

**ΣΧΟΛΗ
ΑΡΧΕΩΝ**

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΤΑ

ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ

ΒΑΣΙΚΟΙ ΤΟΝΟΙ:

Όσοι από σας ζητούν να υπηρετήσουν την ανθρωπότητα και να συμμετάσχουν στην Ιεραρχική προσπάθεια να θεραπευθεί ο παγκόσμιος πόνος, πρέπει να μάθουν να διεισδύουν πίσω από τις εμφανίσεις, πίσω από τις μεθόδους και τα σχήματα, τα αποτελέσματα και τις συνέπειες στο φυσικό πεδίο και να προσπαθήσουν να έρθουν σε επαφή με τις δυνάμεις της Σαμπάλλα ή της Ιεραρχίας συν την ανθρώπινη ανάγκη που δημιουργήσε αυτούς τους τρόπους έκφρασης και έτσι θα τα δουν όπως είναι – όχι φθαρμένα συστήματα και παιδιάστικες προσπάθειες βελτίωσης, αλλά εμβρυώδη σχέδια με τα οποία μπορεί να έρθει τελικά η απελευθέρωση και η κουλτούρα και ο πολιτισμός της Νέας Εποχής.

(Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 73)

Η μελλοντική παγκόσμια τάξη θα είναι η αποτελεσματική έκφραση μιας συγχώνευσης του εσώτερου πνευματικού τρόπου ζωής και του εξωτερικού πολιτισμένου και πολιτιστικού τρόπου δράσης.

(Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 193)

Ο άνθρωπος με κουλτούρα συνδέει τον κόσμο της έννοιας με τον κόσμο των εμφανίσεων και τους θεωρεί στο νου του ... να συνιστούν έναν κόσμο με δύο όψεις.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 43)

Ο σύγχρονος πολιτισμός μας δέχθηκε ένα θανάσιμο πλήγμα από το οποίο δε θα αναλάβει ποτέ, αλλά το οποίο θα αναγνωρισθεί κάποτε σαν “πλήγμα απελευθέρωσης”... Όλο αυτό... έπρεπε... να λάβει χώρα πριν μπορέσει να αναδυθεί η Ιεραρχία στη δημόσια συνείδηση· όλα αυτά έπρεπε να κάνουν το έργο τους στις ψυχές των ανθρώπων πριν την είσοδο της Νέας Εποχής η οποία θα φέρει μαζί της την Αποκατάσταση των Μυστηρίων και την αποκατάσταση των λαών της γης.

(Εσωτέρα Θεραπευτική, σελ. 450-1)

Μέλη της Ιεραρχίας... θα εργαστούν ως μέλη της ανθρώπινης οικογένειας και όχι ως δηλωμένα μέλη του βασιλείου του Θεού ή των ψυχών, που μας είναι γνωστό ως Ιεραρχία· θα εμφανιστούν με διάφορα αξιώματα· θα είναι οι σύγχρονοι πολιτικοί, επιχειρηματίες, χρηματοδότες, θρησκευτικοί δάσκαλοι ή κληρικοί· θα είναι επιστήμονες και φιλόσοφοι, καθηγητές κολλεγίων και εκπαιδευτές· θα είναι δήμαρχοι πόλεων και θεματοφύλακες κάθε δημόσιου ηθικού κινήματος. Το πνευματικό σθένος της ζωής τους, η διανυγμία και αγνή σοφία τους, η σωφροσύνη και η σύγχρονη αποδοχή των προτεινόμενων μέτρων τους σε οποιοδήποτε τμήμα επιλέξουν να λειτουργήσουν, θα είναι τόσο πειστικές, ώστε θα υπάρξουν ελάχιστα εμπόδια στο δρόμο των επιχειρημάτων τους.

(Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 570-1)

Αποτελούμε πια ένα λαό. Η κληρονομιά κάθε φυλής είναι στη διάθεση των άλλων· η καλύτερη σκέψη των αιώνων είναι προσιτή σ’ όλους· και οι αρχαίες τεχνικές και οι σύγχρονες μέθοδοι πρέπει να συναντηθούν και να εναλλαχθούν. Καθεμιά πρέπει να τροποποιήσει τον τρόπο παρουσιάσής της και... πρέπει να καταβάλλει προσπάθεια για να κατανοήσει το υποκείμενο πνεύμα που δημιούργησε μια ιδιάζουσα φρασεολογία

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Κουλτούρα και Τέχνες

και εικονοπλασία, αλλά όταν γίνουν οι παραχωρήσεις αυτές, θα δούμε να προβάλλει ένα οικοδόμημα αλήθειας που θα ενσωματώνει το πνεύμα της Νέας Εποχής.

(Από τη Διανόηση στην Ενόραση, σελ. 4)

Καμιά φυλή δεν πρόκειται να ευημερήσει μέχρι να μάθει ότι υπάρχει τόσο μεγάλη αξιοπρέπεια στο να οργάνεις ένα χωράφι όσο το να γράφεις ένα ποίημα.

Booker T. Washington, *Up From Slavery*

Η κουλτούρα συνδέεται εσωτερικά με εκείνους οι οποίοι σε κάθε εποχή πολιτισμού, ειδικά, ακριβώς και με πλήρως αφυπνισμένη συνείδηση, με αυτόβουλη προσπάθεια, εισδύουν στα εσώτερα εκείνα βασίλεια της δραστηριότητας της σκέψης, τα οποία ονομάζουμε δημιουργικό κόσμο. Αυτά είναι τα βασίλεια που ευθύνονται για τον εξωτερικό πολιτισμό.

(Η Επανεμφάνιση του Χριστού, σελ. 129)

ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ

Πίνακας Περιεχομένων

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ	1
B. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ	7
Γ. ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ	9
Δ. ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ – Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	11
Ε. Η ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.....	18
Χθες - Σήμερα - Αύριο	18
ΣΤ. ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ – ΜΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ.....	24
Εξασκούμενοι στην Τεχνική της Παρουσίας.....	25
Ομορφιά: Το Αποτέλεσμα της Απλότητας.....	27
Ζ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	31
Το Πρόσταγμα για Έκφραση	31
Δημιουργώντας όπως Δημιουργεί ο Σπόρος.....	35
Η Παρότρυνση για Δημιουργική Ζωή.....	36
Ολοκλήρωση μέσα σε Ομαδική Δημιουργικότητα.....	39
Χρώμα.....	43
Ήχος.....	45
Η. ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΝΟΥ	49
Θεμελιώδες Έργο	49
Από το Φως στο Σύμβολο.....	53
Ενόραση – Ένας Πολιτιστικός Παράγοντας.....	57
Η Δημιουργική Τεχνική – Διαλογισμός	59
Συνεισφέροντας σε ένα Χειροπιαστό Δημιουργικό Έργο	63
Θ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ.....	66
Υλοποιώντας Μια Νέα Κουλτούρα	66

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ

Στο μέλλον η αληθινή μέθοδος εκπαίδευσης των μαθητών θα είναι να αναπτύξουν την αίσθηση της σύνθεσης και της «θέσης» μέσα στον ένα κόσμο και τοιουτοτρόπως να τον αποκεντρώσουν. Το θέμα της κατεύθυνσης υποφώσκει κάθε συστήματος διδασκαλίας.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή II, σελ. 302)

Σήμερα, οι εσωτερικοί όμιλοι αφυπνίζονται, αργά, στην αντίληψη ότι η μεγαλύτερη υπηρεσία τους στην ανθρωπότητα είναι να αποκρυσταλλώσουν το άυλο, να καταστήσουν ηχηρές και εφελκυστικές τις σιωπηλές επικλητικές αναγνωρίσεις των μαζών των ανθρώπων και να σταθούν, ως εκ τούτου, σαν ένας στρατευμένος όμιλος ανάμεσα στην προσηλωμένη Ιεραρχία και την αναμένουσα ανθρωπότητα που υποφέρει.

(Επιστολή του Θιβετανού στη Σχολή Αρκέην, Σεπτέμβρης 1947)

Η Σχολή Αρκέην ιδρύθηκε το 1920 για να βοηθήσει την Ιεραρχία στο παγκόσμιο έργο της. Το ιεραρχικό σχέδιο και σκοπός επιζητούν, λοιπόν, την προσοχή και αφοσίωσή μας. Έχουμε αποδεχτεί μια συνειδητή ευθύνη στην πνευματική πορεία της Ιεραρχίας κατά τη διάρκεια αυτού του επικού αιώνα.

Είναι ως εκ τούτου σημαντικό να προσφέρουμε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για να βοηθήσουμε τους «αποφασισμένους ζηλωτές» να γίνουν συνειδητοί μαθητές. Θα πρέπει επίσης να συμπεριλάβουμε μελέτες που θα μπορούν να βοηθήσουν τον καθένα να ανακαλύψει το δικό του ορθό πεδίο υπηρεσίας σε σχέση με το ιεραρχικό έργο στον κόσμο. Η Ιεραρχία λειτουργεί μέσω τριών κύριων όψεων ή «τμημάτων», το καθένα εκ των οποίων αντανακλάται στα αντίστοιχα τμήματα των ανθρώπινων υποθέσεων. Πρόκειται για το Τμήμα της Διακυβέρνησης, το Τμήμα της Θρησκείας και το Τμήμα της Εκπαίδευσης. Κάθε Τμήμα περιέχει επίσης διάφορες όψεις που επίσης έχουν την αντιστοιχία τους στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Εφόσον όλοι οι μαθητές εκπαιδεύονται για παγκόσμια υπηρεσία με όρους του Σχεδίου της Ιεραρχίας, είναι αναγκαίο, καθώς αρχίζουμε να επεκτείνουμε τη συνείδησή μας, να επικοινωνήσουμε και να ανταποκριθούμε στην ψυχή που μας συνδέει με το ιεραρχικό κέντρο. Θα πρέπει επίσης να εγκαθιδρύσουμε ένα νοητικό δεσμό και νοητική ανταπόκριση σε αυτό το ιεραρχικό πεδίο εργασίας που είμαστε προορισμένοι, μέσω ασραμικής συσχέτισης, να υπηρετήσουμε. Για το σκοπό αυτό έχουμε ετοιμάσει επτά σειρές εργασιών σχετικά με τα τρία Τμήματα Ιεραρχικού έργου, παρουσιάζοντας -στο μέτρο που οι διδασκαλίες που μας έχουν δοθεί πιστοποιούν- τους νόμους και τις αρχές, τις ενέργειες και τις δυνάμεις καθώς και τα κύρια σημεία έμφασης μέσα στο κάθε Τμήμα. Αυτά θα πρέπει να συσχετίζονται με τη μελέτη των τρεχουσών τάσεων και δυνατοτήτων, κάτι που ενδεχομένως προϋποθέτει γνώση των σύγχρονων καταστάσεων και αξιολόγηση των τρεχόντων γεγονότων. Τέτοιες πληροφορίες και ειδήσεις παρέχουν οι εφημερίδες, τα περιοδικά και τα εξειδικευμένα έντυπα. Πέρα από αυτό, ο

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Α

μαθητής αναμένεται να μπορεί να αυτό-εκπαιδευτεί στην καλύτερη εφαρμογή των πνευματικών νόμων και αρχών και της ασραμικής πρόθεσης επί του πεδίου το οποίο αποτελεί την επιλεγμένη ή αναγνωρισμένη ευθύνη μαθητείας στο άσραμ.

Έχοντας κατά νου ότι το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης κάτω από τον Κύριο του Πολιτισμού ενδιαφέρεται για την εξελικτική πρόοδο του πολιτισμού μέσω της επιστήμης, της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας, της κουλτούρας και των τεχνών, καθώς και μέσα από την καθαρτού τυπική εκπαίδευση, έχουμε ετοιμάσει τις παρακάτω μελέτες:

1. *Το Ιεραρχικό Τμήμα της Διακυβέρνησης.* Μια σειρά εργασιών που κινείται γύρω από τις τρεις κύριες όψεις αυτού του τμήματος:
 - A. Πολιτική ζωή- Πολιτικές επιστήμες
 - B. Νόμος- Νομοθεσία
 - Γ. Οικονομικές επιστήμες- Χρηματοδότηση

Μέσα από τον ορθό προσανατολισμό και τον αποκρυφιστικό διαλογισμό το εσωτερικό μας έργο α μπορούσε να βοηθήσει να ζωογονηθούν οι υποκειμενικοί υποβόσκοντες παράγοντες που εκπηγάζουν από την εσωτερική κυβέρνηση.

2. *Το Ιεραρχικό Τμήμα της Θρησκείας.* Περιλαμβάνεται μια τριπλή σειρά εργασιών:
 - A. Η Νέα Παγκόσμια Θρησκεία και η Οικουμενικότητα της Ζωής.
 - B. Η Διαδικασία της Μύησης μέσα στη Ζωή του Θεού.
 - Γ. Η Επιστήμη της Επίκλησης και Εφέλκυσης.

3. *Το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης.* Περιλαμβάνει πέντε σειρές εργασιών, μία για κάθε περιοχή εργασίας αυτού του περιεκτικού Τμήματος:
 - A. *Εκπαίδευση* – οικουμενικές τεχνικές για την ορθή ανάπτυξη ως ολοκληρωμένης ύπαρξης.
 - B. *Επιστήμη* – που αποκαλύπτει την υποκείμενη απόκρυφη δομή μέσω επιστημονικής τεκμηρίωσης.
 - Γ. *Φιλοσοφία* – οι πνευματικές αρχές και σπερματικές ιδέες που θα έπρεπε να διαμορφώνουν τη σκέψη και τη νοητική στάση στη νέα εποχή.
 - Δ. *Ψυχολογία* – η σύσταση του ανθρώπου ως τριπλής ύπαρξης, κατ' εικόνα του Θεού, και το επακόλουθο πεδίο των σχέσεών του.
 - E. *Κουλτούρα και Τέχνες* – εκπαιδεύοντας το δημιουργικό νου να αντανακλά στην καθημερινή ζωή την ομορφιά και την αρμονία του σύμπαντος.

Προσφέρουμε συνεπώς την επιλογή ανάμεσα σε αυτές τις επτά μελέτες που θα σας βοηθήσουν να προσδιορίσετε το δικό σας πεδίο υπηρεσίας, ή θα σας βοηθήσουν προς αυτόν τον σκοπό διεγείροντας την αίσθηση σας για αναγνώριση και ευαίσθητη ανταπόκριση.

Μπορεί να χρειάζεστε μόνο μια από τις επτά διαθέσιμες μελέτες· ή μπορεί να χρειάζεστε κάποιες ή όλες από αυτές προτού το όραμα του έργου της μαθητείας σας να αρχίσει να διανοίγεται μπροστά σας.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Α

Ο μαθητής, συμπληρωματικά προς το υλικό μελέτης, αναμένεται να ενημερώνεται για τα τρέχοντα γεγονότα και τις εξελίξεις. Εδώ δεν περιλαμβάνεται το σύγχρονο υλικό που γρήγορα ξεπερνιέται εξαιτίας της ταχύτητας αλλαγών σε αυτά τα μεταβατικά χρόνια. Η μελέτη αυτή περιέχει πολλά από τη βασική διδασκαλία που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Θιβετανού. Το έργο μας είναι να κατανοήσουμε τη διδασκαλία, τους νόμους και τις αρχές, τις αξίες και τη σημασία του κόσμου των αιτίων και, συσχετίζοντάς τα με τις τρέχουσες τάσεις και τα γεγονότα, να αρχίσουμε να βλέπουμε το μέλλον αι το άμεσα πιθανό.

Έτσι ο νους αρχίζει να λειτουργεί σα μια γέφυρα, ένα κανάλι ενεργειακής επικοινωνίας, ανάμεσα στο Σχέδιο, όπως υπάρχει στη συνειδητή πρόθεση της Ιεραρχίας, και στις παγκόσμιες υποθέσεις όπως πρέπει να αλλάξουν και να προσαρμοστούν στον πλανητικό σκοπό που παρέχει ως λύση η Ιεραρχία. Έτσι ο μαθητής συνεργάζεται στο έργο της εγκαθίδρυσης «της σκεπτομορφής της λύσης» και ταυτόχρονα εκπαιδεύεται για ενεργό υπηρεσία στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Αυτή η σειρά μελετών παρουσιάζει τη βασική εσωτερική διδασκαλία του Τμήματος της Θρησκείας και τις τρεις κύριες όψεις της. Είναι, ωστόσο, σημαντικό να θυμόμαστε ότι ενώ η Ιεραρχία- και οι ανθρώπινες υποθέσεις- λειτουργεί μέσα από τα αυτά τα τρία τμήματα, υπάρχει διαδραστησιότητα και αλληλεξάρτηση μεταξύ όλων των τμημάτων. Η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο για τη νοήμονα κατανόηση των ορθών διαδικασιών διακυβέρνησης και της συμμετοχής σε αυτές. Έτσι συμβαίνει επίσης και με τις αληθινές πνευματικές αξίες, η εντύπωση των οποίων είναι έργο του θρησκευτικού τομέα προς την ανθρωπότητα. Όλες οι όψεις της ανθρώπινης ζωής αλληλεπιδρούν η μία με την άλλη με τα καλά και τα άσχημα αποτελέσματά τους.

Τα άσραμ της Ιεραρχίας, σήμερα, συγχωνεύουν και αναμειγνύουν το έργο τους με έναν νέο τρόπο, καταλυτικό για την εδραίωση της σύνθεσης στη σκέψη και τη δράση αυτών που εκτελούν το Σχέδιο πάνω στη Γη. Κάθε Τμήμα της Ιεραρχίας, επομένως, όντας αρμόδιο για μια κύρια όψη του Σχεδίου του Θεού, περιλαμβάνει και περιλαμβάνεται από όλα τα άλλα, «...τόσο επίπονο είναι το έργο της κατάργησης της εθνικής απομόνωσης και της χωριστικότητας που απαιτεί τις ενωμένες ενέργειες τριών ομίλων εργατών για να φέρουν σε πέρας το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι επτά όμιλοι εργατών, κατά συνέπεια, οργανώνονται ως εξής:

1. Στο τμήμα της πολιτικής: πρώτη, έκτη και έβδομη ακτίνα
2. Στο τμήμα της θρησκείας: δεύτερη και τέταρτη ακτίνα
3. Στο τμήμα της εκπαίδευσης: τρίτη και πέμπτη ακτίνα.

Μην ξεχνάτε ότι, αν και το έργο προωθείται μέσα και στα τρία πεδία της ανθρώπινης σκέψης και δράσης, το καθαρό κέρδος είναι μια κατευθυνόμενη προσπάθεια προς την παραγωγή της σύνθεσης και ένα σπουδαίο προπαρασκευαστικό δρόμο προς μια αποκάλυψη, τέτοιας ολκής που δεν μπορώ ακόμη να περιγράψω» (Ακτίνες Ι: 178). Καθώς ζητάμε να αναπτύξουμε τις τεχνικές μας για υπηρεσία, η σύνθεση και η αλληλεπίδραση καθίστανται σημαντικοί παράγοντες για την ευρύτητα του οράματος και των οριζόντων μας, ενώ εμείς συγκεντρώνουμε την ενέργεια σε μια συγκεκριμένη περιοχή ανειλημμένης ευθύνης.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Α

Μας λέει ο Θιβετανός: «Οι υπηρέτες της πνευματικής Ιεραρχίας και οι παγκόσμιοι μαθητές βρίσκονται σε κάθε έθνος. Είναι αφοσιωμένοι στην ιδεολογία του έθνους ή στις τάσεις πολιτικής σκέψης ή στην κυβέρνηση. Τα μέλη του νέου ομίλου υπηρετών του κόσμου αγκαλιάζουν κάθε πολιτική πεποίθηση και αναγνωρίζουν την αυθεντία σε κάθε απίθανη θρησκεία. Άνδρες και οι γυναίκες καλής θέλησης ανακαλύπτει κανείς σε κάθε ομάδα ανεξαρτήτως ιδεολογίας, πίστης ή πιστεύω. Η Ιεραρχία δεν αναζητά συνεργάτες σε κάποια οποιαδήποτε συγκεκριμένη σχολή σκέψης, πολιτικής πεποίθησης ή εθνικής κυβέρνησης. Τους βρίσκει σε οποιαδήποτε από αυτές και συνεργάζεται με όλες. Σας είναι ακόμη δύσκολο να το καταλάβετε, παρότι το έχω πει τόσες φορές. Τόσο πεισμένοι είστε ότι η δική σας ιδιαίτερη παραδοχή της αλήθειας και οι ιδιαίτερες πεποιθήσεις σας είναι αναμφισβότως οι καλύτερες και αληθινότερες. Μπορεί να είναι για σας, αλλά όχι για τον αδελφό σας που προέρχεται από άλλο έθνος, θρησκεία ή πολιτική πεποίθηση.

«Έτσι, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, βρίσκουμε μέλη του νέου ομίλου παγκόσμιων υπηρετών διασκορπισμένα παντού. Είναι οι μόνιμοι αντιπρόσωποι που διαλέγει η Ιεραρχία να προσλάβει αυτή τη στιγμή και σε αυτούς έχει ανατεθεί το παρακάτω έργο:

1. Να αποκαταστήσουν την παγκόσμια ισορροπία μέσα από κατανόηση και καλή θέληση.
2. Να φέρουν αρμονία και ενότητα ανάμεσα στους ανθρώπους και τα έθνη με την αποκάλυψη της ευρέως διαδεδομένης και πανταχού παρούσας καλής θέλησης.
3. Να κατασταλάξουν, μέσω πνευματικής αντίληψης και ορθής ερμηνείας, το βασίλειο του Θεού στη Γη.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ.739-40)

«Οι σπουδαστές ατομικά θα μπορούσαν να βοηθήσουν σ' αυτό αν έπαιρναν κάποια από τα βασικά αξιώματα ενός επιστήμονα του οποίου οι έρευνες τους ελκύουν και προσπαθούσαν να ανακαλύψουν στα βιβλία μου, για παράδειγμα, εκείνες τις παραγράφους που ρίχνουν αποκρυφιστικό φως στα λεγόμενά του ή αναιρούν τις υποθέσεις του. Έτσι θα αναπτυχθούν και θα χρησιμοποιήσουν τον αναλυτικό νου σαν γεφυρωτικό παράγοντα ανάμεσα στον κόσμο της ανθρώπινης επιστήμης και των απόκρυφων επιστημών.

(Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 368-9)

Ο Όμιλος του Κέντρου

ΣΧΟΛΗ ΑΡΚΕΗΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Α

Η Χρήση της Θέλησης

Αν και οι παράγραφοι που ακολουθούν, από το βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις*, αναφέρονται ειδικά στον τρίτου βαθμού μυημένο, οι πληροφορίες που παρέχονται σχετικά με τη χρήση των διαφόρων όψεων της θέλησης σε σχέση με τα τρία Τμήματα της Ιεραρχίας είναι πολύτιμες για όλους τους σπουδαστές.

«Αναφορικά με τη χρήση από το μυημένο εκείνου που θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε αγνή θέληση, πρέπει να θυμάστε ότι αυτή η αγνή θέληση λειτουργεί στην εκδήλωση μέσα από τη μια ή την άλλη από τις τρεις όψεις της Πνευματικής Τριάδας. Η δραστηριότητα αυτή καθορίζεται από τη μείζονα ακτίνα στην οποία βρίσκεται ο μυημένος, από τη σκοπιά της εναδικής του ακτίνας. Κάθε πνευματικός άνθρωπος βρίσκεται στη μια ή την άλλη από τις τρεις μείζονες ακτίνες, γιατί όλες οι ελάχιστονες τέσσερις ακτίνες της ιδιότητας απορροφώνται τελικά στην τρίτη Ακτίνα της Ενεργού Νοημοσύνης.

Αν ο μυημένος βρίσκεται στην πρώτη ακτίνα, και συνεπώς εργάζεται στο Τμήμα του Μανού, θα χρησιμοποιήσει και θα εκφράσει την έμφυτη όψη της θέλησης μέσα από την ατμική φύση ή μέσα από την ανώτατη όψη της Πνευματικής Τριάδας, στην οποία δίνουμε το ανεπαρκές όνομα της “θείας Θέλησης”. Οι σπουδαστές τείνουν να λησμονούν ότι η Πνευματική Τριάδα, καθώς συνδέεται με την Ενάδα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που η τριπλή προσωπικότητα συνδέεται με την ψυχή, εκφράζει τις τρεις κύριες όψεις της Σαμπαλλικής ενέργειας, που και οι τρεις είναι όλες τους εκφράσεις της θέλησης του πλανητικού Λόγου και του ουσιώδους Σκοπού Του. Αν ο μυημένος βρίσκεται στη δεύτερη ακτίνα, και συνεπώς εργάζεται στο Τμήμα του Χριστού, θα χρησιμοποιήσει τη θέληση μέσα από το βούδι, τη δεύτερη όψη της Πνευματικής Τριάδας. Αν βρίσκεται στην τρίτη ακτίνα και στο Τμήμα του Μαχατσόχαν, του Κυρίου του Πολιτισμού, θα εργαστεί μέσα από τον ανώτερο νου, την κατώτατη όψη της Πνευματικής Τριάδας.

Μην ξεχνάτε ωστόσο, ότι καμιά απ’ αυτές τις όψεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ανώτερη ή κατώτερη, γιατί όλες είναι εξίσου θείες.

Η κατανόηση αυτών των ιδεών μπορεί να έλθει αν, για παράδειγμα, αντιληφθείτε ότι η έκφραση του βούδι, ή της ενόρασης, στη συνείδηση του πνευματικού ανθρώπου θα οδηγήσει στη χρήση της θέλησης για να πραγματοποιηθούν οι σκοποί της Σαμπάλλα στο πεδίο της θρησκείας, της παιδείας και της σωτηρίας ή λύτρωσης της όψης της ζωής σ’ όλες τις μορφές των τριών κόσμων, αλλά δε θα έχει καμιά σχέση με το άτομο και τα προσωπικά προβλήματα του ίδιου του ανθρώπου. Αν η έκφραση είναι εκείνη του ανώτερου νου, η χρήση της θέλησης θα είναι σε σχέση με τους πολιτισμούς και τις κουλτούρες για τις οποίες είναι υπεύθυνο το τρίτο τμήμα, και θα είναι η εκπλήρωση της θέλησης του Θεού στα μεγάλα και γενικά σχέδια. Αν είναι η θέληση όπως εκφράζεται μέσα από την ατμική όψη της Τριάδας, θα λειτουργήσει σε σχέση με τις φυλές, τα έθνη και τα βασίλεια της φύσης και με τις μεγάλες πλανητικές διευθετήσεις

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Α

οι οποίες προς το παρόν είναι άγνωστες στον άνθρωπο. Η σύνθεση αυτής της εικόνας θα γίνει φανερή αν μελετηθεί προσεκτικά.

(Ακτίνες και Μυήσεις σελ. 310-11)

Β. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Η με αγάπη κατανόηση πρέπει να είναι το γνώρισμα της καλλιεργημένης... ομάδας μαζί με μια ικανότητα να συσχετίζει τον κόσμο της έννοιας με τον κόσμο των εξωτερικών αποτελεσμάτων.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 54)

ΣΚΑΡΦΑΛΩΝΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Αφού επιτύχετε φυσική άνεση, συναισθηματικό έλεγχο και νοητική ηρεμία, εκφωνήστε το ΟΜ τρεις φορές ως ψυχή, ολοκληρώνοντας την τριπλή προσωπικότητα και εξαγνίζοντας και ενδυναμώνοντας όλα τα σώματα.

Τότε χρησιμοποιώντας την παρακάτω άσκηση του οραματισμού, κάντε την όσο το δυνατό σύντομη και δυναμική.

Δείτε τον εαυτό σας να στέκει στη βάση ενός ψηλού βουνού. Τότε δείτε τον εαυτό σας να σκαρφαλώνει στο βουνό και να τραγουδά καθώς προχωράει. Δείτε και ακούστε τους συν-προσκυνητές σας να κινούνται μαζί σας.

Ξαφνικά δείτε τον ήλιο να ανατέλλει από την κορυφή του βουνού· δείτε τον εαυτό σας να σκαρφαλώνει μέσα στο φως του ήλιου. Συνεχίζετε να σκαρφαλώνετε, τραγουδώντας μαζί με τους άλλους.

Απεικονίστε τον εαυτό σας να στέκει στην κορυφή του βουνού, βλέποντας όλα όσα λαχταρούσατε να δείτε, και ακούγοντας τη μουσική των σφαιρών μαζί με τους άλλους

Ενωθείτε με αυτούς σε μια ομαδική αφιέρωση του εαυτού σας και όλων των εαυτών, οι οποίοι ζητούν να περπατήσουν στο φως, στην υπηρεσία της ανθρωπότητας. Τότε προχωρήστε από αυτό το υψηλό σημείο να εκτελέσετε εκείνη την υπηρεσία στην καθημερινή ζωή.

Συλλογιστείτε για λίγα λεπτά πάνω στις παρακάτω σπερματικές σκέψεις:

Πρώτος και δεύτερος μήνας-

Βαδίζω το Δρόμο της Αγάπης. Και πάνω σε αυτόν το Δρόμο βλέπω την Παρουσία. Εκείνη η Παρουσία είναι ο εαυτός μου.

Τρίτος και τέταρτος μήνας-

Ο Δρόμος της Αγάπης είναι ο Φωτισμένος Δρόμος. Βλέπω εκείνη την Παρουσία ως τον εαυτό μου, και συγχωνεύομαι στο φως.

Πέμπτος και έκτος μήνας-

Οι υιοί των ανθρώπων πρέπει όλοι να βαδίσουν το Δρόμο της Αγάπης. Εκείνος ο δρόμος οδηγεί στην Παρουσία και σε εκείνο το φωτισμένο τόπο παίρνω τη θέση μου.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Β

Έβδομος και όγδοος μήνας-

Μέσα σε εκείνο το φως που ξεχύνεται από την Παρουσία φαίνεται το Σχέδιο. Το Σχέδιο έχει τρεις σκοπούς:

την αποκάλυψη της αγάπης,

τη φώτιση του νου,

την εφέλκυση της θέλησης.

Εκφωνείστε τη Μεγάλη Επίκληση, οραματιζόμενοι τη ροή των ενεργειών και ξεχνώντας τη μορφή των λέξεων. Κυκλοφορήστε την ενέργεια μέσα από τις πέντε πλανητικές εισόδους: Λονδίνο, Νταρτζήλιγκ, Νέα Υόρκη, Γενεύη, Τόκιο. Δείτε τη συνείδηση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής να ακτινοβολεί

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

ΟΜ ΟΜ ΟΜ
* * *

Γ. ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Αν ο μαθητής έχει επιλέξει αυτή τη μελέτη ως πρόσθετο στη συνηθισμένη εργασία του βαθμού στη Σχολή Αρκέην, συνιστάται να μην αντικαταστήσει το έργο του βαθμού στο οποίο πρέπει να δοθεί επαρκής χρόνος. Η μελέτη των Ιεραρχικών Τμημάτων και των τομέων της υπηρεσίας για το μαθητή είναι διαρκής· θα δομηθεί σε μια μεγάλη χρονική περίοδο για να αποκαλύψει την πραγματικότητα του έργου που πρέπει να γίνει και να εξοπλίζει τον υπηρέτη στο να εργαστεί.

Συνιστάται επομένως στο μαθητή να αφιερώσει όποιο χρόνο μπορεί στην ίδια τη μελέτη και στους τρόπους και στα μέσα με τα οποία μπορεί να εξοικειωθεί με την συνηθισμένη έννοια. Δεν υπάρχει κάποιο όριο στις πηγές της μελέτης. Επιπρόσθετα με αυτή τη σειρά των εγγράφων και τις αναφορές των βιβλίων που έχουν ήδη δοθεί που μπορούν να ερευνηθούν επωφελώς, τα ίδια τα βιβλία περιέχουν πολύτιμη διδασκαλία και θα πρέπει επίσης να ερευνηθούν βιβλία άλλων συγγραφέων.

Τα καθημερινά δεκαπέντε λεπτά του στοχαστικού διαλογισμού που συνιστώνται στο μαθητή, δε θα πρέπει να αντικαταστήσουν το διαλογισμό του βαθμού. Μπορούν να γίνουν κάποια άλλη ώρα, και θα είναι ιδιαίτερα κατάλληλα στο κλείσιμο της περιόδου της μελέτης αυτής της σειράς για την Επιστήμη.

Δεν αναμένεται κάποια γραπτή εργασία από το μαθητή. Συνιστάται όμως κάθε μαθητής να δομήσει το δικό του πλαίσιο εργασίας σημειώνοντας όλο το σχετικό και σημαντικό υλικό που βρίσκει το οποίο φωτίζει το νου του και επεκτείνει τη σκέψη του.

Όλες οι νέες ιδέες και σκέψεις που προέρχονται από το διαλογισμό θα πρέπει επίσης να καταγράφονται και να τις στοχάζεστε περαιτέρω – ή να τις απορρίπτετε ως άσχετες.

Αν και σε αυτό το στάδιο δεν αναμένεται καμιά αναφορά ή γραπτή εργασία, ο όμιλος του κέντρου καλωσορίζει οποιαδήποτε σκέψη, σχόλιο, ιδέα ή ερώτημα θέλετε να στείλετε με τη συνηθισμένη μηνιαία αναφορά διαλογισμού. Θέλουμε να γνωρίζουμε πώς προοδεύετε, τι αξία έχει για σας η μελέτη και σε τι έκταση μπορείτε να συσχετίσετε τη βασική διδασκαλία με τα πράγματα όπως είναι στον τομέα της επιστήμης και του πώς θα πρέπει να είναι στο μέλλον. Κάποια άμεση εμπειρία στον καθαυτό «τομέα», που δίνει πραγματική και αντικειμενική γνώση προφανώς θα είναι ανεκτίμητη. Η εμπειρία σας μπορεί να είναι χρήσιμη στους άλλους.

Είμαστε επίσης έτοιμοι να προσφέρουμε βοήθεια, εισηγήσεις ή συμβουλές. Αυτή είναι μια ομαδική προσπάθεια να συνεργαστούμε πιο συνειδητά και χρήσιμα στην εξωτερική των ιεραρχικών μεθόδων εργασίας και στο να συνδέσουμε την εσωτερική αιτία με το εξωτερικό αποτέλεσμα.

Ίσως να είναι χρήσιμο για τον σπουδαστή να οργανώσει τις σκέψεις του γύρω από κάποια βασικά ερωτήματα,

Πώς ο πολιτισμός παράγει μια «κουλτούρα»; Ποια είναι τα ουσιώδη συστατικά μιας «κουλτούρας που αποτελεί τρόπο ζωής»;

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Γ

Τι θα πρέπει να προβάλει από τον πολιτισμό της Ιχθυακής εποχής ο οποίος πεθαίνει;

Ποια εμφανίζονται να είναι τα ουσιώδη της κουλτούρας της επερχόμενης Υδροχοϊκής εποχής; πώς μπορούν να ενσωματωθούν μέσα στην ανθρώπινη ζωή από τους εσωτεριστές υπηρέτες ως μια βάση για τον πολιτισμό του Υδροχόου;

Αυτά τα ερωτήματα θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση ενός εγγράφου σαν ένα μέσο για μερισμό των ιδεών που προκύπτουν από τη μελέτη και από το έργο το διαλογισμού.

Δ. ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ – Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

*Ο μεγάλος νόμος της κουλτούρας είναι: Ας γίνει ο καθένας όλα όσα
δημιούργησε ώστε να υπάρξουν.*

Thomas Carlyle, *Richter*

Η Νέα Εποχή θα κομίσει τελικά έναν πολιτισμό και μια κουλτούρα που θα διαφέρουν τελείως από οτιδήποτε ήταν γνωστό μέχρι τώρα. Θα ήθελα να σας θυμίσω εδώ ότι όλοι οι πολιτισμοί και οι κουλτούρες συνιστούν εξωτερικεύσεις – τροποποιημένες, εξειδικευμένες και προσαρμοσμένες στις φυλετικές και εθνικές ανάγκες – της δυναμικής, παλλόμενης και σχεδιασμένης δραστηριότητας των μυημένων και των μαθητών του κόσμου που αποτελούν την Ιεραρχία της συγκεκριμένης εποχής. Τα σχέδια Τους, η σκέψη Τους και η ζώσα δυναμικότητά Τους διαχύνονται ακατάπαυστα και επηρεάζουν τη συνείδηση των μαθητών Τους· οι τελευταίοι υποβιβάζουν τις εισρέουσες ενέργειες έτσι ώστε οι στοχαστές και οι ιδεαλιστές να μπορέσουν να συλλάβουν με μεγαλύτερη ακρίβεια τις νέες αυτές αναδυόμενες αλήθειες. Τελικά οι αλήθειες που συνελήφθησαν με αυτόν τον τρόπο, μεταβάλλουν τη συνείδηση της ανθρωπότητας ως σύνολο και την ανυψώνουν...· έτσι προκύπτουν τρόποι καθημερινής ζωής, πολιτισμένες μέθοδοι επαφής και πολιτιστικές αναπτύξεις. Όλα αυτά προέρχονται από τον όμιλο των μυημένων στην εσωτερική πλευρά, που με τον τρόπο αυτό υπηρετούν τους συνανθρώπους τους και προωθούν συνειδητά και με πρόθεση το Νόμο της Εξέλιξης. Ενόσω το κάνουν αυτό, προετοιμάζονται οι Ίδιοι να διανύσουν την “Οδό της Ανώτερης Εξέλιξης”.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 271)

Ο βραδύς και προσεκτικός σχηματισμός του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου είναι ενδεικτικός της [σημερινής] κρίσης. Εποπτεύουν ή εγκαινιάζουν τη Νέα Εποχή και είναι παρόντες στις ωδίνες του τοκετού του νέου πολιτισμού και στην είσοδο σε εκδήλωση μιας νέας φυλής, μιας νέας κουλτούρας και μιας νέας παγκόσμιας προοπτικής.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 44)

Σε κάθε φυλή και έθνος υπάρχουν εκείνοι που – στη διάρκεια των αιώνων – ενσαρκώθηκαν ξανά και ξανά σε ορισμένες φυλές και ομάδες. Υπάρχουν επίσης εκείνοι που ενσαρκώθηκαν σε κάποια συγκεκριμένη φυλή είτε για να αποκτήσουν κάποιες πολύτιμες ποιότητες με τις οποίες ένα έθνος ή μια φυλή μπορεί να προικίσει τον άνθρωπο, είτε για να χρησιμοποιήσουν τη φυλετική και εθνική αυτή εμπειρία ως μέσο με το οποίο θα μπορέσει να συντελεστεί θραύση των δεσμών αυτών, με συνέπεια την αποδέσμευση και την επακόλουθη είσοδο στην ελευθερία της ανθρωπότητας καθαυτής. Συλλογίσου, αδελφέ μου, σε αυτό.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 600)

Κάθε μαθητής πρέπει να επιτύχει πλήρη ελευθερία από τους φυλετικούς περιορισμούς

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 602)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Δ

Οι πνευματικοί Διευθυντές της ζωής μας... στέκουν έτοιμοι να ενισχύσουν εκείνους με το αληθινό όραμα, έτοιμοι να υποδείξουν όχι μόνο το λόγο των συμβάντων στα διάφορα τμήματα της ανθρώπινης ζωής, αλλά και για να φέρουν εκείνες τις αποκαλύψεις που θα επιτρέψουν στην ανθρωπότητα να προχωρήσει έξω από το σκοτάδι στο φως... Το ευρύ κοινό και οι παγκόσμιοι ζηλωτές στους ποικίλους βαθμούς τους – έχουν ανάμεσά τους εκείνους που ξεχωρίζουν από το γενικό μέσο όρο, καθόσον διαθέτουν βαθύτερη διορατικότητα και κατανόηση· ανήκουν παντού και άλλοτε είναι μεσολαβητές μεταξύ των μαζών και των εσωτεριστών και άλλοτε μεταξύ των εσωτεριστών και των Μελών της Ιεραρχίας.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 166-7)

Θα ήθελα να έχετε κατά νου πως τα “νήματα της φωτεινής συνείδησης” που αδιάλειπτα δημιουργούμε και που τελικά σχηματίζουν την ανταγκάρανα, πρέπει να υφανθούν ανάμεσα σε καθεμιά και σε όλες τις ιεραρχικές μονάδες και πως μέσα στο ίδιο το ανθρώπινο βασίλειο οι συνδετικές αυτές σχέσεις και οι γεφυρωτικοί συντελεστές πρέπει να εδραιωθούν ανάμεσα σε όλες τις μονάδες καθώς και ανάμεσα σε όλες τις ομάδες.

Στα πρώτα στάδια αυτό πραγματοποιείται σε μαζική κλίμακα μέσα από την επήρεια της κουλτούρας που δεσπόζει και του πολιτισμού που επικρατεί. Με την εξωτερική της κρούση και την τηλεπαθητική της επίδραση προκαλεί μια βαθμιαία και αργή αλλαγή, γιατί στην αρχή της εξελικτικής διαδικασίας η ανάπτυξη είναι τόσο βραδεία ώστε δύσκολα αναγνωρίζεται. Αναπόφευκτα ωστόσο σφυρηλατούνται υποκειμενικές αλλαγές στη ζωή του ατόμου. Καθώς η εξέλιξη προχωρεί, η διαδικασία γίνεται όλο και πιο γρήγορη, μέχρις ότου σήμερα στις λεγόμενες πολιτισμένες χώρες οι περιοχές που επηρεάζονται από τον πολιτισμό ευρύνονται ταχύτατα και το ίδιο γρήγορα οι επιδράσεις της κουλτούρας εισδύουν βαθύτερα.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 126-7)

Θα ήθελα εδώ να επεκταθώ κάπως στην ερμηνεία των πολύ χρησιμοποιημένων (συχνά λαθεμένα) λέξεων: *κουλτούρα* και *πολιτισμός*. Γιατί ο αντικειμενικός σκοπός όλης της εκπαίδευσης είναι η δημιουργία κάποιας μορφής κουλτούρας – υλικής ή πνευματικής ή υλικής και πνευματικής. Η εκπαίδευση είναι ο κύριος πράκτορας στον κόσμο.

Πολιτισμός είναι η αντίδραση της ανθρωπότητας στο σκοπό κάθε ιδιαίτερης παγκόσμιας περιόδου. Σε κάθε εποχή κάποια ιδέα πρέπει να εκφρασθεί στον τρέχοντα φυλετικό ιδεαλισμό. Στους Ατλάντειους καιρούς η ιδέα που επικρατούσε ήταν βασικά ο αισθαντικός θρησκευτικός ιδεαλισμός ή μυστικισμός που εκφραζόταν με όρους προσέγγισης σε κάποια αισθητή αλλά αόρατη θεότητα, μια έκφραση του τρόπου αίσθησης...

Κουλτούρα είναι η προσέγγιση των δύο δρόμων – της αισθαντικότητας και του νου· των δύο κόσμων – της ευαισθησίας και της σκέψης· και των στάσεων, συγγενικών στη φύση τους, που θα κάνουν τον άνθρωπο ικανό να ζήσει σαν ένα νοήμον, υποκειμενικό ον μέσα σε έναν από φυσικό κόσμο. Ο άνθρωπος με κουλτούρα συνδέει τον κόσμο της έννοιας με τον κόσμο των εμφανίσεων και τους θεωρεί στο νου του... να συνιστούν

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Δ

έναν κόσμο με δύο όψεις. Κινείται με την ίδια ελευθερία και στους δύο κόσμους και μάλιστα ταυτόχρονα όσον αφορά τη συνειδησή του ή την αίσθηση της επίγνωσής του. Ακόμη και στους Ατλάντειους καιρούς υπήρχαν εκείνοι που κατανοούσαν τη σημασία της κουλτούρας σαν συνέπεια του πολιτισμού.

Οι μάζες πρέπει να εκπολιτισθούν σαν ένα βήμα για να τους δοθεί εκείνη η κουλτούρα που θα τις κάνει αληθινά και σημαντικά ανθρώπινα όντα. Ένα ανθρώπινο ον πρέπει αναγκαστικά να είναι ένας άνθρωπος ικανός να ζει στον κόσμο των εξωτερικών πραγματικοτήτων και ικανός την ίδια στιγμή να αναγνωρίζει ότι ζει σε έναν εσωτερικό κόσμο, ως νους και ψυχή.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 39-43)

Η συνεργατική καλή θέληση είναι το μόνο που τη στιγμή αυτή μπορούμε να περιμένουμε από τις μάζες και αυτή είναι η μεταστροφή των δυνάμεων που αποδεσμεύθηκαν μέσω του πολιτισμού. Η με αγάπη κατανόηση πρέπει να είναι το γνώρισμα της καλλιεργημένης, συνετότερης ομάδας μαζί με μια ικανότητα να συσχετίζει τον κόσμο της έννοιας με τον κόσμο των εξωτερικών αποτελεσμάτων. Στοχασθείτε αυτή την πρόταση. Η ομαδική αγάπη είναι και πρέπει να είναι το προέχον χαρακτηριστικό των Φωτισμένων του κόσμου και αυτή την εποχή είναι η κινητήρια δύναμη των Διδασκάλων της Σοφίας, μέχρις ότου αρκετοί μαθητές θα εκφράζουν την ιδιαίτερη αυτή δύναμη.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 54)

Η κουλτούρα κάθε πολιτισμού συνίσταται στη διατήρηση και την εξέταση της παράδοσης καθώς και στην εκτίμηση και τη μελέτη των τεχνών, της λογοτεχνίας, της μουσικής και της δημιουργικής ζωής όλων των εθνών κάθε ιστορικής περιόδου. Σχετίζεται με την πολιτιστική επίδραση αυτών των παραγόντων πάνω σ' ένα έθνος και πάνω σ' εκείνα τα άτομα που έχουν την ευχέρεια (κυρίως οικονομική) να τους εκτιμούν και να επωφελούνται απ' αυτούς. Η γνώση και η κατανόηση που αποκτώνται μ' αυτό τον τρόπο, επιτρέπουν στον καλλιεργημένο άνθρωπο να συνδέει τον κόσμο των εννοιών (τον κληροδοτημένο από το παρελθόν) με τον κόσμο των εμφανίσεων στον οποίο ζει και να τους θεωρεί σαν έναν ενιαίο κόσμο, υφιστάμενο όμως κυρίως για τις προσωπικές του απολαβές. Όταν ωστόσο στην εκτίμηση της πλανητικής και της φυλετικής μας κληρονομιάς, με όλες τις δημιουργικές και ιστορικές της πτυχές, προσθέσει την κατανόηση των πνευματικών και ηθικών αξιών, τότε θα προσεγγιστεί κάπως η προοπτική του αληθινά πνευματικού ανθρώπου.

(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 39)

Όταν τα πέταλα θέλησης ή θυσίας του ανθρώπινου εγωικού λωτού θα έχουν ανοίξει, θα εμφανισθεί τότε μια ακόμη ανώτερη τριάδα αντιστοιχιών. Αυτές θα είναι γνωστές σαν: Συμμετοχή... Σκοπός... Καταστάλαξη....

Όλα αυτά αφορούν την ανέλιξη της φυλής σε κουλτούρα και προχωρούν με γοργό ρυθμό. Όταν οι ρυθμιστικοί παράγοντες κατανοηθούν καλύτερα και η μέθοδος και ο σκοπός τους γίνουν αντιληπτά, θα δούμε μια προσπάθεια εκ μέρους εκείνων που ενδιαφέρονται για την εκπαίδευση να κινηθούν με μεγαλύτερη ταχύτητα· αυτό θα επισπεύσει την επίτευξη κουλτούρας απ' τις μάζες και την επίτευξη φώτισης απ' την

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Δ

πιο διανοητική ομάδα.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 55-6)

Είναι σημαντικό να αντιληφθείτε ότι σήμερα συμβαίνει κάτι νέο. Εμφανίζεται ένα νέο βασίλειο στη φύση, το πέμπτο βασίλειο· είναι το Βασίλειο του Θεού στη γη ή το βασίλειο των ψυχών. Κατασταλάζει στη γη και θα αποτελείται από όσους αποκτούν ομαδική συνείδηση και μπορούν να εργασθούν σε ομαδικό σχηματισμό. Θα γίνει δυνατό γιατί αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν επιτύχει μια αυτοπροαίρετη τελειότητα (αν και σχετικής φύσης) και θα ταυτίζονται με ορισμένες ομαδικές διευρύνσεις συνείδησης. Θα γίνει επίσης δυνατό γιατί αγαπούν τους συνανθρώπους τους όπως αγάπησαν στο παρελθόν τους εαυτούς τους. Σκεφθείτε σε αυτά, αδελφοί μου, με διαύγεια και συλλάβετε, αν μπορείτε, την πλήρη σημασία της τελευταίας αυτής πρότασης.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 3)

Με τον καιρό, η φράση “ζωή στους τρεις κόσμους” θα εκλείψει· οι άνθρωποι θα μιλούν με όρους της “ζωής στους πέντε κόσμους του εκδηλωμένου Βασιλείου του Θεού”. Σκεφτείτε σήμερα, αν μπορείτε, με τους όρους αυτούς, και αρχίστε να συλλαμβάνετε κάπως τη σημασία της αλήθειας που ενσωματώνουν. Στον όμορφο συμβολισμό της Ανατολής “Η Γέφυρα των Στεναγμών” που συνδέει τον κόσμο των ζώων με τον κόσμο των ανθρώπων... αντικαθίσταται γοργά από την ακτινοβολό Γέφυρα του Ουράνιου Τόξου, που κατασκευάζεται από τους υιούς των ανθρώπων που αναζητούν αγνό φως. “Διασχίζουν τη γέφυρα προς το γαλήνιο Φως που τους περιμένει εκεί, και κατεβάζουν το ακτινοβόλο φως στον κόσμο των ανθρώπων, αποκαλύπτοντας το νέο βασίλειο της ψυχής· οι ψυχές εξαφανίζονται και μόνο η ψυχή φαίνεται.”

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 408)

Σχηματίζεται στον κόσμο αυτή “η γέφυρα των ψυχών και των υπηρετών”, που θα καταστήσει δυνατή τη συγχώνευση της εσώτερης υποκειμενικής Ιεραρχίας των ψυχών και του εξωτερικού κόσμου της ανθρωπότητας. Θα αποτελέσει μια πραγματική συγχώνευση ή ανάμειξη και θα σημαδέψει τη μύηση της ανθρώπινης οικογένειας μέσα από την επίτευξη των πρωτοπόρων μελών της. Αυτός είναι ο αληθινός “γάμος στους Ουρανούς” για τον οποίο μιλά ο μυστικιστικός Χριστιανισμός και το αποτέλεσμα αυτής της συγχώνευσης θα είναι η εκδήλωση του πέμπτου βασιλείου της φύσης, του βασιλείου του Θεού. Στην περασμένη ιστορία της φυλής συνέβη ένα μεγάλο γεγονός που έφερε σε εκδήλωση το τέταρτο βασίλειο της φύσης, το ανθρώπινο βασίλειο. Στέκουμε τώρα στο κατώφλι ενός παρόμοιου αλλά ακόμη πιο σημαντικού γεγονότος – την εμφάνιση του πέμπτου βασιλείου ως αποτέλεσμα της σχεδιασμένης δραστηριότητας του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου, που εργάζονται σε συνεργασία με την Ιεραρχία των τελειοποιημένων ψυχών και κάτω από την καθοδήγηση του ίδιου του Χριστού. Θα εγκαινιάσει τη Νέα Εποχή στην οποία θα αναγνωρισθούν πέντε βασίλεια της φύσης σαν υφιστάμενα παράλληλα πάνω στη γη.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 32)

Επανειλημμένα τέτοιοι δάσκαλοι πρόβαλαν, εκδήλωσαν τόση από τη θεία φύση όση

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Δ

επέτρεπε η φυλετική ανάπτυξη, είπαν εκείνα τα λόγια που καθόρισαν την κουλτούρα και τον πολιτισμό των λαών και έπειτα προχώρησαν στο δρόμο τους, αφήνοντας το σπόρο που έσπειραν να γονιμοποιηθεί και να καρποφορήσει. Στο πλήρωμα του χρόνου ήρθε ο Χριστός και αν η εξέλιξη σημαίνει κάτι και αν η φυλή σαν σύνολο ανέπτυξε και ανέλιξε τη συνείδησή της, το μήνυμα που έδωσε και η ζωή που έζησε έπρεπε αναγκαστικά να συνοψίσει όλα τα καλύτερα του παρελθόντος, συμπληρώνοντας και εκπληρώνοντάς τα και προαναγγέλλοντας μια εφικτή μελλοντική πνευματική κουλτούρα που θα υπερβεί κατά πολύ όλα όσα μπορεί να δόθηκαν στο παρελθόν.

(Από τη Βηθλεέμ στο Γολγοθά, σελ. 58)

Η ζωή, όπως γνωρίζεις θεωρητικά, είναι μια μεγάλη σειρά παρουσιαζόμενων ευκαιριών – ευκαιριών για τη λήψη αποφάσεων.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 536)

Είναι άραγε αδύνατο να δομήσουμε τη θεωρία της ιστορίας μας πάνω στις μεγάλες και αγαθές ιδέες που χαρακτήριζαν τα έθνη και τα έκαναν αυτά που είναι; Να τονίσουμε τη δημιουργικότητα που τα διακρίνει όλα; Δεν μπορούμε άραγε να παρουσιάσουμε αποτελεσματικότερα τις μεγάλες εποχές κουλτούρας που – με την αιφνίδια εμφάνισή τους σε κάποιο έθνος – πλούτισαν ολόκληρο τον κόσμο και έδωσαν στην ανθρωπότητα τη λογοτεχνία της, την τέχνη και τον οραματισμό της;

(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 44)

Η μεγάλη τέχνη και η λογοτεχνία ανήκαν πάντοτε σε όλο τον κόσμο. Πάνω σε αυτά τα γεγονότα πρέπει να δομηθεί η παιδεία που πρέπει να δίνεται στα παιδιά του κόσμου – πάνω στις ομοιότητές μας, στις δημιουργικές επιτεύξεις μας, στον πνευματικό ιδεαλισμό μας και στα σημεία επαφής μας.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 46)

Ο αντικειμενικός σκοπός είναι να διευκρινίσουμε την ανέλιξη της φυλής σε κουλτούρα και να εξετάσουμε το επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει στη νοητική ανάπτυξη της ανθρωπότητας. Η διδασκαλία, αν είναι αληθινή, πρέπει να είναι ευθυγραμμισμένη με το παρελθόν και να παρέχει ένα πεδίο προσπάθειας για το παρόν και επίσης να προσφέρει περισσότερη φώτιση σε εκείνους που έχουν κατορθώσει ή κατορθώνουν να επιτύχουν τους υποδειχθέντες στόχους. Πρέπει να υποδεικνύει ένα πνευματικό μέλλον. Αυτό είναι που χρειάζεται σήμερα.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 1)

Η ιστορία της ανάπτυξης των ανθρώπινων αντιληπτικών ικανοτήτων υπό διαφορετικές εθνικές και φυλετικές συνθήκες έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Οι εξέχουσες φυσιογνωμίες της ιστορίας, της λογοτεχνίας, της τέχνης και της θρησκείας θα μελετηθούν ασφαλώς από τη σκοπιά της προσπάθειάς τους και της καλής ή κακής επιρροής τους πάνω στην εποχή τους· θα εξεταστεί ακόμη η ποιότητα και ο σκοπός της ηγεσίας τους. Έτσι το παιδί θα απορροφά έναν τεράστιο όγκο ιστορικών πληροφοριών, δημιουργικής δραστηριότητας και ιδεαλισμού και φιλοσοφίας, όχι μόνο με τη μέγιστη ευκολία, αλλά με μια μόνιμη επίδραση στο χαρακτήρα του.

Η εξακολούθηση της προσπάθειας, τα αποτελέσματα της αρχαίας παράδοσης πάνω στον πολιτισμό, τα θετικά και τα αρνητικά συμβάντα και η αλληλεπίδραση των

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Δ

ποικίλων όψεων της κουλτούρας του πολιτισμού θα έρχονται στην προσοχή του... Όλοι οι κλάδοι της ανθρώπινης γνώσης θα μπορούσαν με αυτόν τον τρόπο να αναβιώσουν και να φτάσουν σε ένα νέο επίπεδο εποικοδομητικής χρησιμότητας. Υπάρχει ήδη μια συγκεκριμένη τάση προς αυτή την κατεύθυνση και είναι σωστή και υγιής...

Στη νέα εποχή θα πρέπει επίσης να δίνεται πληρέστερη προσοχή στη δημιουργική ροπή του ανθρώπινου όντος... Έτσι θα παρακινείται να συνεισφέρει ό,τι μπορεί από ομορφιά στον κόσμο και ό,τι μπορεί από ορθή σκέψη στο σύνολο του ανθρώπινου λογισμού... Η ζωντάνια της επίδρασης και ο διακηρυγμένος σκοπός πίσω από τη συνεχή εμφάνιση εδώ και αιώνες των παγκόσμιων ηγετών στον τομέα του πνεύματος, της κουλτούρας και της τέχνης, θα μελετηθούν και η ζωή τους θα γίνει αντικείμενο έρευνας, τόσο ιστορικής όσο και ψυχολογικής. Αυτό θα φανερώσει στη νεολαία του κόσμου ολόκληρο το πρόβλημα της ηγεσίας και του κινήτρου... Το περιεχόμενο της διάνοιας του σπουδαστή όχι μόνο θα εμπλουτίζεται με ιστορικά και λόγια δεδομένα, αλλά η φαντασία του θα πυρπολείται και η φιλοδοξία του και η έφεσή του θα εφελκούνται προς τις αληθινές και σωστές γραμμές· ο κόσμος της ανθρώπινης προσπάθειας στο παρελθόν θα του παρουσιάζεται με μια αληθινότερη προοπτική και θα του διανοίγεται επίσης το μέλλον σαν μια έκκληση για την ατομική του προσπάθεια και την προσωπική του συνεισφορά.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 85-6)

Μιλώντας βασικά, η ενέργεια της αγάπης που εκφράζεται με σοφία, είναι η γραμμή της ελάχιστης αντίστασης για τις εκδηλωμένες ζωές του ηλιακού μας συστήματος. Η ακτίνα αυτή εξειδικεύει τη ζωή όλων των πλανητών και η ελκτική μαγνητική αγάπη του Θεού διαχύνεται στο δημιουργημένο σύμπαν Του· αναδύεται στη συνείδηση και προσδιορίζει τον αντικειμενικό σκοπό όλων των εξελισσόμενων μορφών. Κάθε ανθρώπινο όν σαν σύνολο ζει συνεπώς σε ένα σύμπαν και σε έναν πλανήτη που είναι σταθερά το αντικείμενο της αγάπης και της επιθυμίας του Θεού και που σταθερά (σαν αποτέλεσμα αυτής της αγάπης) έλκεται και ελκύει.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 334)

Η ελευθερία είναι ένα πράγμα της ανθρώπινης ψυχής και βρίσκεται σε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή. Ο πολιτισμός είναι ένα παγκόσμιο ανθρώπινο δικαίωμα... Σας λέω ότι η ανθρωπότητα είναι παντού πνευματικά σκεπτόμενη και ότι η νέα φυλή, ο επερχόμενος πολιτισμός και η κουλτούρα της νέας εποχής θα βρεθούν σε ολόκληρο τον κόσμο – η παγκόσμια κληρονομιά της ανθρώπινης φυλής... Όταν οι άνθρωποι θα σκέφτονται με όρους ανθρώπινης ελευθερίας... κάνουν *μαζί* τα αναγκαία βήματα για να εξασφαλίσουν την ανθρώπινη ευτυχία και κάνοντάς τα να μάθουν να αντιμετωπίζουν τις παγκόσμιες συνθήκες *όπως είναι*, χωρίς να κρύβουν το κεφάλι τους σε έναν ονειρικό κόσμο δικής τους επινόησης. Ο κόσμος του μέλλοντος τον οποίο ονειρεύονται όλοι οι άνθρωποι σ' όλες τις χώρες, είναι περισσότερο από μια δυνατότητα αν οι άνθρωποι επωμισθούν τις δίκαιες ευθύνες τους και μαζί την καταστήσουν γεγονός στην ανθρώπινη εμπειρία.

(Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 236)

Άντρες και γυναίκες μοχθούν ήδη παντού για την ευημερία του ατόμου· παρόμοιο κίνητρο διακρίνει επίσης ομάδες σε κάθε έθνος· η παρόρμηση να βελτιωθεί η έκφραση, ο χαρακτήρας και οι συνθήκες διαβίωσης αποτελούσε ανέκαθεν το εξέχον γνώρισμα

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Δ

του ανθρώπινου γένους. Στα πρώτα στάδια της φυλετικής ιστορίας η παρόρμηση αυτή εκφράστηκε σαν επιθυμία για βελτίωση των υλικών συνθηκών και του περιβάλλοντος· σήμερα εκδηλώνεται σαν αίτημα για κάλλος, σχόλη και κουλτούρα· εκφράζει την ευκαιρία για δημιουργική εργασία και οδηγεί βαθμιαία αλλά αναπόφευκτα στο στάδιο στο οποίο οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις αποκτούν πρωταρχική σπουδαιότητα.

(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 9)

Ε. Η ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Το ανώτερο στάδιο στην ηθική κουλτούρα είναι όταν αναγνωρίζουμε ότι πρέπει να ελέγχουμε τις σκέψεις μας.

Charles Robert Darwin. *The Descent of Man*

Χθες - Σήμερα - Αύριο

Η ιστορία της ανθρωπότητας είναι ουσιαστικά η ιστορία της ανάπτυξης των ιδεών που συνειδητοποιούνται προοδευτικά, καθώς και της απόφασης του ανθρώπου να ζήσει μ' αυτές· με την παραπάνω δύναμη συμβαδίζει η ικανότητα να νιώθουμε το άγνωστο, να πιστεύουμε στο αναπόδεικτο, να επιδιώκουμε, να αναζητούμε και να απαιτούμε την αποκάλυψη εκείνου που είναι κρυφό και άγνωστο και το οποίο – με την πάροδο των αιώνων χάρη σ' αυτό το απαιτητικό ερευνητικό πνεύμα – αποκαλύπτεται. Είναι η δύναμη αναγνώρισης του ωραίου, του αληθινού και του αγαθού, των οποίων η ύπαρξη επιβεβαιώνεται μέσω των δημιουργικών τεχνών. Είναι εκείνη η εγγενής, πνευματική ικανότητα που δημιούργησε όλους τους μεγάλους Υιούς του Θεού, τους γνήσια πνευματικούς ανθρώπους, τους καλλιτέχνες, τους επιστήμονες, τους ουμανιστές και τους φιλοσόφους, καθώς και όλους όσους αγαπούν με θυσία τους συνανθρώπους τους. *(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 35-6)*

Η ανάπτυξη της παγκόσμιας εκπαίδευσης έγινε προοδευτικά κατά μήκος τριών κύριων γραμμών που άρχισαν στην Ανατολή και κορυφώθηκαν σήμερα στη Δύση. Φυσικά αναφέρομαι στις δύο ή τρεις τελευταίες χιλιετίες. Επί αιώνες είχαμε στην Ασία την εντατική εκγύμναση ορισμένων προσεκτικά επιλεγμένων ατόμων και την ολοκληρωτική παραμέληση των μαζών. Μόνο στην Ασία εμφανίστηκαν εκείνες οι εξέχουσες φυσιογνώμιες που, ακόμα και σήμερα, αναγνωρίζονται παγκοσμίως – ο Λάο Τσε, ο Κομφούκιος, ο Βούδας, ο Σρι Κρίσνα και ο Χριστός. Έβαλαν και βάζουν τη σφραγίδα Τους σε εκατομμύρια ανθρώπων.

Κατόπιν στην Ευρώπη η εκπαιδευτική προσοχή ήταν στραμμένη σε μερικές προνομιούχες ομάδες στις οποίες δινόταν μια προσεκτικά σχεδιασμένη μόρφωση ενώ στις μάζες διδάσκονταν μόνο τα αναγκαία στοιχεία μάθησης. Αυτό δημιούργησε περιοδικά τέτοιες σημαντικές εποχές κουλτούρας σαν την Ελισσαβετιανή περίοδο, την Αναγέννηση, τους ποιητές και τους συγγραφείς της Βικτωριανής εποχής, τους βάρδους και τους μουσουργούς της Γερμανίας καθώς και την πλειάδα των καλλιτεχνών που δημιούργησαν την Ιταλική, την Ολλανδική και την Ισπανική Σχολή.

Τελικά στις νεότερες χώρες του κόσμου, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αυστραλία και ο Καναδάς, θεσπίστηκε η μαζική εκπαίδευση η οποία διαδόθηκε σ'

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ε

ολόκληρο τον πολιτισμένο κόσμο. Το γενικό επίπεδο κουλτούρας κατέβηκε πολύ· το επίπεδο πληροφόρησης και αποδοτικότητας των μαζών ανέβηκε σημαντικά. Το ερώτημα που τώρα προβάλλει είναι: Ποια θα είναι η επόμενη εξελικτική ανάπτυξη στον εκπαιδευτικό κόσμο; Τι θα προκύψει έπειτα από την τελευταία ολοκληρωτική κατάρρευση του κόσμου και με δεδομένη την αποτυχία των εκπαιδευτικών συστημάτων να την αποτρέψουν;

(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 50)

Δύο κύριες ιδέες πρέπει να διδάσκονται στα παιδιά κάθε χώρας. Είναι: *η αξία του ατόμου και το γεγονός της μίας ανθρωπότητας...* Οι δύο αυτές αρχές, όταν διδαχθούν και γίνουν κατάλληλα κατανοητές, θα οδηγήσουν στην εντατική καλλιέργεια του ατόμου και μετά στην αναγνώριση της ευθύνης του ως ακέραιο μέρος του όλου σώματος της ανθρωπότητας.

Στα σημερινά σχολεία... μπορούμε να δούμε μια ατελή και συμβολική εικόνα του τριπλού στόχου της νέας εκπαίδευσης: Πολιτισμός, Κουλτούρα, Ενοποίηση. Τα δημοτικά σχολεία μπορούν να θεωρηθούν οι θεματοφύλακες του πολιτισμού... Τα γυμνάσια πρέπει να θεωρούνται οι θεματοφύλακες της κουλτούρας... Τα κολλέγια και τα πανεπιστήμια μας πρέπει να αποτελούν μια ανώτερη επέκταση όσων ήδη έχουν γίνει.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 48-9)

Οι παλιοί κανόνες στους οποίους υπάκουαν οι μαθητές στη διάρκεια των αιώνων, εξακολουθούν να ισχύουν, αλλά υπόκεινται σε καινούργιες και συχνά διαφορετικές ερμηνείες. Η εκγύμναση που θα δοθεί στη διάρκεια της επερχόμενης Νέας Εποχής θα προσαρμοστεί στην περισσότερο προχωρημένη ανάπτυξη των μαθητών. Η εξελικτική πρόοδος – από αιώνα σε αιώνα – παρέχει συνεχώς ανθρώπινες διάνοιες που αναπτύσσονται και ωριμάζουν... Το γεγονός αυτό απαιτεί μια νέα προσέγγιση, μια ευρύτερη παρουσίαση της αλήθειας και επιτρέπει μεγαλύτερη ελευθερία δράσης εκ μέρους του μαθητή.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. ix)

Κατά μεγάλο μέρος το έργο που επιτελείται στον πέμπτο πολιτισμό μας, την τωρινή Αρεία φυλή, σε συνεργασία με την πέμπτη αρχή του νου, θα φέρει μια μετατόπιση σε ανώτερο επίπεδο συνείδησης. Θα επιφέρει μια εναρμόνιση όλων των κέντρων με μια πράξη θέλησης που θα εφαρμοσθεί διανοητικά και με νοημοσύνη με αντικειμενικό σκοπό τη δημιουργία αρμονίας. Το σημείο αυτό αξίζει να το σκεφθείτε.

(Εσωτέρα Θεραπευτική, σελ. 50)

Ο κόσμος σήμερα βρίσκεται σε μια τέτοια απελπιστική κατάσταση ώστε η μεγαλύτερη ανάγκη σε κάθε χώρα είναι η εμφάνιση “σταθερά λαμπερών σημείων φωτός” που μπορούν να φωτίσουν το δρόμο για τους άλλους, να διαλύσουν το σκοτάδι και να προκαλέσουν σωστή αντίδραση η οποία θα βασίζεται σε μια καθαρή θεώρηση των ενεχόμενων ζητημάτων.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 260)

Δύο πράγματα πρέπει να συμβούν πλέον: οι μεταδοθείσες θεωρίες που καθοδήγησαν μέχρι τώρα τη σκέψη του μαθητή πρέπει να αποβούν πρακτικές εμπειρίες και πρέπει να υπάρξει τέτοια μετατόπιση της συνείδησης, ώστε το όραμα του παρόντος πρέπει να

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ε

αποβεί η εμπειρία του παρελθόντος και μια νέα και βαθύτερη και τελείως διαφορετική αναγνώριση πρέπει να πάρει τη θέση των παλαιών στόχων.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 255)

Τα ιδανικά, όπως είναι διατυπωμένα τώρα, πρέπει να παρέλθουν επειδή εισερχόμαστε σε μια νέα εποχή όπου όλα τα πράγματα θα γίνουν νέα. Μπορούν να εγκαταλειφθούν με ασφάλεια όταν τη θέση τους πάρει μια αληθινή ψυχική αγάπη για την ανθρωπότητα – περιεκτική, υγιής και πρακτική. Τα ιδανικά είναι διατυπώσεις του ανθρώπινου νου. Η Ιεραρχία δεν έχει ιδανικά. Η Ιεραρχία είναι απλώς αγωγός αγνής αγάπης.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 530-1)

Οι μαθητές... δεν έχουν εθνικές αφοσιώσεις αλλά στέκουν υπέρ της Μίας Ανθρωπότητας· αυτό [είναι ένα] βασικό μάθημα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 616)

Θα μπορούσε εδώ να σημειωθεί ότι οι μαθητές σε ένα Άσραμ ασχολούνται πρωταρχικά με παγκόσμιες υποθέσεις. Ως ομάδα είναι δεσμευμένοι στο παγκόσμιο έργο· ως άτομα μαθαίνουν να εργάζονται με αυτό τον τρόπο. Οι υποψήφιοι μαθητές χρειάζεται να διακρίνουν ανάμεσα στο αποτέλεσμα (μαγνητικό και δυναμικό) του ομίλου και στη συνειδητή προσπάθεια που μπορεί να καταβάλλει ο όμιλος κάτω από την ενωμένη επιθυμία και τη διεύθυνση του Διδασκάλου για να προσεγγίσει τις διάνοιες εκείνων που διευθύνουν τις παγκόσμιες υποθέσεις και τα παγκόσμια γεγονότα. Τα εξωτερικά γεγονότα είναι μέχρι ενός ορισμένου σημείου προβλέψιμα· είναι τα κατασταλαγμένα αποτελέσματα κρυμμένων αιτίων που βρίσκονται βαθιά στο υποσυνείδητο της ανθρωπότητας. Αυτά μπορούν να σημειωθούν και (μέχρι ορισμένου σημείου) να εξουδετερωθούν ή να διεγερθούν από την ομαδική ισχύ. Αυτό είναι ένας από τα κύρια έργα της Ιεραρχίας... Η κατεξοχήν εργασία με τα εστιακά σημεία της πνευματικής ενέργειας πάνω στο εξωτερικό πεδίο συνεπάγεται ευθέως ορισμένους παράγοντες:

1. Μια βαθιά αλάνθαστη αγάπη που “βλέπει” στο φως. Η αγάπη είναι αληθινά ο αποκαλυπτής.
2. Τη δύναμη να αποσύρονται πλήρως σαν άτομα και σαν ομάδα από τον κόσμο των φυσικών αντιδράσεων, της συναισθηματικής πόλωσης και να εργάζονται καθαρά στα νοητικά επίπεδα...
3. Έπειτα έρχεται η δύναμη, σαν ομάδα, να διατυπώνει το επιθυμητό αποτέλεσμα σκέψης με τέτοιο τρόπο ώστε να φτάνει στο νου ή στην ψυχή εκείνων με τους οποίους επιδιώκει να έλθει σε επαφή, να προβάλλει τη σκεπτομορφή που είναι δομημένη με τέτοιο τρόπο ώστε να έχει τον τύπο και την ποιότητα που απαιτείται για να εφελκύσει ανταπόκριση και έτσι να ικανοποιήσει την ανάγκη εκείνων τους οποίους ο μαθητής προσπαθεί να βοηθήσει και να ενισχύσει. Η προβαλλόμενη σκεπτομορφή θα ενσωματώσει το φως και την αγάπη, καθώς και την ιδέα της ομάδας σε συμφωνία με το ομαδικό όραμα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 705)

Οι μνημένοι ανώτερου βαθμού και οι Διδάσκαλοι σε όλες τις ακτίνες έχουν όλοι τα δικά τους Άσραμ, αλλά δεν είναι όλα διδακτικά κέντρα· αυτό είναι ένα σημείο που πρέπει να έχεις υπόψη, καθώς και το γεγονός ότι δεν ασχολούνται όλα τους κυρίως με την ανέλιξη της ανθρώπινης συνείδησης και τις ανάγκες του ανθρώπινου βασιλείου.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ε

Υπάρχουν και άλλοι τύποι συνείδησης με βαθιά και πραγματική σπουδαιότητα στη μεγάλη αλυσίδα της Ιεραρχίας που εκτείνεται από κάτω μέχρι πολύ πάνω από το ανθρώπινο βασίλειο. Αυτό είναι ένα σημείο που τείνει να λησμονείται.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 609)

Μόνο όταν ο άνθρωπος εκτιμήσει τη θέση του, ενδιάμεσα μεταξύ των τριών ανώτερων βασιλείων και των τριών κατώτερων, θα προβάλει η αληθινή σημασία της συμβολής του τέταρτου βασιλείου στο όλο σχήμα της εξέλιξης.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 222)

Η ζωή... όλων των Άσραμ... είναι ζωή εσωτερικής και εξωτερικής σχέσης, ευαισθησίας στην εντύπωση της Ιεραρχίας και της ιεραρχικής ιδέας σε οποιαδήποτε δεδομένη στιγμή, ορθής αντίληψης της αλήθειας καθώς υπόκειται της σχέσης και της εντύπωσης και μιας αληθινής δημιουργικής δραστηριότητας στον κόσμο των δυνάμεων.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 584)

Υπάρχει μια ευθεία γραμμή πνευματικής καθόδου από τους Διδασκάλους στις τάξεις των ανθρώπων και – στο Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου – προωθείται το έργο της “τροποποίησης, εξειδίκευσης και προσαρμογής”. Λάθη γίνονται συχνά, επειδή αυτό το τριπλό έργο εξαρτάται από το καθαρό όραμα και την ισορροπημένη κρίση, όμως σε αντίθεση όλων, το έργο προχωρά και (στο μακρινό τέλος) αυτό που είναι η θεία ιδέα αναδύεται σαν αποδεκτό ιδανικό και, στον κατάλληλο καιρό, αποβαίνει το μέσον μεταφοράς ολόκληρης της ανθρώπινης οικογένειας προς τα εμπρός στην Ατραπό της Εξέλιξης.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 393)

Η ανθρωπότητα έφτασε πλέον σε ένα σημείο ανάπτυξης όπου υπάρχει οριστική σύλληψη του Σχεδίου της Ιεραρχίας – πείτε το αδελφότητα, μερισμό, διεθνισμό, ενότητα ή ό,τι άλλο θέλετε. Πρόκειται για αυξημένη και πραγματική εκτίμηση και αποτελεί γενική αναγνώριση των στοχαστών και εσωτεριστών του κόσμου, των φωτισμένων θρησκευόμενων ανθρώπων, των ανοιχτόμυαλων πολιτικών, και σήμερα ακόμη και των κοινών ανθρώπων· όμως ο θείος σκοπός που εκπληρώνεται ή πραγματώνεται από τη θεία θέληση, διαφεύγει προς το παρόν και από τους πιο προχωρημένους.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 136-7)

Υπάρχουν πολλά που πρέπει να κάνουμε και πολλά να μελετήσουμε και να εξηγήσουμε πριν καρποφορήσει το έργο. Υπάρχουν πολλοί όμιλοι που εργάζονται κάτω από τους Διδασκάλους, που εκπαιδεύονται για χρόνια, που προσαρμόζονται για το έργο που πρέπει να γίνει. Αργά και βαθμιαία οι νέες έννοιες και οι νέες τεχνικές του πολιτισμού και της ομαδικής εργασίας – κατάλληλες για τη Νέα Εποχή – προβάλλουν στη συνείδηση των μαθητών στον κόσμο.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 136)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ε

Ο μαθητής στο παρελθόν προσπαθούσε να εδραιώσει αρμονικές σχέσεις με το περιβάλλον του – γιατί η αρμονία είναι μια από τις απελευθερωτικές δυνάμεις που πρέπει να προηγηθούν της απελευθέρωσης της ενέργειας που χρησιμοποιείται μετά τη μύηση. Καλλιεργούσε την υπομονή, την ανεκτικότητα και τη χρησιμότητα και πρόσφερε υπηρεσία και αυτό γινόταν μέσω της διαδικασίας της *ορθής εξωτερικής διαγωγής* που βασιζόταν σε ορθό εσώτερο προσανατολισμό και στάση. Αλλά σύμφωνα με το νέο σύστημα (που έγινε αναγκαίο από την επιτευχθείσα φυλετική πρόοδο) αυτή η διαδικασία των ορθών εξωτερικών προσαρμογών πρέπει να παραλληλισθεί στη Νέα Εποχή με τις *ορθές εσώτερες σχέσεις, συνειδητά* εδραιωμένες και *συνειδητά* διατηρημένες και αναγνωρισμένες γι' αυτό που είναι από το συνειδητό νου και εγκέφαλο του μαθητή. Αυτό συνεπώς προϋποθέτει αληθινή γνώση της εσώτερης ομαδικής σχέσης του μαθητή, πνευματική διείσδυση στην εσώτερη ζωή ενός αδελφού μαθητή και την επακόλουθη συγχώνευση ταυτόχρονα σε καρδιά-νου-εγκέφαλο του μαθητή όλων όσα είναι γνωστά τόσο στα εξωτερικά όσο και στα εσώτερα πεδία.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 58-9)

Στην εποχή μας κυριαρχήσαμε, πολύ καλά ίσως, τις δυνάμεις της φύσης και εκμεταλλευθήκαμε τις υλικές πηγές του φυσικού πεδίου. Τις κατακτήσαμε και τις υποτάξαμε στη θέληση και τη χρήση μας, συχνά ιδιοτελώς, αλλά μερικές φορές με καλή και αγνή πρόθεση. Στη Νέα Εποχή θα συμβεί ένας παράλληλος έλεγχος στον κόσμο των αστρικών φαινομένων και στις δυνάμεις της γοητείας και της πλάνης. Σήμερα επιδιώκουμε να τις ελέγξουμε νοητικά και θεωρητικά. Αλλά μόνο η ενέργεια της σοφίας επαρκεί για να διαλύσει τις δυνάμεις της παγκόσμιας γοητείας και της παγκόσμιας πλάνης. Ασκηθείτε, αδελφοί μου, στη σοφία και βοηθήστε έτσι την ανθρωπότητα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 69-70)

Υπάρχει μια κρίση στις υποθέσεις των ανθρώπων. Η κρίση αυτή πρέπει να ιδωθεί σαν ευκαιρία... Όπως ακριβώς στη ζωή ενός ζηλωτή για τη μαθητεία έρχεται μια ζωή ή μια σειρά ζωών όπου υπάρχει μια άμεση διαμάχη μεταξύ της ψυχής και της κατώτερης φύσης, έτσι και τώρα υπάρχει μια ανάλογη κρίση στον πλανήτη μας. Το αντικείμενο και στις δύο περιπτώσεις είναι ότι η ψυχή θα αναλάβει έναν αυξανόμενο έλεγχο στη μορφική όψη... Όπως ακριβώς κάθε ανθρώπινο ον αγωνίζεται σε κάποια ζωή για προσωπικές επιτεύξεις, έτσι συμβαίνει και μεταξύ των εθνών... Οι τάσεις για υλισμό και για προσωπικές επιτεύξεις πρέπει σύμφωνα με το μεγαλύτερο σχέδιο και τη θέληση-για-το-καλό να αντισταθμιστούν από μια αντίθετη κίνηση πνευματικής ζωής και αυτός πρέπει να είναι ο αντικειμενικός σκοπός όλων των εργαζόμενων μαθητών.

Ας φροντίσουν λοιπόν οι εργαζόμενοι μαθητές να βαθαίνει η αγάπη τους για όλα τα όντα και η ανάπτυξη της αγάπης τους να προέρχεται από το άγγιγμά τους της ομαδικής αγάπης που βρίσκεται πίσω από όλα τα παγκόσμια συμβάντα. Πότε, αδελφοί μου, θα έλθει ο καιρός όπου θα αντιληφθεί ο κόσμος ότι η όψη *αγάπη* του Λόγου – καθώς επηρεάζει το ανθρώπινο βασίλειο – εστιάζεται μέσω του εσώτερου υποκειμενικού ομίλου εργατών; Η αγάπη αυτή βρίσκεται τώρα στο στάδιο της φυσικής αγκυροβόλησής της μέσω των νέων ομίλων... οι οποίοι βρίσκονται σε διαδικασία

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ε

σχηματισμού σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι νέοι αυτοί όμιλοι είναι (ή θα έπρεπε να είναι) κέντρα θείας αγάπης, μαγνητικής, εποικοδομητικής και αγνής. Φροντίστε λοιπόν ώστε η προσαρμογή στα απαιτούμενα να ανταποκρίνεται στο βαθμό της φυσικής σας δύναμης, έχοντας πάντα κατά νου ότι είστε ικανοί για μεγαλύτερη προσπάθεια και μεγαλύτερη ένταση από ποτέ πριν.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 19-21)

Εκείνοι που αρνούνται να συμμερισθούν το παγκόσμιο κάρμα και πόνο θα ανακαλύψουν ότι όλη η πρόοδός τους αναπόφευκτα επιβραδύνεται, γιατί έχουν θέσει τον εαυτό τους έξω από τη μεγάλη πλημμύρα της πνευματικής δύναμης που σαρώνει τώρα με αναγεννητικά ρεύματα ολόκληρο τον κόσμο των ανθρώπων. Η τωρινή παγκόσμια διαμάχη είναι ανάλογη με τη σκληρή διαμάχη που διεξάγεται μέσα στις καρδιές και τις ζωές όλων των ζηλωτών και μαθητών του κόσμου και είναι αναπόφευκτα ένα σημάδι ότι βάζουν τα πόδια τους πάνω στην Ατραπό της Συνειδητής Μαθητείας. Ο ανώτερος Εαυτός και η προσωπικότητα συναντώνται πρόσωπο με πρόσωπο για τον προσδιορισμό εκείνης της απόφασης για την οποία η ψυχή (ο Εαυτός) περιμένει στο δικό της πεδίο. Το ίδιο συμβαίνει επίσης με τον παγκόσμιο ζηλωτή... Συλλογισθείτε με προσοχή αυτή την ιδέα. Δεν είναι δυνατό για τα μέλη του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου να διαχωρισθούν από την οξεία κατάσταση που τώρα είναι ορατή και αισθητή. Δεν μπορούν και δεν πρέπει να διαφύγουν σε ένα αδιέξοδο προσωπικής εκπαίδευσης και ατομικών συμφερόντων.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 772)

[Καθώς] αρχίζει να σχηματοποιείται ο νέος κόσμος με τον επερχόμενο πολιτισμό και κουλτούρα του, θα τεθεί αύξουσα έμφαση στο σκοπό της Ελέγχουσας Θεότητας ή βασικής Ζωής ή Ενέργειας καθώς πραγματώνεται μέσω της ανθρωπότητας. Αυτό θα γίνει από εκείνους που είναι εκπαιδευμένοι εσωτεριστές. Πολλά από όσα τώρα λέγονται από τους παγκόσμιους ηγέτες και τους υπηρετούντες εργάτες σε κάθε έθνος, αποτελούν ένδειξη μιας ασυνείδητης ανταπόκρισης στη Σαμπαλλική ενέργεια. Κατά το τέλος του αιώνα και στη διάρκεια των πρώτων λίγων δεκαετιών του εικοστού πρώτου αιώνα θα δοθεί διδασκαλία ως προς τη Σαμπάλα. Η προσπάθεια του αφηρημένου νου του ανθρώπου θα κατευθυνθεί στην κατανόησή της.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 261)

ΣΤ. ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ – ΜΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η απλότητα της ψυχής ανοίγει το δρόμο προς τη Σαμπάλλα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 518)

Ένα υψηλό σημείο εξέλιξης μπορεί να προσεγγιστεί ασυνείδητα, και συχνά ο μαθητής δεν έχει αληθινή επίγνωση τι ΕΙΝΑΙ. Πρέπει να αποκτήσει συνειδητή επίγνωση του ακριβούς σημείου της επίτευξής του, *προτού* μπορέσει πραγματικά να γνωρίσει ποιο είναι το επόμενο βήμα που πρέπει να κάνει συνειδητά...

Αρχίζει να καταλαβαίνει ότι... *αντικρίζει μια βαθιά απλότητα*... Πρέπει να αγωνιστεί με το πρόβλημα αυτής της απλότητας, με τη διεισδυτική της δυναμικότητα και με τη γοργή της κατανόηση για τη βασική αλήθεια που βρίσκεται πίσω από τις πολλές αλήθειες· μαθαίνει τελικά να αντικαθιστά με την ενόραση – με την ταχύτητά της και το αλάθητό της – τη βραδεία και επίπονη εργασία του νου, με την απατηλότητά του, τις πλάνες του, τα λάθη του, τους δογματισμούς του και τη χωριστική σκέψη και κουλτούρα του.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 414-5)

Κάθε πρόσωπο στον κόσμο ασχολείται με την πολλαπλότητα των μονάδων και το συνδυασμό των δυνάμεων που απαρτίζουν ολόκληρη την καθημερινή του ζωή και δημιουργούν το περιβάλλον του και τα περιστατικά της ζωής του. Η ζωή θα ήταν πράγματι απλή αν ο μέσος άνθρωπος είχε να εξετάσει μόνο επτά παράγοντες στους οποίους να συμμορφώνεται, να εργάζεται μαζί τους και να τους χρησιμοποιεί. Η πρόοδος στον κόσμο των πνευματικών αξιών και στο βασίλειο της τριαδικής ύπαρξης (όπου κινείται ο μνημένος) είναι σαφώς πρόοδος στην απλότητα. Είναι μια πρόοδος από τις περιπλοκές της προπαίδειας και της επακόλουθης αριθμητικής στην απλότητα των συμβολικών τύπων που χρησιμοποιούνται στα ανώτερα μαθηματικά· είναι μια κίνηση έξω από τον κόσμο των καλειδοσκοπικών σχημάτων που συνεχώς κινούνται, μέσα στον κόσμο της έννοιας· είναι μια διαδικασία εισόδου πίσω από τον κόσμο των αποτελεσμάτων μέσα στον κόσμο των αιτίων, αντιλαμβανόμενοι ότι ένα απλό αίτιο ή μια κατευθυνόμενη κίνηση ενέργειας μπορεί να θέσει σε κίνηση μυριάδες αποτελεσμάτων. Ο δρόμος του μνημένου δεν είναι πολύπλοκος, εφόσον συλλάβει το γεγονός ότι πρέπει να αποδεσμευτεί από τον κόσμο της εμφάνισης και της πλάνης και να σταθεί ελεύθερος στον κόσμο του φωτός, όπου όλα αποκαλύπτονται καθαρά. Τότε μπορεί να αρχίσει να αντιμετωπίζει τα μαθήματα και να λαμβάνει την εκγύμναση που θα του επιτρέψει να χειρίζεται την ενέργεια – επειδή έχει αποδεσμευτεί από τον έλεγχο των δυνάμεων – και να αρχίσει να διευθύνει την ενέργεια σύμφωνα με το μεγάλο Σχέδιο. Η πολυπλοκότητα βρίσκεται στη σκέψη του νεόφυτου. Ο μνημένος δεν τη γνωρίζει.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 149)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα ΣΤ

Ο στόχος σου... πρέπει να είναι η απλότητα σε όλες τις υποθέσεις και σε όλες τις σχέσεις. Στην απλότητα αυτή θα ήθελα να προσθέσεις μια μεγαλύτερη αίσθηση προσωπικής αξιοπρέπειας – μιας αξιοπρέπειας που θα καταλήξει σαν φυσική ολιγολογία· γι' αυτή ξέρεις προς το παρόν ελάχιστα, αλλά θα σου αποκαλυφθεί καθώς θα στοχάζεσαι πάνω στη λέξη. Στις δύο αυτές αναγκαιότητες της έκφρασής σου στο φυσικό πεδίο θα ήθελα να προσθέσεις την κατανόηση – μια κατανόηση που θα βασίζεται στην αγάπη και όχι σε κάποια νοητική διαδικασία.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 718)

Τα κίνητρα της προσωπικότητάς σου στη ζωή και την υπηρεσία θα πρέπει να επανεξεταστούν, καθώς και η σχέση τους με το ψυχικό κίνητρο. Το αποτέλεσμα της όλης αυτής διαδικασίας σκέψης θα είναι η υποταγή των κινήτρων σου στο ψυχικό κίνητρο και επομένως θα έχουμε πάλι την *απλοποίηση της ζωής σου* και τη διάνοιξη ενός ευρύτερου οράματος της Σαμπάλλα. Σαμπάλλα και απλότητα, θέληση και κίνητρο, θα γίνουν τα κατευθυντήρια ρεύματα σκέψης που θα σε παρασύρουν στο δρόμο σου, πλησιέστερα στο Άσραμ μου, εγγύτερα στην καρδιά μου (και εδώ μιλώ τόσο με αγάπη όσο και τεχνικά) και πλησιέστερα και εγγύτερα στην ανθρωπότητα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 521)

Η απλοποίηση έρχεται γοργά καθώς πλησιάζουμε το στόχο του πνεύματος. Η θέληση αφορά πάντα τα ουσιώδη, και όχι τις λεπτομέρειες της εκδήλωσης. Η αγάπη αφορά τα μεταβατικά, εξελικτικά θεμελιώδη, ενώ η νοημοσύνη αφορά τη λεπτομέρεια και το συνεκτικό συντονισμό της σε ανταπόκριση στην ώθηση και στην ελκτική δύναμη της θείας αγάπης και στη δυναμική ώθηση του πνεύματος.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 185)

Εξασκούμενοι στην Τεχνική της Παρουσίας

Ο μυστικιστής έχει πάντα επίγνωση της δυαδικότητας· του κατώτερου ανθρώπου και της ενοικούσας ψυχής· του κουρασμένου μαθητή και του Αγγέλου· του μικρού εαυτού και του πραγματικού Εαυτού· της ανθρώπινης ζωικής έκφρασης και της πνευματικής ζωικής έκφρασης. Πολλές άλλες ποιότητες αντιπροσωπεύουν την ίδια έκφραση της πραγματικότητας. Αλλά πίσω από όλες αχνοφέγγει – έμφυτο, εκπληκτικό και ένδοξο – εκείνο για το οποίο όλες αυτές οι δυαδικότητες δεν είναι παρά όψεις: η Παρουσία, ενύπαρκτη αλλά και υπερβατική, της Θεότητας. Στη φύση αυτού του *Ενός* όλες οι δυαδικότητες απορροφούνται και όλες οι διακρίσεις και οι διαφορές χάνουν το νόημά τους.

Όταν σου λέω να αναπτύξεις τη συνείδηση της Παρουσίας, αυτό δείχνει πρώτα από όλα ότι έχεις κάπως την επίγνωση του Αγγέλου και μπορείς πια να αρχίσεις να ανταποκρίνεσαι, αόριστα και αμυδρά, στο μεγάλο εκείνο Όλο που βρίσκεται πίσω από τον υποκειμενικό κόσμο της ύπαρξης, όπως αυτός ο κόσμος βρίσκεται πίσω από το φυσικό, από κόσμο της καθημερινής ζωής.

Ένα σύμβολό του μπορεί να ιδωθεί στη γνώση ότι ολόκληρος ο πλανήτης βρίσκεται

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα ΣΤ

έξω από το δωμάτιο μέσα στο οποίο συλλογίζεσαι τα λόγια μου και χωρίζεται από σένα μόνο από το παράθυρο και την έκταση της συνειδητής σου επίγνωσης. Το εξωτερικό σύμπαν του πλανήτη, το ηλιακό σύστημα και ο έναστρος ουρανός, σου φανερώνονται μέσω εκείνου του υαλοπίνακα που αποκαλύπτει, αν είναι καθαρός και ακάλυπτος, αλλά που δρα σαν φραγμός στην όραση, αν είναι ακάθαρτος ή κρύβεται από ένα παραθυρόφυλλο. Αυτό και η ικανότητά σου να προβάλλεσαι στην απεραντοσύνη του σύμπαντος διέπει την έκταση της γνώσης σου σε κάθε δεδομένη στιγμή. Σκέψου το, αδελφέ μου, αυτό και κοίταξε από το παράθυρο του νου σε εκείνο το Φως που αποκαλύπτει τον Άγγελο ο οποίος με τη σειρά του καλύπτει και κρύβει την απέραντη άγνωστη και όμως ζωντανή και παλλόμενη Θεότητα.

Με την πρακτική αυτής της Παρουσίας μπορούμε να ασχοληθούμε με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους και υπάρχουν πολλές τεχνικές επαφής... Η πρακτική πρέπει να υποδηλώνει απλότητα, ειρήνη και χαρά. Καλλιέργησε την απλότητα της σκέψης και να θυμάσαι ότι η σύγχυση και η υπερβολική μέριμνα όσον αφορά τις καταστάσεις και τους ανθρώπους και μια διστακτική στάση προς τη ζωή φανερώνει νοητική δραστηριότητα αλλά όχι ψυχική κατανόηση. Προς αυτή την ψυχική δραστηριότητα πρέπει να μοχθήσεις.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 390-1)

Το θέμα [αυτής της Τεχνικής της Παρουσίας] αφορά πρωταρχικά:

1. *Τη διαδικασία της αποκάλυψης.* Η διαδικασία αυτή υπήρξε και σήμερα είναι η κύρια απόδειξη και εγγύηση της ύπαρξης πίσω από τη σκηνή της φαινομενικής ζωής ενός αποκαλυπτικού Ομίλου ή Πράκτορα του οποίου το έργο είναι τριπλής φύσης:
 - α. Να υπολογίζει την ανέλιξη της ανθρώπινης συνείδησης και να ικανοποιεί τη συνεχή της έκκληση και απαίτηση για περισσότερο φως και γνώση.
 - β. Να κρίνει ποια θα είναι η επόμενη αναγκαία αποκάλυψη και ποια μορφή πρέπει να λάβει, με ποιο μέσον πρέπει ν' αναδυθεί και πότε και πού πρέπει να εμφανισθεί.
 - γ. Να διακριβώσει με ποια προσκόμματα, εμπόδια και προκαταλήψεις πρέπει να ανταγωνισθεί η νέα εισερχόμενη αποκάλυψη.
2. *Το γεγονός της Παρουσίας.* Η Παρουσία αυτή είναι η ωθούσα δύναμη πίσω από κάθε αποκάλυψη και είναι στην πραγματικότητα ο Ενυπάρχων Θεός που αγωνίζεται πάντοτε για αναγνώριση και ο Ίδιος ωθείται απ' το γεγονός του Υπερβατικού Θεού.
3. *Την επιρροή του Αγγέλου* ο οποίος είναι ο ατομικοποιημένος σπόρος της συνείδησης μέσα από τον οποίο... θα έρθει η αποκάλυψη της Παρουσίας. Κάθε αληθινή αποκάλυψη αφορά την ανεπισσώμενη δόξα της θειότητας σε κάποιο πεδίο έκφρασης, αποδεικνύοντας έτσι τη λανθάνουσα κρυμμένη Παρουσία.
4. *Την αντίδραση των ενορατικών* σε ολόκληρο τον κόσμο σ' αυτή την αποκάλυψη και τη μορφή με την οποία την παρουσιάζουν στους παγκόσμιους στοχαστές.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα ΣΤ

Αυτοί οι τελευταίοι είναι πάντοτε οι πρώτοι που εκτιμούν και οικειοποιούνται τη νέα αλήθεια. Οι ενορατικοί παρουσιάζουν την επόμενη φάση της αλήθειας σε μια σχετικά καθαρή μορφή, ακόμη και αν την ώρα της παρουσίασης μπορεί να είναι συμβολικά καλυμμένη.

5. Την ανταπόκριση του σκεπτόμενου κόσμου στην παρουσιαζόμενη αλήθεια.

(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ.175-7)

Αρκετό καιρό πριν είπα στον όμιλο ότι η μύηση ήταν απλούστευση. Απλοποίησε λοιπόν τα υπόλοιπα χρόνια σου δρώντας πάντα “ως εάν”. Μέσα από αυτή τη ζωντανή διαδικασία θα απελευθερώσεις τα πυρά της κατανόησης. Αναρωτιέμαι αν άραγε σου ξεκαθαρίζω μια πολύτιμη ιδέα; Κυβέρνα διαρκώς τη ζωή σου “ως εάν” ήταν τελειοποιημένη η θεία σου κατανόηση και το αποτέλεσμα στην καθημερινή σου ζωή θα είναι “ως εάν” δεν υπάρχουν όλες οι κρυμμένες γοητείες και όλα τα καλυπτικά απατηλά πέπλα. Ο μαθητής δρα “ως εάν” ήταν μυημένος και τότε ανακαλύπτει ότι “όπως ο άνθρωπος σκέφτεται στην καρδιά του, έτσι και είναι”, επειδή η καρδιά είναι ο θεματοφύλακας της δύναμης της φαντασίας. Η φαντασία αποδεσμεύεται σε δημιουργική δραστηριότητα όταν ο μαθητής δρα “ως εάν” ήταν η ψυχή σε πλήρη έκφραση, “ως εάν” ο Διδάσκαλος είχε πάντοτε επίγνωση των πράξεων του μαθητή Του, “ως εάν” περπατούσε συνειδητά με πλήρη ελευθερία... Οι δύο αυτές λέξεις θα φέρουν απελευθέρωση και ευτυχία.

Αυτό μπορεί να συνεπάγεται προσεκτική σκέψη σχετικά με την ψυχή και τη σχέση της με την προσωπικότητα, αλλά είναι κάτι πολύ περισσότερο από αυτό. Απαιτεί, όταν εφαρμοσθεί σωστά, την ανάπτυξη του αυτόματου ελέγχου ολόκληρου του κατώτερου τριπλού ανθρώπου από την ψυχή.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 554-7)

Περίεργο πώς η δημιουργική δύναμη φέρνει όλο το σύμπαν σε τάξη.

Virginia Woolf, Writer's Diary

Ομορφιά: Το Αποτέλεσμα της Απλότητας

Η ομορφιά είναι τόσο θεία όσο μπορεί να εκφραστεί μέσα από οποιασδήποτε μορφή.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 279)

Όπου... υπάρχει μια πραγματική ένωση των ανώτερων και των κατώτερων ενεργειών, θα έχετε την εμφάνιση του κάλλους στη μορφή, τη σκηνωση κάποιας όψης της αλήθειας σε κατάλληλη έκφραση και έτσι τον εμπλουτισμό του κόσμου. Όταν υπάρχει αυτή η σύνθεση, αρχίζει να λειτουργεί ο αληθινός δημιουργικός καλλιτέχνης.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 289)

Η καθυπόταξη των προσωπικών συμφερόντων για το καλό της οικογένειας ή ενός άλλου προσώπου συναντάται συχνά, γιατί η ομορφιά της ανθρώπινης καρδιάς έχει εκδηλωθεί στο διάστημα των αιώνων. Όταν μια τέτοια στάση συναντάται σε έναν

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα ΣΤ

όμιλο ανθρώπων και διαπιστώσετε ότι μια άποψη σαν αυτή διατηρείται με αδιάσπαστο ρυθμό και εκδηλώνεται αυθόρμητα και φυσικά – αυτή θα είναι η δόξα της Νέας Εποχής...

Μπορείτε λοιπόν να δείτε πώς μια μικρογραφία της Αδελφότητας μπορεί να εγκαθιδρυθεί στη γη και πώς στις επόμενες δεκαετίες οι εργαζόμενοι μαθητές του κόσμου, οι μεμονωμένοι μνημένοι στις πολλές παγκόσμιες οργανώσεις και το προσωπικό του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου θα ανταποκριθούν αυτόματα στην τηλεπαθητική ευαισθησία τέτοιων ομάδων σαν αυτές που δρουν στα πολλά Άσραμ των Διδασκάλων; Το αποτέλεσμα αυτής της επιτυχίας δε θα είναι η αναγνώριση κάποιου ιδιαίτερου ομίλου, αλλά θα οδηγή στην αναγνώριση μιας παγκόσμιας δύναμης και της νοητικής κατάστασης των μαθητών όλων των βαθμών. Αυτή με τον καιρό και χωρίς αμφιβολία θα εδραιώσει την ενότητα όλων των όντων. Η αποκάλυψη της ενότητας μέσα από τη δύναμη της σκέψης είναι η ένδοξη κορύφωση του έργου της Αδελφότητας και σε αυτό... ανταποκρίνονται όλοι οι μαθητές, στις πιο υψηλές στιγμές τους. Μπορεί με μικρότερο τρόπο και ανάλογα με το βαθμό της αφοσίωσής σας να είναι και η δική σας δόξα και επίσης ο στόχος σας αν διατηρείτε τη σκέψη της *εναδικότητας*, της *υπηρεσίας* και πάνω από όλα της *αγάπης*.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 23-5)

Η ανάμειξη, η ένωση και η συγχώνευση της υποκειμενικής ομορφιάς και της εξωτερικής όμορφης πραγματικότητας είναι το καθημερινό σου έργο. Εκείνοι που... είναι ενορατικοί, πρέπει να εκπαιδευθούν να γίνουν ερμηνευτές. Το έργο του ερμηνευτή της πραγματικότητας και της ομορφιάς πρέπει να σε οδηγή όλο και περισσότερο σε οργανωμένη και σχεδιασμένη δραστηριότητα... Πώς θα γίνει αυτό πρέπει εσύ να το αποφασίσεις. Εγώ υποδεικνύω απλά το στόχο σου. Καθώς γερνάει κανείς, η μέθοδος της ενεργού έκφρασης πρέπει κατ' ανάγκη να αλλάξει κάπως και οι τρόποι εκδήλωσης των εσώτερων αναγνωρίσεων και του έργου πρέπει αναπόφευκτα να μεταβληθούν, παρότι αυξάνουν συνεχώς σε ισχύ. Αυτό δε σημαίνει έλλειψη δυναμικής επίτευξης, αλλά μόνο τη χρήση ενός διαφορετικού μέσου εργασίας... Ο στόχος είναι η ένταση της δυναμικής ζωής *στο κέντρο*· αυτή η ζωή πρέπει αναπόφευκτα να βρει τις διεξόδους της.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 287)

Βασίζεται στα λόγια του μνημένου Παύλου: “Τα μεν οπίσω επιλανθανόμενος, τοις δε έμπροσθεν επεκτεινόμενος”. Μη ζεις πλέον στο παρελθόν, αλλά κάνε τα λίγα σχετικά χρόνια που σου απομένουν σε αυτή τη ζωή, χρόνια χρησιμότητας και σκοπού... Αυτό θα απαιτήσει τη συναίνεση και την αναγνώριση ενός πνεύματος ανεμπόδιστου από φιλοδοξία, αλλά δεσμευμένου στην *τελειοποίηση των καθημερινών σχέσεων*. Η απορρόφηση στην ωραιοποίηση και την πνευματοποίηση των καθημερινών υποθέσεων δε θα σου αφήσει χρόνο για οποιαδήποτε αντίδραση στη γοητεία·

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 732)

Μεγάλο μέρος που είναι απωθητικό όταν είναι μόνο, γίνεται όμορφο στη σχέση του. ο να βρεις τη συναρπαστική σχέση είναι το έργο της ζωής και της τέχνης.

Oscar W. Firkins, *Letter* (1922)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα ΣΤ

Η ασθένεια, φυσική και ψυχολογική, έχει τις ρίζες της στο καλό, το ωραίο και το αληθινό. Είναι μια παραμορφωμένη αντανάκλαση των θείων δυνατοτήτων. Η παρεμποδιζόμενη ψυχή που επιδιώκει την πλήρη έκφραση κάποιου θείου χαρακτηριστικού ή της εσωτερικής πνευματικής πραγματικότητας, προκαλεί μέσα στην ουσία των περιβλημάτων της ένα σημείο τριβής. Σε αυτό το σημείο εστιάζονται τα μάτια της προσωπικότητας και αυτό οδηγεί σε ασθένεια. Η τέχνη του θεραπευτή αφορά την ανύψωση των προς τα κάτω εστιασμένων ματιών στην ψυχή, τον αληθινό Θεραπευτή μέσα στη μορφή. Τότε ο πνευματικός ή τρίτος οφθαλμός κατευθύνει τη θεραπευτική δύναμη και όλα έχουν καλώς.

(Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 564)

Το αγαθό ελέγχει τον άνθρωπο μέσα από το κέντρο της κεφαλής... το ωραίο ελέγχει μέσα από το κέντρο της καρδιάς και το αληθινό σαν έκφραση του θείου βρίσκει το σημείο επικέντρωσής του στο κέντρο του λαιμού.

(Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 568-9)

Η ανάπτυξη ορισμένων τύπων ανθρώπων καταδεικνύεται με τον έλεγχο που ασκούν πάνω στη δύναμη. Με άλλους τύπους καταδεικνύεται στον έλεγχό τους πάνω στον παράγοντα του χρόνου και στην ικανότητά τους να κατανοούν την πρακτική σημασία των καιρών και εποχών και την ορθή και ρυθμισμένη χρήση τους... Στην επιτυχία πάνω σε αυτήν τη γραμμή θα έλθει για σένα απελευθέρωση και η εγκαθίδρυση της ομορφιάς. Υπάρχει μια μυστικιστική ομορφιά που επιτυγχάνεται, όπως όλοι ξέρουμε, δια της τέχνης. Μεταδίδει μια γενική αίσθηση ομορφιάς, χρώματος και έμπνευσης και έτσι ντύνει και καλύπτει τις ιδέες. Υπάρχει επίσης μια αποκρυφιστική (κρυμμένη) ομορφιά που μπορεί να επιτευχθεί στο πεδίο της τέχνης. Αυτή μεταδίδει μια διαφορετική αίσθηση ομορφιάς, χρώματος και έμπνευσης, ντυμένης σε εκείνες τις μορφές που αποκαλύπτουν ιδέες. Η μυστικιστική ομορφιά καλύπτει με την ομορφιά το ιδεώδες. Η αποκρυφιστική ομορφιά αποκαλύπτει με την ομορφιά το ιδεώδες... Η αποκρυφιστική επίτευξη και η αποκάλυψη της διευθετημένης ομορφιάς σε χρόνο και χώρο πρέπει να αποτελεί τη συνθετική σου προσπάθεια. Στοχάσου αυτά τα λόγια και τους ορισμούς, γιατί σε αυτά θα βρεθεί το μυστικό της αληθινής δημιουργικότητας. Διαλογίσου πάνω στη διάκριση της μυστικιστικής έμπνευσης και της αποκρυφιστικής αποκάλυψης και στη σύνθεσή τους σε κάθε μεγάλο επίτευγμα.

...Να περνάς τον καιρό σου ακούγοντας. Δίνε έκφραση στο όραμα που ένιωσες. Καλλιέργησε τη στάση αναμονής για την ψυχικής προσοχή, και όταν ακούς το ανήκουστο και νιώθεις το άψαυστο, προσπάθησε να το διατυπώνεις με λόγια και κάποιου είδους έκφραση, διατηρώντας το πνεύμα του ψυχικού δράματος που εμψυχώνει κάθε τέτοιο γεγονός. Μην ξεχνάς την αποκρυφιστική αλήθεια ότι χρόνος και γεγονότα είναι ένα βασικό φαινομενικό συμβάν.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 283-4)

Η απελευθέρωση... είναι η ελευθερία από το παρελθόν, η ελευθερία να προχωρεί κανείς πάνω σε προκαθορισμένες γραμμές (προκαθορισμένες από την ψυχή), η ελευθερία να εκφράζει όλη τη θειότητα για την οποία είναι ικανός ως άτομο, ή την

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα ΣΤ

οποία ένα έθνος μπορεί να παρουσιάσει στον κόσμο.

(Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 260)

Η τελειότητα ελκύει ατέλεια στην επιφάνεια. Το αγαθό απομακρύνει πάντα το κακό από τη μορφή του ανθρώπου σε χρόνο και χώρο. Η χρησιμοποιούμενη μέθοδος από το Τέλειο Ον και αυτή που χρησιμοποιείται από το Αγαθό είναι η αβλάβεια. Αυτή δεν είναι αρνητικότητα αλλά τέλεια ισορροπία, μια πλήρης άποψη και θεία κατανόηση.

(Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 295)

Ζ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Οι κάτοικοι στο Μπαλί έχουν μια αρχαία ρήση. ‘Δεν έχουμε τέχνη. Κάνουμε το κάθε τι όσο πιο καλά μπορούμε’.

Marshall McLuhan, *The Medium is the Message*

[Ένας από τους σκοπούς της Ιεραρχίας είναι] Να διεγείρει την έφεση στην καρδιά των ανθρώπων, έτσι ώστε να αυξηθεί κατά πολύ η ανθρώπινη δεκτικότητα στο καλό, το ωραίο και το αληθινό. Αυτές οι ενέργειες θα εισάγουν τη νέα δημιουργική εποχή η οποία θα έρθει σε έκφραση μόλις υποχωρήσει η παγκόσμια ένταση· τότε οι άνθρωποι θα είναι ελεύθεροι να σκεφθούν και να δημιουργήσουν νέες μορφές για τα νέα ιδανικά· τότε θα φέρουν σε εκδήλωση με λέξεις, με χρώμα, με μουσική και με γλυπτές μορφές τη νέα αποκάλυψη και το νέο κόσμο που θα εγκαινιάσει ο ερχομός του Χριστού.

(*Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ. 649)

Το Πρόσταγμα για Έκφραση

Μια δημιουργική πράξη είναι... έμπνευση η οποία αδράχνεται.. αναγνωρίζεται... αναπτύσσεται από τη μορφική πλευρά και κατανοείται και γαλουχείται από τον εγκέφαλο και την καρδιά του ανθρώπου.

(*Εσωτερική Ψυχολογία II*, σελ. 213)

Ορισμένες λέξεις θα επαναλαμβάνονται ξανά και ξανά καθώς θα εργαζόμαστε και θα μελετάμε μαζί· λέξεις όπως *έννοια*, *ποιότητα*, *αξία* – όλες αυτές που αποκαλύπτονται με τη ζωτική πνευματική σημασία τους, όταν ο άνθρωπος μάθει να συλλαμβάνει το γεγονός των ανώτερων πραγματικοτήτων και να γεφυρώνει το χάσμα ανάμεσα στην ανώτερη και την κατώτερη συνείδησή του. Η σημασία επίσης της δημιουργικής δραστηριότητας και η ορθή κατανόηση εκείνου που αποκαλούμε μεγαλοφυΐα θα γίνει παρόμοια ξεκάθαρη και με τον τρόπο αυτό η δημιουργική εργασία δε θα θεωρείται πια σαν σπάνια και σποραδικά εκδηλούμενη όπως συμβαίνει σήμερα, αλλά θα γίνει αντικείμενο εξασκημένης προσοχής και έτσι θα αναλάβει την κανονική της θέση στην ανέλιξη του ανθρώπου. Θα μπορούσε να προστεθεί εδώ ότι η δημιουργική δραστηριότητα στο πεδίο της τέχνης γίνεται κατορθωτή όταν η πρώτη όψη της γεφυρωτικής ενέργειας του ανθρώπου αρχίσει να λειτουργεί και η ψυχή (εκδηλώνοντας την τρίτη ή κατώτερη όψη της) μπορεί να αρχίσει να εργάζεται. Η δημιουργική εργασία μπορεί να προωθηθεί όταν δύο από τα “πέταλα γνώσης” του εγωικού λωτού έχουν εκδιπλωθεί. Ο άνθρωπος μπορεί να παράγει δια της γνώσης και της δημιουργικής ενέργειας κάτι πάνω στο φυσικό πεδίο, που θα εκφράζει τη δημιουργική δύναμη της ψυχής. Όταν δύο από τα “πέταλα αγάπης” εκδιπλωθούν επίσης, τότε κάνει την εμφάνισή της μια μεγαλοφυΐα.

(*Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή*, σελ. 17-8)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

Ένα από τα πρώτα μαθήματα που θα μάθει η ανθρωπότητα υπό την ισχυρή επίδραση της έβδομης ακτίνας είναι ότι η ψυχή ελέγχει το όργανό της, την προσωπικότητα, μέσω τυπικού ή της επιβολής ενός κανονικού ρυθμού, γιατί ο ρυθμός είναι αυτό που προσδιορίζει πραγματικά το τυπικό.

Η πρωταρχική κοσμική λειτουργία της έβδομης ακτίνας είναι να εκτελέσει το μαγικό έργο της συγχώνευσης πνεύματος και ύλης για να παραγάγει την εκδηλωμένη μορφή δια της οποίας η ζωή θα αποκαλύψει τη δόξα του Θεού.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 365,369)

Το ανθρώπινο σώμα είναι ένα όργανο για τη δημιουργία της τέχνης της ζωής στην ανθρώπινη ψυχή.

Alfred North Whitehead, *Adventure in Ideas*

Η τέχνη δεν είναι αυτοσκοπός. Εισάγει την ψυχή σε μια ανώτερη τάξη, την οποία εκφράζει και με κάποια έννοια την εξηγεί. Η μουσική και η τέχνη και η ποίηση συντονίζουν την ψυχή προς το Θεό επειδή προκαλούν ένα είδος επαφής με το Δημιουργό και Κυβερνήτη του Σύμπαντος. Η ιδιοφυΐα του καλλιτέχνη βρίσκει το δρόμο της με τη συγγένεια της δημιουργικής συμπάθειας ή συν-φυσικότητας, μέσα στον ζωντανό νόμο που κυβερνά το σύμπαν. Αυτός ο νόμος δεν είναι παρά η μυστική βαρύτητα που έλκει όλα τα πράγματα προς το Θεό ως το κέντρο τους. Από τη στιγμή που κάθε αληθινή τέχνη απλώνει τη δράση της αυτού του ίδιου του νόμου στα βάθη της φύσης μας, μας ζωντανεύει στο τρομακτικό μυστήριο της ύπαρξης, στο οποίο εμείς οι ίδιοι, μαζί με όλα όσα ζουν και υπάρχουν, προερχόμαστε από τα βάθη του Θεού και επιστρέφουμε σε Αυτόν.

Tomas Merton. *No Man Is An Island*

[Μια] από τις αναπτύξεις που θα εκδηλωθούν όταν η ακτίνα της ψυχής γίνει αποδεκτή, αναγνωρισθεί και αναπτυχθεί... θα είναι: μια περίοδος δημιουργικότητας που οφείλεται στην τρίτη όψη της ψυχής που είναι η όψη δημιουργός. Αυτή η ανάπτυξη θα επιφέρει σαφείς αλλαγές στις συνήθειες της ζωής του ζηλωτή επί του φυσικού πεδίου. Θα οδηγήσει στην αφιέρωση του μαθητή σε ορισμένου τύπου προσπάθειες που συνοψίζονται στις λέξεις “καλλιτεχνική σταδιοδρομία”...

Η ανάπτυξη της νέας τέχνης. Αυτή θα εκφράζει μια ευαίσθητη ανταπόκριση στις ιδέες. Η τέχνη του παρελθόντος εξέφραζε κυρίως την από μέρους του ανθρώπου κατανόηση της ομορφιάς του δημιουργημένου από το Θεό κόσμου, είτε ήταν το φαινομενικό θαύμα της φύσης είτε το κάλλος της ανθρώπινης μορφής. Η σημερινή τέχνη είναι προς το παρόν μια σχεδόν παιδαριώδης απόπειρα έκφρασης του κόσμου του αισθήματος και των εσώτερων διαθέσεων και των συναισθηματικών ψυχολογικών αντιδράσεων που διέπουν τις μάζες της φυλής. Ωστόσο είναι για τον κόσμο της αισθηματικής έκφρασης ό,τι είναι τα σχέδια του ανθρώπου των σπηλαίων για την τέχνη του Λεονάρντο ντα Βίντσι. Στο βασίλειο των λέξεων εκφράζεται σήμερα πιο ικανοποιητικά η νέα αυτή τέχνη. Η τέχνη της μουσικής θα είναι η επόμενη προσέγγιση στην αλήθεια και την αποκάλυψη του αναδυόμενου κάλλους· η τέχνη του ζωγράφου και του γλύπτη θ' ακολουθήσει αργότερα. Καμιά απ' αυτές δεν είναι η τέχνη της έκφρασης των ιδεών

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

δημιουργικά, που θα είναι η δόξα της Υδροχοϊκής Εποχής.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 705-8)

Καθώς επιτυγχάνετε περιωπή μυημένου, το ατομικό ενδιαφέρον εξασθενίζει μέχρι να εξαφανιστεί και, όπως το θέτει μια αρχαία ρήση, “μόνο ο Θεός μένει”. εκείνο μόνο μένει στη συνείδηση που είναι ΑΥΤΟ, που είναι ωραίο, αγαθό και αληθινό· που δεν είναι μορφή, αλλά ποιότητα, που είναι εκείνο που βρίσκεται πίσω από τη μορφή και εκείνο που φανερώνει πεπρωμένο, ψυχή, θέση και περιωπή. Συλλογιστείτε αυτές τις λέξεις, γιατί σας μεταδίδουν πού... θα θέσετε αργότερα την έμφαση.

Εξετάζοντας τη λέξη Έκφρασε, πιστεύω ότι μπορώ να κάνω κάπως σαφέστερη αυτή τη διάκριση. Όταν ο αρχάριος στην Ατραπό συλλογίζεται τη σημασία της έκφρασης, ασχολείται με την ικανότητά του να εκφράσει την αλήθεια που αναγνωρίζει θεωρητικά, αλλά στην οποία δεν μπορεί ακόμη να δώσει μορφή. Αυτό είναι πολύτιμο γιατί τροφοδοτεί την έφεσή του, επικεντρώνει την προσοχή του πάνω στον εαυτό του και αυξάνει την απλοϊκή ιδιοτέλειά του. Αυτή παρουσιάζει, συχνά, τα δικά της προβλήματα, όπως μια αίσθηση αποτυχίας ή μια ακατάλληλη καταγραφή επιτυχίας ή αποτυγχάνει να αναπτύξει μια αίσθηση αναλογίας.

Όταν, όμως, ο μυημένος δέχεται στη συνείδησή του αυτή την εντολή να εκφράσει, υποδηλώνει σ’ αυτόν όχι μόνο τις δικές του ανάγκες ή απαιτήσεις, αλλά την ανάγκη των άλλων για εκείνες τις εκφράσεις της αλήθειας που θα τους οδηγήσουν στο δρόμο τους. Συνεπώς αυτή η λέξη αποτελεί γι’ αυτόν μια προσταγή να είναι δημιουργικός. Ο μυημένος δημιουργεί έξω από τον εαυτό του εκείνο που είναι η ατομική του συμβολή στην ολότητα των δημιουργικών μορφών, με τις οποίες η Ιεραρχία επιχειρεί να δημιουργήσει “καινόν ουρανόν και γην καινήν”. Δεν ασχολείται με ό,τι αυτός ο ίδιος εκφράζει ως ψυχή μέσα σε μια προσωπικότητα· έχει αναπτύξει τη συνήθεια της ορθής ψυχικής έκφρασης στους τρεις κόσμους, και η εμφάνιση της ποιότητάς του (... ζωή, ποιότητα και εμφάνιση) είναι αυτόματα και χωρίς κανένα σχεδιασμό από μέρους του. Ασχολείται, ωστόσο, με την αλληλουχία των δραστηριοτήτων τις οποίες θα τις ταξινομήσω ως ακολούθως:

1. Τη διατήρηση της ιεραρχικής επαφής...
2. Την επίγνωση, αδιάλειπτη και συνεπή, της ασραμικής του θέσης...
3. Τη στοχαστική συγκέντρωση πάνω στο ιεραρχικό Σχέδιο, καθώς το ιδιαίτερο Άσραμ του έχει αναλάβει την ευθύνη για ένα μέρος του...
4. Την αναγνώριση της άμεσης συνεισφοράς του στο Άσραμ και της άμεσης συνεισφοράς του ως ακέραιο μέρος του...
5. Μια μελέτη των δημιουργικών μεθόδων της ιδιαίτερης Ακτίνας του και το φανταστικό οραματισμό εκείνου που θα εκφραστεί όταν το επιθυμητό δημιουργικό έργο πάρει την κατάλληλη μορφή.
6. Τη συνειδητή προβολή της συνεισφοράς του στο εξωτερικό φυσικό πεδίο. Αναλαμβάνεται ένα συγκεκριμένο δημιουργικό εγχείρημα και τελικά πραγματοποιείται.
7. Έτσι παίζει το ρόλο του φέρνοντας σε αντικειμενικότητα το δημιουργικό εγχείρημα του Άσραμ του.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

Το σπέρμα του δημιουργικού αυτού έργου είναι εκείνο που έχει σχεδιάσει το Άσραμ για την ακριβή στιγμή που θα παρουσιαστεί η ανάγκη της ανθρωπότητας, ορθό ως προς το χρονισμό και τη θέση.. Το δημιουργικό έργο των εργαζόμενων μαθητών και μυημένων είναι να δημιουργήσουν εκείνη την παρουσίαση (εμφάνιση) των αναγκαίων αληθειών με τέτοιο τρόπο ώστε η αναγνώριση εκ μέρους της ανθρωπότητας να είναι τόσο ισχυρή ώστε να μπορέσει να αναληφθεί κατάλληλα η ορθή δράση.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 293-5)

Οι μαθητές πρέπει να διδαχθούν αυτό το έργο της παρουσίασης και τη σχέση του χρόνου με το γεγονός. Κάθε εργάτης της Ιεραρχίας πρέπει να καλλιεργήσει μια σωστή αίσθηση χρονισμού... Αυτή, η *ορθή αίσθηση χρονισμού*... θα αποτρέψει το μαθητή να αναλαμβάνει βιαστική ή πρόωρη δράση· θα του δώσει το κλειδί της πραγματικής έννοιας του Αιώνιου *Τώρα* – τη σύνθεση του Παρελθόντος, Παρόντος και Μέλλοντος. Θα διδαχθεί μετά την τέχνη της καταστάλαξης ή τον τρόπο μετάδοσης των ιδεών αυτών στις διάνοιες των διανοούμενων του κόσμου... Το έργο τους και η από μέρους τους παρουσίαση του ιδανικού στις μάζες των ανθρώπων παντού δεν αφορά το μαθητή. Το έργο του βρίσκεται κυρίως με τον προχωρημένο, πρωτοπόρο στοχαστή και όχι με τις αιτούμενες μάζες. Θα σας ζητούσα να το θυμάστε αυτό.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 186-7)

Ο ορθός χρονισμός και η ορθή γνώση της λειτουργίας του Νόμου του Κάρμα συν ένας μεγάλος βαθμός ενορατικής αντίληψης είναι ουσιώδη στην υψηλή τέχνη της πνευματικής θεραπείας. Σ' αυτό πρέπει να προστεθεί η γνώση ότι η μορφική φύση και το φυσικό σώμα δεν είναι ουσιαστικά οι κύριοι παράγοντες ούτε τόσο μεγάλης σπουδαιότητας όσο νομίζουν μερικοί.

(Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 110-1)

Κάθε Άσραμ ή εσώτερος όμιλος είναι ουσιαστικά μια δεξαμενή σκέψης και η δεξαμενή αυτή έχει σαν πηγή ή εστία της τις ιδέες, τα όνειρα, το όραμα και την έφεση του Διδασκάλου. Ωθείται από την εναδική Του ισχύ που επηρεάζεται από τον Έναν που είναι ο Διδάσκαλός Του και αναπτύσσεται και τρέφεται από την εμπειρία Του και ανελίσσεται καθώς αυξάνει η σοφία Του και η ικανότητά Του να προαγάγει το ιεραρχικό Σχέδιο αφιερώνεται, χρησιμοποιείται και αυξάνει. Τότε γίνεται μια καθαρή λίμνη σκέψης, αυξανόμενη και τρεφόμενη από την πηγή πολλών ζώων, από το αγνό όραμα και τα καθαγιασμένα όνειρα πολλών μαθητών.

Σε αυτήν τη δεξαμενή της αγνής σκέψης ζητείται από κάθε δεσμευμένο μαθητή να κάνει τη συνεισφορά του και, αν μπορέσει να την κάνει, θα επιτρέψει στο Άσραμ να ικανοποιήσει την ανάγκη και να βοηθήσει κάθε ζηλωτή να περάσει από τη Δοκιμαστική Ατραπό στην Ατραπό της Αποδεγμένης Μαθητείας. Κάθε κέντρο ή εστία δύναμης έχει μια συγκεκριμένη σφαίρα επιρροής και ένα αληθινό, ενεργό Άσραμ είναι μια θετική δύναμη μέσα στο κέντρο που ονομάζουμε ανθρωπότητα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 697)

Ζήτα, αδελφέ μου, με κάθε τίμημα να είσαι ζωντανός και πρόθυμος για το μέλλον... Μάθε να αναγνωρίζεις την ευκαιρία όταν στέκει ενώπιόν της σκέψης σου και να είσαι έτοιμος να αλλάξεις τους σταθερούς ρυθμούς μιας υψηλού βαθμού και επάρκειας

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

προσωπικότητας με την ενθουσιώδη στάση ενός παγκόσμιου μαθητή που κοιτάζει μπροστά. Τότε θα έρθουν οι αλλαγές, επειδή η εσωτερική στάση σου θα έχει προετοιμάσει το δρόμο.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 751)

Σε κάθε μυστικιστικό και αποκρυφιστικό κείμενο η ιδέα του οράματος, της όρασης ενός οράματος ή της υλοποίησης ενός οράματος διαπερνά σαν χρυσό νήμα τη σκέψη του ζηλωτή. Συνδέεται στο νου του με την πνευματική επίτευξη, με την πραγματοποίηση του στόχου του και την αναγνώριση εκείνου που βρίσκεται στην καρδιά κάθε υψηλού πνευματικού εγχειρήματος. Τα μυστικιστικά κείμενα αναφέρονται σε οράματα και πάντοτε με όρους εκείνου που βρίσκεται μπροστά, εκείνου που είναι βαθιά ποθητό.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 338)

Προκειμένου να συλλάβετε το νόημα [από τις αποκρυφιστικές φόρμουλες]... πρέπει να δραστηριοποιηθεί η δημιουργική φαντασία· πρέπει να θυμάστε ότι αυτές οι λέξεις, τα σύμβολα και οι μορφές σχετίζονται (με μια προοδευτική σχέση) με τη μήση για την οποία προετοιμάζεται ο μαθητής. Έχουν τη φύση κλειδιών μιας θύρας και – όταν κατάλληλα συλληφθούν, κατανοηθούν και χρησιμοποιηθούν – καθιστούν το μαθητή ικανό να απαιτήσει είσοδο στη βάση μιας εκδηλωμένης, αποτελεσματικής, δημιουργικής εργασίας. Δείχνουν επίσης (και θα ήθελα να το σημειώσετε αυτό προσεκτικά) ότι κάθε μήση αποτελεί μαρτυρία στη ζωή του μαθητή ότι πέτυχε να συλλάβει κάποια μεγάλη θεία ιδέα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 344)

Η φαντασία είναι μια δημιουργική ικανότητα. Πού άραγε είσαι δημιουργικός με αυτό τον τρόπο;

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 706)

Δημιουργώντας όπως Δημιουργεί ο Σπόρος

Γράφοντας, όπως η ίδια η ζωή, είναι ένα ταξίδι ανακάλυψης. Η περιπέτεια είναι μεταφυσική: είναι ένας δρόμος άμεσης προσέγγισης στη ζωή, η απόκτηση μιας συνολικής παρά μιας αποσπασματικής άποψης του σύμπαντος. Ο συγγραφέας ζει καλύτερα ανάμεσα στους ανώτερους και στους κατώτερους κόσμους· παίρνει το μονοπάτι με σκοπό να γίνει ο ίδιος το μονοπάτι... Είναι η ποιότητα όλης της τέχνης που της δίνει μια μεταφυσική χροιά, που την ανυψώνει πέρα από το χρόνο και το χώρο και την εστιάζει ή την ολοκληρώνει σε ολόκληρη την κοσμική διαδικασία.

Henry Miller, The Wisdom of the Heart

Θέλω να σου τονίσω τη λέξη “σπερματικός”. Είναι ο σπόρος και μόνο ο σπόρος της πνευματικής ζωής με τον οποίο πρέπει να ασχοληθείς και ζητώ να αποσύρω για τα ερχόμενα χρόνια τη σκέψη σου και την έμφασή σου από την έννοια της ανθοφορίας της ζωής σου στην έννοια της γαλούχησης και της ενδυνάμωσης του σπέρματος ή του σπόρου της νέας ζωής που μόλις τώρα αρχίζει να προβάλλει. Το *Αρχαίο Σχόλιο* λέει:

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

“Ο σπόρος αναπτύσσει πέντε άνθη και μόνο πέντε. Ένα άνθος προηγείται κατά πολύ από τα άλλα. Το δεύτερο άνθος είναι δύσκολο να αναπτυχθεί, το τρίτο ακόμη πιο δύσκολο. Το τέταρτο άνθος πεθαίνει και πεθαίνοντας δίνει φως και στο φως αυτό το πέμπτο άνθος ανθίζει.”

Σε αφήνω να το ερμηνεύσεις μόνος σου... Τρεις λέξεις – Εποικοδομητικός, Οργανωμένος, Δημιουργικός – τις επέλεξα με φροντίδα και θα σου ζητούσα να στοχασθείς σε αυτές. Ποια είναι άραγε η εποικοδομητική συνεισφορά που μπορείς να δώσεις στο έργο που εκτελούν οι επιλεγμένοι συνεργάτες σου; Πώς μπορείς να οργανώσεις τη ζωή σου έτσι ώστε να υπάρχει συγκεκριμένο αποτέλεσμα και κάτι που θα δείχνεις σε κάθε δραστηριότητα που εγκαινιάζεις; Πώς μπορεί η έντονη δραστηριότητα του νου σου να επιβραδυνθεί και να κατευθυνθεί έτσι ώστε να μπορέσει να προβάλλει κάτι δημιουργικό και αξιόλογο;

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 713-4)

Είναι η ζωή στο σπέρμα, που καταστρέφει επιτυχώς όλες τις μορφές προκειμένου να προκύψει η αντιληπτή αυτή καρποφορία. Αυτό είναι το κλειδί της Ακτίνας Ι. Είναι η Θέληση που μυεί.

(Εσωτερική Αστρολογία, σελ. 597)

Είναι άραγε το δημιουργικό σου έργο αποτέλεσμα κάποιας επιθυμίας να δημιουργείς, ή ωθείται από αγάπη για την ανθρωπότητα και επομένως από μια αυτόματη νοήμονα ανταπόκριση στην ανθρώπινη έκκληση; Γαλουχείς άραγε ένα μικρό και υγιή σπόρο ή προσπαθείς να μεταφυτεύσεις ένα δένδρο; Η τελευταία αυτή ερώτηση έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία από όση ίσως μαντεύεις. Κρατά στη σωστή της απάντηση το μυστικό της επιτυχίας σου. Συνεργάζεσαι άραγε με το Σχέδιο, ή στην πραγματικότητα με τα σχέδια σου; Και πάλι μια σημαντική ερώτηση.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 448)

Η Παρότρυνση για Δημιουργική Ζωή

Σήμερα ακούγονται πολλά για τη Νέα Εποχή, για την επερχόμενη αποκάλυψη, για το επικείμενο βήμα σε μια ενορατική αναγνώριση εκείνου το οποίο ως τώρα ήταν αμυδρά αισθητό από το μυστικιστή, το διορατικό, τον εμπνευσμένο ποιητή, τον ενορατικό επιστήμονα και τον αποκρυφιστή ερευνητή που δεν είναι τόσο προκατειλημμένος με τις τεχνικότητες και τις ακαδημαϊκές δραστηριότητες του κατώτερου νου. Αλλά συχνά από τη μεγάλη προσδοκία λησμονείται ένα πράγμα. Δε χρειάζεται τόση μεγάλη ένταση προς τα πάνω ή τόση έντονη έρευνα προς τα έξω για να χρησιμοποιήσω όρους που μπορεί να συλλάβει η συνήθης περιορισμένη άποψη. Αυτό που πρόκειται να αποκαλυφθεί βρίσκεται γύρω μας και μέσα μας. Είναι η σημασία όλων όσα είναι ενσωματωμένα σε μορφή, η έννοια πίσω από την εμφάνιση, η πραγματικότητα που καλύπτεται από το σύμβολο, η αλήθεια που εκφράζεται με ουσία.

Μόνο δύο πράγματα θα επιτρέψουν στον άνθρωπο να διεισδύσει στο εσώτερο βασίλειο

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

των αιτίων και της αποκάλυψης. Είναι:

Πρώτο, η συνεχής προσπάθεια, βασιζόμενη σε μια υποκειμενική ώθηση, για τη δημιουργία εκείνων των μορφών που θα εκφράσουν κάποια αισθητή αλήθεια· γιατί μ' αυτή την προσπάθεια η έμφαση μετατοπίζεται σταθερά από τον εξωτερικό κόσμο της εμφάνισης στην εσωτερική πλευρά των φαινομένων. Μ' αυτό τον τρόπο προκαλείται μια εστίαση της συνείδησης που τελικά σταθεροποιείται και αποσύρεται από την τωρινή της έντονη εξωτερικήυση. Μνημένος είναι ουσιαστικά εκείνος του οποίου η αίσθηση επίγνωσης απορροφάται από τις υποκειμενικές επαφές και κρούσεις και δεν ασχολείται κυρίως με τον κόσμο των εξωτερικών αισθητήριων αντιλήψεων. Το καλλιεργούμενο αυτό ενδιαφέρον για τον εσωτερικό κόσμο της έννοιας θα προκαλέσει όχι μόνο ένα έκδηλο αποτέλεσμα στον ίδιο τον πνευματικό ερευνητή, αλλά θα επιφέρει τελικά την έμφαση, αναγνωρισμένη από την εγκεφαλική συνείδηση της φυλής, ότι ο κόσμος της έννοιας είναι ο μοναδικός κόσμος της πραγματικότητας για την ανθρωπότητα. Αυτή η αντίληψη θα επιφέρει με τη σειρά της δύο επακόλουθα αποτελέσματα:

1. Μια στενή προσαρμογή της μορφής με τους σημαντικούς παράγοντες που την έφεραν σε ύπαρξη στο εξωτερικό πεδίο.
2. Τη δημιουργία μιας αληθινότερης ομορφιάς στον κόσμο και συνεπώς μια στενότερη προσέγγιση του κόσμου των δημιουργημένων μορφών με την αναδυόμενη εσωτερική αλήθεια. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η θειότητα καλύπτεται και κρύβεται στην πολλαπλότητα των μορφών με την άπειρη λεπτομέρειά τους και με την απλότητα των μορφών που θα ιδωθεί τελικά, θα φθάσουμε σε μια νεότερη ομορφιά, μια μεγαλύτερη αίσθηση της αλήθειας και στην αποκάλυψη της έννοιας και του σκοπού του Θεού σε όλα όσα εκπλήρωσε από εποχή σε εποχή.

Δεύτερο, η συνεχής προσπάθεια να καταστεί κανείς ευαίσθητος στον κόσμο των σημαντικών πραγματικοτήτων και να δημιουργήσει συνεπώς εκείνες τις μορφές στο εξωτερικό πεδίο που θα είναι γνήσιες με την κρυφή ώση. Αυτή επέρχεται με την καλλιέργεια της δημιουργικής φαντασίας. Προς το παρόν η ανθρωπότητα γνωρίζει λίγα γι' αυτή την ικανότητα που λανθάνει σ' όλους τους ανθρώπους. Μια αστραπή φωτός λάμπει στον ανατείνοντα νου· μια αίσθηση ασυγκάλυπτης λαμπρότητας διαπερνά για μια στιγμή το ζηλωτή που τείνει στην αποκάλυψη· μια αιφνίδια αντίληψη χρώματος, μια ομορφιά, μια σοφία και μια δόξα πέρα από τις λέξεις ξεσπά στη συντονισμένη συνείδηση του καλλιτέχνη σε μια υψηλή στιγμή εφαρμοσμένης προσοχής και τότε η ζωή φαίνεται για ένα δευτερόλεπτο όπως ουσιαστικά είναι. Αλλά το όραμα φεύγει κι ο ζήλος αποχωρεί και η ομορφιά σβήνει. Ο άνθρωπος μένει με μια αίσθηση στέρησης, απώλειας κι όμως με μια βεβαιότητα γνώσης και μια επιθυμία να εκφράσει αυτό που προσέγγισε, τέτοια που δε δοκίμασε ποτέ. Πρέπει να ανακτήσει αυτό που είδε· πρέπει να το δείξει και σ' εκείνους που δεν είχαν τη δική του μυστική στιγμή αποκάλυψης· πρέπει να το εκφράσει σε κάποια μορφή και ν' αποκαλύψει στους άλλους την αντιληπτή σημασία πίσω από τη φαινομενική εμφάνιση. Πώς μπορεί να το κάνει; Πώς μπορεί ν' ανακτήσει αυτό που είχε κάποτε και μοιάζει να εξαφανίστηκε και ν' αποσύρθηκε από το πεδίο της συνείδησής του; Πρέπει να αντιληφθεί ότι αυτό που είδε και άγγιξε είναι ακόμη εκεί κι ενσωματώνει την πραγματικότητα· ότι είναι αυτός που

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

αποσύρθηκε κι όχι το όραμα. Πρέπει να υποστεί τον πόνο σ' όλες τις στιγμές της έντασης και να τον βιώσει ξανά και ξανά, ωστόσο ο μηχανισμός επαφής εξοικειωθεί με τον εξυψωμένο κραδασμό κι όχι μόνο μπορεί να τον νιώθει και να τον αγγίζει, αλλά να μπορεί να διατηρεί και να έρχεται σε επαφή κατά βούληση με τον κρυμμένο αυτό κόσμο της ομορφιάς. Η καλλιέργεια αυτής της δύναμης να εισέρχεται, να διατηρεί και να διαβιβάζει εξαρτάται από τρία πράγματα:

1. Την προθυμία να υποστεί τον πόνο της αποκάλυψης.
2. Τη δύναμη να συγκρατήσει το υψηλό σημείο συνείδησης στο οποίο έρχεται η αποκάλυψη.
3. Την εστίαση αυτής της ικανότητας της φαντασίας στην αποκάλυψη, ή σε όση απ' αυτή μπορεί η εγκεφαλική συνείδηση να κομίσει στη φωτισμένη περιοχή της εξωτερικής γνώσης. Η φαντασία ή η εικονοπλαστική ικανότητα συνδέει το νου και τον εγκέφαλο κι έτσι παράγει την εξωτερίκευση της συγκαλυμμένης λαμπρότητας.

Αν ο δημιουργικός καλλιτέχνης συλλογισθεί τις τρεις αυτές απαιτήσεις – αντοχή, διαλογισμός και φαντασία – θα αναπτύξει μέσα του τη δύναμη να ανταποκρίνεται στον τέταρτο αυτό κανόνα ψυχικού ελέγχου και θα γνωρίσει τελικά ότι η ψυχή είναι το μυστικό της αντοχής, ο αποκαλύπτων τις ανταμοιβές της ενατένισης και ο δημιουργός όλων των μορφών πάνω στο φυσικό πεδίο.

Αυτή η χρήση της δημιουργικής φαντασίας και οι καρποί της προσπάθειάς της θα πραγματωθούν στα πολλά πεδία της ανθρώπινης τέχνης ανάλογα με την ακτίνα του δημιουργικού καλλιτέχνη. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι ο καλλιτέχνης βρίσκεται σ' όλες τις ακτίνες· δεν υπάρχει κάποια ιδιαίτερη ακτίνα που παράγει περισσότερους καλλιτέχνες από μια άλλη. Η μορφή θα πάρει εμφανώς κάποια αυθόρμητη έκφραση όταν ρυθμισθεί η εσώτερη ζωή του καλλιτέχνη, προκαλώντας την εξωτερική οργάνωση των μορφών της ζωής του. Η αληθινή δημιουργική τέχνη είναι μια ψυχική λειτουργία· συνεπώς το κύριο έργο του καλλιτέχνη είναι η ευθυγράμμιση, ο διαλογισμός και η εστίαση της προσοχής του στον κόσμο της έννοιας. Ακολουθείται από μια προσπάθεια να εκφράσει θείες ιδέες σε επαρκείς μορφές, ανάλογα με την έμφυτη ικανότητα και τις ακτινικές τάσεις του καλλιτέχνη σε οποιοδήποτε πεδίο διαλέξει και συνιστά γι' αυτόν το καλύτερο μέσον της προσπάθειάς του. Παράλληλίζεται με την προσπάθεια που γίνεται συνεχώς στο φυσικό πεδίο για να εξοπλίσει, να καθοδηγήσει και να εκπαιδεύσει το μηχανισμό του εγκεφάλου και του χεριού και της φωνής μέσω του οποίου πρέπει να εισρεύσει η έμπνευση, έτσι ώστε να μπορεί να υπάρχει ορθή έκφραση και ακριβής εξωτερίκευση της εσώτερης πραγματικότητας.

Η ενεχόμενη πειθαρχία είναι μεγάλη κι εδώ είναι που αποτυγχάνουν πολλοί καλλιτέχνες. Η αποτυχία τους βασίζεται σε διάφορα πράγματα – στο φόβο ότι η χρήση του νου θα παραλύσει την προσπάθεια κι ότι η αυθόρμητη δημιουργική τέχνη είναι και πρέπει να είναι κυρίως συναισθηματική και εννοιακή και δεν πρέπει να παραλύει και να εμποδίζεται από τη μεγάλη προσοχή στη νοητική εκγύμναση. Βασίζεται στην αδράνεια που βρίσκεται στο δημιουργικό έργο τη γραμμή της ελάχιστης αντίστασης και δε ζητά να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο έρχεται η έμπνευση, ή πώς γίνεται

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

εφικτή η εξωτερίκευση του οράματος ή η τεχνική των εσωτερικών δραστηριοτήτων, αλλά ακολουθεί απλώς μια ώθηση. Δείχνει πάλι μια ανώμαλη, ανισόρροπη ανάπτυξη που προκαλείται από το γεγονός ότι μέσα από την εξειδίκευση ή το έντονο εστιασμένο ενδιαφέρον για μια περίοδο ζωών έρχεται μια ικανότητα να επιτυγχάνει ψυχική επαφή πάνω σε μια γραμμή προσπάθειας, αλλά όχι ικανότητα να είναι σε επαφή με την ψυχή. Διευκολύνεται από το γεγονός ότι ο καλλιτέχνης βρίσκεται για πολλές ζωές υπό την επιρροή κάποιας ιδιαίτερης ακτίνας της προσωπικότητας. Απ' όπου και το αποκρυφιστικό παράδοξο που ανέφερα παραπάνω, το οποίο αξίζει την προσοχή των καλλιτεχνών. Ένας άλλος παράγοντας στον οποίο βασίζεται συχνά η αποτυχία είναι η υπέρτατη έπαρση και φιλοδοξία πολλών καλλιτεχνών. Έχει την ικανότητα να υπερέχει σε κάποιο πεδίο και σ' αυτό ιδιαίτερα να δείχνει μεγαλύτερη επάρκεια απ' ό,τι ο μέσος άνθρωπος. Αλλά δεν έχει την ικανότητα να ζει σαν ψυχή και η επηρμένη υπεροχή είναι μόνο προς μία κατεύθυνση. Δεν έχει συχνά ζωή πειθαρχίας ή αυτοελέγχου, αλλά αντίθετα έχει πετάγματα ιδιοφυίας, εκπληκτική επίτευξη στην επιλεγμένη γραμμή τέχνης, μια ζωή που βιώνεται σε αντίθεση με τη θειότητα που εκφράζεται δια της καλλιτεχνικής επίτευξης. Η κατανόηση της σημασίας και της τεχνικής της ιδιοφυίας είναι ένα από τα έργα της νέας ψυχολογίας. Η ιδιοφυία είναι πάντα έκφραση της ψυχής σε κάποια δημιουργική δραστηριότητα, αποκαλύπτοντας έτσι τον κόσμο της έννοιας, της θειότητας και της κρυμμένης ομορφιάς την οποία ο φαινομενικός κόσμος συνήθως κρύβει, αλλά κάποια μέρα θα τη δείξει αληθινά.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 246-50)

Ολοκλήρωση μέσα σε Ομαδική Δημιουργικότητα

Ήρθε πλέον η ώρα όπου ο σκοπός της ψυχής σε χρόνο και χώρο πρέπει να αποβεί σαφής πεποίθηση που θα διέπει κάθε μελλοντική δραστηριότητα και κάθε έκφραση πάνω στο φυσικό πεδίο, υποτάσσοντας ολόκληρη την κατώτερη φύση σου (τα τρία σώματα) με σταθερή πρόθεση στην κατευθυντήρια θέληση της ψυχής.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 444)

Υπάρχουν πολλοί τύποι κρίσης στις ζωές όλων των ζηλωτών, αλλά στην περίπτωση εκείνων που είναι δεσμευμένοι μαθητές υπάρχουν πάντα δύο κύριες κρίσεις στη ζωή τους: Υπάρχει πρώτα από όλα η κρίση της ευκαιρίας και η συνετή της αναγνώριση. Κάποια στιγμή κάθε μαθητής βρίσκεται αντιμέτωπος με κάποια καθοριστική επιλογή η οποία οδηγεί τελικά στη διακριτική φύση της ζωής υπηρεσίας του. Αυτή συμβαίνει συνήθως ανάμεσα στην ηλικία των είκοσι πέντε και των σαράντα, συνήθως γύρω στην ηλικία των τριάντα πέντε. Δεν αναφέρομαι εδώ στην επιλογή που πρέπει να κάνει κάθε... υγιής άνθρωπος όταν αποφασίζει για την εργασία της ζωής του, τον τόπο διαβίωσής του και τους συντρόφους της ζωής του. Αναφέρομαι σε μια ελεύθερη επιλογή που γίνεται όταν έχουν γίνει όλες οι άλλες μικρότερες επιλογές... Αυτή η κρίση της ευκαιρίας σχετίζεται πάντα με τη ζωή υπηρεσίας. Αυτό αληθεύει παρά το κάρμα ή τις συνθήκες του περιβάλλοντος. Δεν είναι επιλογή της προσωπικότητας που να βασίζεται σε σκοπιμότητα ή γήινα κίνητρα, σε αναγκαιότητα ή οτιδήποτε άλλο. Είναι μια επιλογή που βασίζεται στη σχέση της ψυχής και της προσωπικότητας και

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

αντιμετωπίζεται μόνο από μαθητές.

Η δεύτερη κρίση είναι η *κρίση της έκφρασης*. Αυτή έρχεται συνήθως στα τελευταία χρόνια της ζωής του μαθητή. Αφορά τη σταθεροποιημένη τάση της ζωής του και βάζει σε δοκιμασία όλα όσα πιστεύει και για τα οποία στάθηκε και αγωνίσθηκε σε όλη τη διάρκεια της εμπειρίας της ζωής του. Αποτελεί πάντα μια σκληρή και πικρή δοκιμασία η οποία φτάνει μέχρι τις ίδιες τις ρίζες της ζωής του και είναι ιδιαίτερα οξεία σε εκείνους που ετοιμάζονται για μύηση. Οι συνθήκες της δοκιμασίας μπορεί να μην είναι φαινομενικά χειρότερες από τις δοκιμασίες και τις δυσχέρειες που προσβάλλουν τους άλλους ανθρώπους, αλλά... πρέπει να αντιμετωπισθούν ταυτόχρονα σε όλα τα πεδία. Ως εκ τούτου εμπλέκεται πάντοτε η ψυχική ενέργεια και αυτό εντείνει την ανταπόκριση κάθε ατομικού σώματος του κατώτερου ανθρώπου καθώς και της προσωπικότητας ως σύνολο, του ολοκληρωμένου ανθρώπου. Το στάδιο ανταποκριτικότητας που έχει επιτύχει κάθε μαθητής σε σχέση με το περιβάλλον του, τους συνεργάτες του και την υπηρεσία του επιδεινώνει κατά πολύ τις δυσκολίες του.

Ο αληθινός θρίαμβος εξαρτάται από την ειδική επίτευξη στα εσώτερα πεδία και από την εκμαίευση των αληθινών αξιών από κάθε κατάσταση και από τις τελευταίες αυτές οι αξίες που βασίζονται στο φυσικό πεδίο είναι οι λιγότερο σημαντικές.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 644-5)

Δεν είναι εύκολο να πείσω ζηλωτές και μαθητές να λειτουργήσουν στον προπαρασκευαστικό αυτό ομαδικό σχηματισμό και να τον καταστήσουν κύριο ενδιαφέρον της ζωής τους, γιατί *πρέπει* ταυτόχρονα να εκπληρώνουν όσο πιο τέλεια μπορούν τις οικογενειακές και κοινωνικές τους ευθύνες και τις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις. Σε κανέναν από σας δε θα προσφερόταν η ευκαιρία αυτή, αν δεν ήσασταν ικανοί γι' αυτή τη διπλή ζωή. Θα σας ζητούσα να μελετήσετε προσεκτικά το υπόβαθρο του τωρινού αυτού ιεραρχικού εγχειρήματος (μάλλον περιπέτειας θα έλεγα) και να εκπληρώσετε το μέρος σας στο προπαρασκευαστικό έργο που απαιτείται.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 410-1)

Ο κόσμος των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων και ο αγώνας με την οικονομική κατάσταση απαιτεί όλα τα εφόδια του κατώτερου νου σου και αυτό ενισχύει και οδηγεί το νου σου σε πρακτική αποτελεσματικότητα. Επομένως η διαδικασία συνιστά μια καταφανή τεχνική για την ολοκλήρωση ψυχής και προσωπικότητας. Η ίδια διαδικασία στην περίπτωση του μέσου πολίτη δημιουργεί ολοκλήρωση της προσωπικότητας – αυτό που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε ολοκλήρωση *προς τα κάτω*. Στην περίπτωση ενός μαθητή... δημιουργεί ολοκλήρωση *προς τα πάνω*, οδηγώντας σε ένα συγκεκριμένο αναπροσανατολισμό των δυνάμεων της ζωής και στην κλήση σε δημιουργική δραστηριότητα του κέντρου του λαιμού.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 572-3)

Η έκφραση της δημιουργικής ικανότητας είναι ακτινοβολία και μαγνητισμός. Αυτά κομίζουν στον κάτοχό τους το υλικό της δημιουργίας και μια μαγνητική ικανότητα που διευθετεί σε κατάλληλη μορφή και ομορφιά εκείνο που εφέλκυσε η ακτινοβολία. Η δημιουργικότητα είναι συνέπεια μιας ιδιαίτερης κατάστασης του νου και μιας ειδικής κατάστασης ύπαρξης· υποδηλώνει ένα σημείο εξέλιξης όπου ο μαθητής είναι οριστικά ραδιενεργός. Δεν μπορεί παρά να δημιουργεί σε μια ή άλλη μορφή όπως δεν μπορεί

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

παρά να ζει. Επιπλέον, αδελφέ μου... το κάρμα είναι πάντα πηγή της δημιουργίας στο φυσικό πεδίο, των γεγονότων και των συμβάντων· είναι το εργαλείο της ψυχής στη δημιουργία προσωπικότητας.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 539-40)

Υπάρχει μια ιδιάζουσα ποιότητα σε κάθε ανθρώπινο ον – ένα έμφυτο, ενδόμυχο χαρακτηριστικό που είναι αναπόφευκτα παρόν – στην οποία θα μπορούσε κανείς να δώσει το όνομα “μυστικιστική αντίληψη”. Χρησιμοποιώ αυτό τον όρο με μια πολύ πιο πλατιά έννοια από ό,τι συνηθίζεται και θα ήθελα να θεωρήσετε αυτή την ποιότητα της μυστικιστικής αντίληψης πως περιλαμβάνει τα εξής:

1. Το μυστικιστικό όραμα της ψυχής, του Θεού και του σύμπαντος.
2. Τη δύναμη επαφής και εκτίμησης του κόσμου της έννοιας, του υποκειμενικού κόσμου της αναδυόμενης πραγματικότητας.
3. Τη δύναμη αγάπης και εξόδου προς εκείνο που είναι διαφορετικό από τον εαυτό.
4. Την ικανότητα σύλληψης και ενόρασης των ιδεών.
5. Την ικανότητα αίσθησης του αγνώστου, του ποθητού και του επιθυμητού. Την επακόλουθη αποφασιστικότητα και την επιμονή που επιτρέπουν στον άνθρωπο να ψάξει, να ερευνήσει και να απαιτήσει αυτή την άγνωστη πραγματικότητα. Η μυστικιστική τάση είναι εκείνη που δημιούργησε τους μεγάλους μυστικιστικές με την παγκόσμια φήμη, το μεγάλο αριθμό εξερευνητών και εφευρετών.
6. Τη δύναμη αίσθησης, καταγραφής και αποτύπωσης του αγαθού, του ωραίου και του αληθινού. Αυτή είναι εκείνη που δημιούργησε το συγγραφέα, τον ποιητή, τον καλλιτέχνη και τον αρχιτέκτονα.
7. Την παρόρμηση ανακάλυψης και διεξόδου στα μυστικά του Θεού και της φύσης. Αυτή είναι που δημιούργησε τον επιστήμονα και το θρησκευόμενο άνθρωπο.

Από μια μελέτη αυτών των ορισμών θα δείτε πόσο περιεκτικός είναι ο όρος “μυστικιστική αντίληψη”. Δεν είναι τίποτε περισσότερο ή λιγότερο από τη δύναμη, την έμφυτη στον άνθρωπο, να φτάνει και να αδράχνει εκείνο που είναι μεγαλύτερο και καλύτερο από τον ίδιο και που τον οδήγησε μέσω μιας προοδευτικά αναπτυσσόμενης κουλτούρας και πολιτισμού μέχρι του σημείου να στέκεται σήμερα στα πρόθυρα ενός νέου βασιλείου της φύσης.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 113-4)

Η πρώτη απαίτηση είναι η *ευαισθησία*. Τι ακριβώς είναι αυτή;· Αναφέρομαι μάλλον στην ικανότητα με την οποία μπορείτε να διευρύνετε τη συνείδησή σας ώστε να αποκτήσετε επίγνωση διαρκώς ευρύτερων εκτάσεων επαφής. Αναφέρομαι στην ικανότητα να είστε αφυπνισμένοι, άγρυπνοι, πρόθυμοι να αναγνωρίζετε συνάψεις, γρήγοροι στην αντίδραση προς την ανάγκη, νοητικά, συναισθηματικά και φυσικά προσεκτικοί στη ζωή και να αναπτύσσετε γοργά τη δύναμη να παρατηρείτε ταυτόχρονα και στα τρία πεδία των τριών κόσμων... Η ευαισθησία που επιθυμώ να δω να αναπτύσσεται είναι η ταχύτητα στην ψυχική επαφή, η ικανότητα εντύπωσης στη “φωνή του Δασκάλου”, η ζωντάνια στην κρούση των νέων ιδεών και στη λεπτότητα της

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

ενορατικής ανταπόκρισης. Αυτά αποτελούν πάντα το σημάδι του αληθινού μαθητή. Η πνευματική ευαισθησία είναι εκείνο που πρέπει να καλλιεργηθεί· αυτό είναι αληθινά δυνατό μόνο αν μάθετε να εργάζεσθε με τα κέντρα πάνω από το διάφραγμα και να μετουσιώνετε την ηλιοπλεγματική δραστηριότητα (που είναι τόσο κυρίαρχη στο μέσο άνθρωπο) μετατρέποντάς την σε δραστηριότητα της καρδιάς και υπηρεσία των συνανθρώπων σας.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 47-8)

Ο Διδάσκαλος δεν εκγυμνάζει έναν όμιλο ανδρών και γυναικών για να είναι καλοί και υπάκουοι μαθητές, εκτελώντας τις επιθυμίες Του και πραγματοποιώντας τους σκοπούς Του. Τους εκγυμνάζει για να λάβουν τελικά τη μύηση και να γίνουν οι ίδιοι Διδάσκαλοι και δε χάνει ποτέ τη θέα του αντικειμενικού αυτού σκοπού. Εσείς ως μαθητές πρέπει συνεπώς να μάθετε να χειρίζεστε δύναμη και να αντλείτε ενέργειες στην καθορισμένη περιοχή υπηρεσίας και αυτό είναι ένα γεγονός που πρέπει διαρκώς να έχετε κατά νου... Θα ήθελα λοιπόν να συλλογισθείτε προσεκτικά τις ακόλουθες αναγνωρίσεις:

1. Την αναγνώριση του οράματος.
2. Την αναγνώριση του Σχεδίου, γιατί όραμα και Σχέδιο δεν είναι το ίδιο.
3. Την αναγνώριση που ο Διδάσκαλος παρέχει σε έναν όμιλο αφιερωμένων ζηλωτών όταν τους δέχεται ως μαθητές Του.
4. Την αναγνώρισή σας των ιδεών του Διδασκάλου σαν στόχους για μελλοντική προσπάθεια.
5. Την αναγνώριση ο ένας του άλλου ως ψυχές και υπηρέτες.

Όταν αυτές οι αναγνωρίσεις κατανοηθούν σωστά, θα υπάρξει η τελική αναγνώριση από την Ιεραρχία ενός ομίλου μαθητών που θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν αγωγός μέσα από τον οποίο μπορεί να διαχυθεί πνευματική ενέργεια, φως και αγάπη μέσα σε έναν κόσμο που έχει ανάγκη και αγωνιά. Ο όμιλος τότε θα προικισθεί με δύναμη να υπηρετεί, αλλά δε θα είναι δύναμη δοσμένη σε αυτόν από το Διδάσκαλο. Θα είναι μια δυναμικότητα γεννημένη από τον ίδιο...

Όταν εσύ ως μαθητής προσπαθείς να ζεις με αβλάβεια – στη σκέψη και το λόγο και την πράξη – και όταν τίποτε δεν κατακρατείται υλικά, συναισθηματικά ή από την πλευρά του χρόνου, όταν η φυσική δύναμη δίνεται με τέτοιο τρόπο και το δώρο όλων των πόρων συνοδεύεται με ευτυχία, τότε ο μαθητής θα έχει όλα όσα χρειάζεται για να συνεχίσει το έργο του και το ίδιο αληθεύει για όλες τις εργαζόμενες ομάδες υπηρετών. Τέτοιος είναι ο νόμος. Η τελειότητα δεν είναι ακόμη εφικτή, δε χρειάζεται να το πω, αλλά μεγαλύτερη προσπάθεια από μέρους σου να δώσεις και να υπηρετήσεις είναι εφικτή.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 691-2)

Η Επιστήμη της Εντύπωσης – αν μελετηθεί από τους μαθητές στον κόσμο και από το Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου – θα διευκολύνει εξαιρετικά την παρουσίαση εκείνων των ιδεωδών που πρέπει και θα ρυθμίσουν τη σκέψη της Νέας Εποχής και θα δημιουργήσουν τελικά τη νέα κουλτούρα και τη νέα πολιτισμένη έκφραση που

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

βρίσκεται μπροστά στην ανθρωπότητα, αντικαθιστώντας τον τωρινό πολιτισμό και προσφέροντας στο ανθρώπινο γένος το νέο πεδίο έκφρασης... Όμως όταν η Επιστήμη της Εντύπωσης κατανοηθεί ορθά και κατέλθει στο επίπεδο ενός εκπαιδευτικού αντικειμενικού σκοπού, θα διαπιστωθεί ότι έχει στενή σχέση με την αναδυόμενη διδασκαλία ως προς την επίκληση και την εφέλκυση και θα διευρυνθεί ώστε να περιλάβει όχι μόνο τις ορθές σχέσεις με τα υπερανθρώπινα βασίλεια, αλλά και επίσης τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις με τα υπανθρώπινα βασίλεια.

(Τηλεπάθεια και Αιθερικός Φορέας, σελ. 48)

Χρώμα

Να θυμάστε ότι το χρώμα όπως το ξέρουμε είναι η αντίληψη εκ μέρους του ανθρώπου που χρησιμοποιεί ένα πέμπτης φυλετικής ρίζας σώμα στον τέταρτο γύρο της τέταρτης αλύσου, ενός κραδασμού που έρχεται σε επαφή με το ανθρώπινο μάτι. Τι θα είναι άραγε το χρώμα που θα βλέπει ο άνθρωπος του έβδομου γύρου σε ένα έβδομης φυλετικής ρίζας σώμα; Ακόμη και τότε μια ολόκληρη περιοχή χρωμάτων θαυμαστής ομορφιάς θα βρίσκεται έξω και πέρα από την αντίληψή του.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.222-3)

Προσπαθήστε να διατηρήσετε σαφές στο νου σας... ότι τα χρώματα είναι εκφράσεις δύναμης ή ποιότητας. Κρύβουν ή καλύπτουν τις αφηρημένες ποιότητες του Λόγου, ποιότητες που αντανakλώνται στο μικρόκοσμο στους τρεις κόσμους σαν αρετές ή ικανότητες. Συνεπώς, όπως ακριβώς τα επτά χρώματα κρύβουν ποιότητες του Λόγου, έτσι και αυτές οι αρετές εκδηλώνονται στη ζωή της προσωπικότητας και παρουσιάζονται αντικειμενικά με την πρακτική του διαλογισμού· έτσι θα παρατηρηθεί ότι κάθε ζωή αντιστοιχεί με ένα χρώμα. Συλλογισθείτε σε αυτό.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.228)

Η καθαυτή χρήση της λέξης “χρώμα” δείχνει την πρόθεση εφόσον, όπως ξέρετε, ο ορισμός της λέξης μεταδίδει την ιδέα της απόκρυψης. Το χρώμα λοιπόν είναι “αυτό που συγκαλύπτει”. Είναι απλώς το αντικειμενικό μέσον δια του οποίου διαβιβάζεται η εσώτερη δύναμη· είναι η αντανάκλαση στην ύλη του τύπου επιρροής που εκπορεύεται από το Λόγο και έχει διεισδύσει στο πυκνότερο τμήμα του ηλιακού Του συστήματος. Την αναγνωρίζουμε σαν *χρώμα*. Ο μύστης τη γνωρίζει σαν διαφοροποιημένη δύναμη και ο μνημένος των ανώτερων βαθμών τη γνωρίζει σαν *υπέρτατο φως*, αδιαφοροποίητο και αδιαίρετο.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.211)

Το σημείο που επιδιώκω ειδικά να τονίσω είναι η *ζωική πλευρά* και όχι η *μορφική πλευρά* του χρώματος... Το χρώμα δεν είναι *παρά η μορφή που προσλαμβάνει η δύναμη κάποιου είδους, όταν η δύναμη αυτή κινείται με ορισμένο μέτρο και όταν η δράση και η κίνησή της εμποδίζονται ή δεν εμποδίζονται από το υλικό δια του οποίου επιδρά*. Στην πρόταση αυτή βρίσκεται το κλειδί της λύσης του προβλήματος για τις χρωματικές διαφορές στα ανώτερα πεδία και στα κατώτερα. Η αντίσταση της ύλης στη ροή

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

δύναμης ή ζωής και η σχετική της πυκνότητα ή αραίωση εξηγεί σε μεγάλο βαθμό τη χρωματική διάκριση.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.232)

Δεν ήταν κάποια ανόητη καυχησιολογία του προφήτη του Ισραήλ όταν είπε: “και πάρδαλις συναναπαύσετε ερίφω” ή ότι “έρημος ανθήτω ως κρίνον”. Θα επέλθει με την κυριαρχία ορισμένων κραδασμών και την είσοδο ορισμένων χρωμάτων που καλύπτουν κάποιες αρετές ή επιρροές...Αν τα χρώματα δεν είναι παρά ένας πέπλος που ρίχνεται πάνω από κάποια επίδραση και αν μπορείτε με τη χρήση της ενόρασης να βρείτε ποια χρώματα σκεπάζουν έτσι μια αρετή, έχετε το κλειδί του θέματος που εξετάζουμε.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.236-7)

Η μέθοδος που θα εφαρμόζεται για τη χρήση του χρώματος και του ήχου στη θεραπεία, την προώθηση της πνευματικής ανάπτυξης και την εξωτερική κατασκευή επί του φυσικού πεδίου θα στηρίζεται στους νόμους που διέπουν το νοητικό σώμα και θα πρόκειται για μορφές διαλογισμού. Μόνο καθώς η φυλή θα αναπτύσσει τις δυναμικές δυνάμεις και ιδιότητες της σκέψης – δυνάμεις που είναι προϊόν διαλογισμού που εκτελείται σωστά – θα γίνει αντικειμενικά εφικτή η ικανότητα χρησιμοποίησης των νόμων του κραδασμού. Μη νομίζετε ότι μόνο ο θρησκευόμενος οπαδός ή ο μυστικιστής ή ο άνθρωπος που διαπνέεται από ό,τι ονομάζουμε ανώτερη διδασκαλία είναι εκφραστής των δυνάμεων που αποκτώνται με το διαλογισμό. Όλοι οι μεγάλοι κεφαλαιοκράτες και οι ανώτατοι διευθυντές στα οικονομικά ή στις οργανωμένες επιχειρήσεις είναι εκφραστές παρόμοιων δυνάμεων. Είναι προσωποποιήσεις της μονομερούς προσήλωσης σε μια γραμμή σκέψης και η εξέλιξή τους είναι παράλληλη με εκείνη του μυστικιστή και του αποκρυφιστή. Επιδιώκω να δώσω την πιο μεγάλη έμφαση σε αυτό το γεγονός. *Πρόκειται για εκείνους που διαλογίζονται στη γραμμή του Μαχατσόχαν ή του Κυρίου του Πολιτισμού ή της Κουλτούρας...* Το μόνο που χρειάζεται να κάνουν είναι να μετουσιώσουν το κίνητρο που υπόκειται της εργασίας τους και τότε η επίτευξή τους θα ξεπεράσει εκείνη των άλλων σπουδαστών.

Ο Νόμος του Κραδασμού θα κατανοείται λοιπόν βαθμιαία όλο και περισσότερο και θα τον δούμε να διέπει τις δραστηριότητες και στα τρία τμήματα του Μανού, του Παγκόσμιου Δασκάλου και του Μαχατσόχαν. Θα βρει τη βασική του έκφραση και την οικεία του ορολογία σε εκείνες του χρώματος και του ήχου. Η συναισθηματική ανωμαλία θα θεωρείται σαν παράφωνος ήχος· ο νοητικός λήθαργος θα εκφράζεται με όρους χαμηλού κραδασμού και η φυσική ασθένεια θα εξετάζεται αριθμητικά. Κάθε εποικοδομητικό έργο θα εκφράζεται τελικά με όρους αριθμών, με χρώματα και δια του ήχου.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.251-2)

Ήχος

Είναι κοινοτοπία να πούμε ότι ο ήχος είναι χρώμα και το χρώμα είναι ήχος, όμως έτσι συμβαίνει και το θέμα που επιδιώκω πραγματικά να φέρω στην προσοχή σας δεν είναι τόσο ο ήχος σαν ήχος, αλλά τα χρωματικά αποτελέσματα του ήχου. Επιδιώκω να τονίσω... ειδικά τη χρωματική όψη και σας παρακαλώ να θυμάστε πάντοτε ότι όλοι οι ήχοι εκφράζονται σαν χρώμα.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.205)

Με την πάροδο του χρόνου... θα συγκεντρώσει συνεπώς την προσοχή του σε αυτήν την ανώτερη μορφή μεταφοράς της ζωής και μέσα από [ανάμεσα σε άλλα πράγματα] το χρώμα που εφαρμόζεται στη διέγερση και τη ζωογόνηση, [και] τους μαντρικούς ήχους, θα βρει το μυστικό της ατομικής ενέργειας που λανθάνει στο ορυκτό βασίλειο και θα υποτάξει την ασύλληπτη αυτή ισχύ και δύναμη στη λύση των προβλημάτων της ύπαρξης.

(Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σελ. 496)

Ακοή.... πολύ ορθά, είναι η πρώτη αίσθηση που πρέπει να εκδηλωθεί· η πρώτη όψη της εκδήλωσης είναι εκείνη του ήχου και κατ' ανάγκη λοιπόν αναμένουμε να είναι ο ήχος το πρώτο πράγμα που αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος στο φυσικό πεδίο, το πεδίο της πυκνότερης εκδήλωσης και των εμφανέστερων αποτελεσμάτων του ήχου, θεωρώντας τον σαν δημιουργικό παράγοντα... Στο έβδομο ή χαμηλότερο πεδίο ο άνθρωπος πρέπει να αποκτήσει πλήρη γνώση της επίδρασης της Ιερής Λέξης που βρίσκεται σε διαδικασία εκφώνησης.

(Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σελ. 190)

Θα ήθελα να σας θυμίσω ότι η δημιουργική διαδικασία εγκαινιάστηκε από τον Ήχο.. Η Κεφαλή (η ιδέα), η Καρδιά (το ιδεώδες) και ο Λαιμός (ο δημιουργικός πράκτορας του ιδεώδους που προκύπτει, η πρόσκαιρη και φευγαλέα έκφραση του ιδεώδους που εμπνέεται από την ιδέα) ήλθαν σε ύπαρξη· τρία μεγάλα Κέντρα πρόβαλαν σε χρόνο και χώρο και – σ' αυτό το σημείο του εξελικτικού κύκλου – τα αποκαλούμε Σαμπάλλα, Ιεραρχία και Ανθρωπότητα.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 147-8)

Όταν μια ολόκληρη σύναξη ανθρώπων εμψυχώνεται... από μια μοναδική υψηλή επιθυμία, όταν οι αύρες τους σμίγουν και σχηματίζουν έναν ενωμένο αγωγό για επίχυση, το αποτέλεσμα εντείνεται τρομακτικά και μπορεί η εμβέλειά του να παγκοσμιοποιηθεί. Έχετε ένα παράδειγμα στο θαυμάσιο φεστιβάλ του Βεσάκ... Ο αγωγός αυτός σχηματίζεται με τη χρήση του ήχου και του ρυθμού που χρησιμοποιούνται συγχρόνως. Με την ψαλμωδία ορισμένων μάντραμ δια των αργών, μετρημένων κινήσεων που συνοδεύουν τον ψαλμό, σχηματίζεται το χωνί που φτάνει προς τα πάνω στον επιθυμητό τόπο. Τα γεωμετρικά σχήματα που σχηματίζονται στην ύλη του πεδίου πιο πάνω από το φυσικό... διαμορφώνονται σε θαυμαστές λεωφόρους προσέγγισης του κέντρου ευλογίας για τους ενοίκους, ντέβα ή άλλους, από

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

οποιοδήποτε ιδιαίτερο πεδίο. Για όσους μπορούν να παρατηρήσουν ψυχορατικά τη σκηνή, το κάλλος των γεωμετρικών μορφών είναι απίστευτο και το κάλλος αυτό επιτείνεται από τις ακτινοβόλες αύρες των Μεγάλων Όντων που συναθροίζονται εκεί.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ. 198)

Η Επιστήμη της Επίκλησης και Εφέλκυσης και το σημαντικό τυπικό ή πρόγραμμα της... είναι στην πραγματικότητα μια έκφραση ή ανθρώπινη διατύπωση της Επιστήμης του Ήχου στο βαθμό που – ως τώρα – ο Ήχος επηρεάζει την ανθρωπότητα και τις ανθρώπινες υποθέσεις. Μην ξεχνάτε... ότι ο Ήχος είναι ο ήχος ή ο φθόγγος της καθαυτής Ζωής, που ενσωματώνει τη δυναμική της ώθησης, τη δημιουργική της δύναμη και την ικανότητα ευαίσθητης ανταπόκρισης σε όλες τις επαφές.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 67)

Στο μέλλον, αυτή η Επιστήμη της Ανταγκάρανα και η κατώτερη αντιστοιχία της, η Επιστήμη της Κοινωνικής Εξέλιξης... θα είναι γνωστή ως η Επιστήμη της Επίκλησης και Εφέλκυσης. Είναι στην πραγματικότητα η Επιστήμη της Μαγνητικής Επικοινωνίας, στην οποία η ορθή σχέση επέρχεται με αμοιβαία επίκληση, η οποία προκαλεί μια ανταποκρινόμενη διαδικασία που είναι εκείνη της εφέλκυσης. Η επιστήμη αυτή... βρίσκεται πίσω από την επικοινωνία ανθρώπου με άνθρωπο, ομάδας με ομάδα, και τελικά έθνους με έθνος... Η επίκληση της ανθρωπότητας μπορεί και πρέπει και θα εφελκύσει ανταπόκριση από την πνευματική Ιεραρχία και θα δώσει την πρώτη απόδειξη σε μεγάλη κλίμακα αυτής της νέας εσωτερικής επιστήμης – εσωτερικής γιατί βασίζεται στον ήχο.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 470)

Τα Μυστήρια θα αποκαταστήσουν το χρώμα και τη μουσική όπως είναι ουσιαστικά στον κόσμο, και θα το κάνουν με τέτοιο τρόπο ώστε η σημερινή δημιουργική τέχνη θα είναι ως προς αυτή τη νέα δημιουργική τέχνη ό,τι είναι ένα παιδικό σπíti από ξύλινα τουβλάκια ως προς ένα μεγάλο καθεδρικό ναό... Όταν αποκατασταθούν τα Μυστήρια, θα καταστήσουν πραγματική – με μια έννοια ακατανόητη σε σας προς το παρόν – τη φύση της θρησκείας, το σκοπό της επιστήμης και το στόχο της εκπαίδευσης. Αυτά δεν είναι ό,τι νομίζετε σήμερα.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 332)

Σε κάθε τριπλότητα υπάρχουν τρεις κύριες εκδηλούμενες ποιότητες ή τρεις βασικές ενέργειες που ζητούν έκφραση και επιρροή... Στην ενάδα είναι ο “ήχος που επιβάλλεται γεωμετρικά στην όραση του παρατηρητή” – ένας βαθιά εσωτερικός τρόπος συμβολισμού εκείνου που δεν μπορεί να εκφρασθεί ή να αναχθεί στην απτότητα της μορφής.

(Εσωτερική Αστρολογία, σελ. 414)

Μέσω του ήχου ο ζηλωτής έχει επίγνωση της επιτυχίας... [στο] διαλογισμό... Ο Διδάσκαλος προσεγγίσθηκε και ανταποκρίθηκε ηχώντας τον τόνο του Εγώ του ανθρώπου... Όταν το έργο γίνει σωστά, ο ζηλωτής θα ηχήσει τη λέξη εισδοχής στη δική του κλείδα ή τόνο, προσπαθώντας να κρούσει το φθόγγο που θα εφελκύσει το Εγώ... Όταν στο διαλογισμό ο σπουδαστής ακούσει τον εσώτερο αυτό μουσικό φθόγγο, πρέπει να προσπαθήσει να τον καταγράψει και να καλλιεργήσει την ικανότητα

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

να τον αναγνωρίζει και να τον χρησιμοποιεί

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.293-4)

Νομίζω ότι ξέρεις επίσης πως οι μαθητές συγκεντρώνονται από τους Διδασκάλους στα Άσραμ. Τους όταν εκφωνηθεί ο ήχος τους και όταν το πυρ που είναι μέσα τους κατακάψει με επιτυχία τους φραγμούς που παρεμβάλλονται ανάμεσα στην ψυχή και την προσωπικότητα. Τότε ο ήχος τους μπορεί να προστεθεί με ασφάλεια στον ήχο του Άσραμ, ενισχύοντάς την έντασή του, προσθέτοντας ποιότητα στον τόνο του και μεταδίδοντας τις αναγκαίες δημιουργικές ποιότητες.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 553)

Μια από τις κύριες διαδικασίες σύνδεσης και μείξης είναι το δημιουργικό έργο της μουσικής. Θα σου πρότεινα να εισαγάγεις τη μουσική στη ζωή σου... *ιδιαίτερα την ορχηστρική μουσική*. Στις μέρες αυτές, με τα ραδιοφωνικά προγράμματα, αυτό είναι εύκολο και το αποτέλεσμα της μείξης των οργάνων και της παραγωγής καθαρών ήχων πάνω στην προσωπικότητά σου θα είναι η κατάρρευση της αντίθεσης που προβάλλει στην ψυχική επαφή και θα επιβάλλει διαφορετικό τόνο και κλειδί στη ζωή σου...

Διάλεγε μόνο την καλύτερη μουσική, όπως εκείνη που παίζεται από τις μεγάλες συμφωνικές ορχήστρες. Ο Θεός δημιούργησε με τη δύναμη του ήχου και η “μουσική των σφαιρών” κρατά όλη τη ζωή σε ύπαρξη (σημείωσε αυτή τη φράση). Η ψυχή στη μικροσκοπική της κλίμακα μπορεί επίσης να δημιουργήσει “τον καινόν άνθρωπο” με τη δύναμη του ήχου και ένας μουσικός ρυθμός μπορεί επωφελώς να επιβληθεί από το μαθητή... Είθε η μεγάλη μουσική των κυρίων του ήχου να εισέλθει (με ένα νέο και ισχυρό τρόπο) στη συνείδησή σου.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 699-700)

Η μουσική είναι εκεί και θα προβάλλει σε πλήρη τονική ποιότητα αν εξαλείψεις τις παραφωνίες και εδραιώσεις το θέμα και το ρυθμό. Ποια είναι άραγε τα μαθήματα που πρέπει να μάθουν όλοι οι αληθινοί ηγέτες; Θα σου ήταν χρήσιμο αν εξέθετα ενώπιόν σου ένα ή δύο – πολύ σύντομα, έτσι ώστε να μπορέσεις (αν πραγματικά είσαι ειλικρινής στην υπηρεσία των συνανθρώπων σου, όπως πιστεύω ότι είσαι) να αρχίσεις να τα κυριαρχείς, να κατανοείς τις ανάγκες τους και να τα εφαρμόζεις στον εαυτό σου με την προοπτική μιας πληρέστερης και χρησιμότερης υπηρεσίας.

Το πρώτο μάθημα είναι το *μάθημα του οράματος*...

Το δεύτερο μάθημα είναι η *ανάπτυξη μιας ορθής αίσθησης αναλογίας*.

Το τρίτο μάθημα είναι η *ανάπτυξη του πνεύματος της σύνθεσης*...

Ένα άλλο μάθημα που στην πραγματικότητα προκύπτει από τα παραπάνω, είναι η *αποφυγή του πνεύματος της επίκρισης*.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 704-5)

Όταν χρησιμοποιώ τον όρο “*αμοιβαίος κραδασμός*” τι άραγε εννοώ; Εννοώ την προσαρμογή της Προσωπικότητας ή Κατώτερου Εαυτού στο Εγώ ή Ανώτερο Εαυτό, την κυριάρχηση της ακτίνας της Προσωπικότητας από την ακτίνα του Εγώ και το συνδυασμό των τόνων τους. Εννοώ το σμίξιμο του πρωταρχικού χρώματος του

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ζ

Ανώτερου Εαυτού με τη δευτερεύουσα χροιά του Κατώτερου Εαυτού ωστόσο επιτευχθεί κάλλος. Στην αρχή υπάρχει ασυμφωνία και παραφωνία, σύγκρουση χρωμάτων και πάλη μεταξύ του Ανώτερου και του Κατώτερου. Όμως με την πάροδο του χρόνου και υστερότερα με τη βοήθεια του Διδασκάλου παράγεται αρμονία χρώματος και τόνου (πράγματα συνώνυμα) μέχρι τελικά να έχετε το βασικό φθόγγο της ύλης, το μείζονα τρίτο της ευθυγραμμισμένης Προσωπικότητας, το δεσπόζοντα πέμπτο του Εγώ, ο οποίος ακολουθείται από την πλήρη συγχορδία της Ενάδας ή Πνεύματος.

Στο στάδιο του μύστη επιζητούμε το δεσπόζοντα και νωρίτερα τον τελειωθέντα τρίτο της Προσωπικότητας. Στις διάφορες ενσαρκώσεις μας κρούουμε και επαναλαμβάνουμε όλους τους ενδιάμεσους φθόγγους και μερικές φορές οι ζωές μας είναι μείζονες ενώ άλλοτε ελάσσονες, όμως πάντοτε τείνουν σε ευλυγισία και μεγαλύτερο κάλλος. Στον κατάλληλο χρόνο κάθε φθόγγος ταιριάζει στη συγχορδία του, τη συγχορδία του Πνεύματος· κάθε συγχορδία αποτελεί μέρος μιας φράσης, της φράσης ή ομάδας στην οποία ανήκει η συγχορδία· και η φράση αυτή συμβάλλει στη συμπλήρωση του ενός εβδόμου του όλου. Κατόπιν τα επτά τμήματα μαζί συμπληρώνουν τη σονάτα του ηλιακού αυτού συστήματος – ενός μέρους του τριπλού αριστουργήματος του Λόγου ή Θεού, του Αρχιμουσικού.

(Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.4)

Η. ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΝΟΥ

Δεν είναι απλή περιέργεια που έχουμε έφεση για την αυτογνωσία. Γνωρίζουμε τις διαθέσεις ώστε να τις μορφοποιήσουμε... Πρέπει να σκεφτούμε τον εαυτό μας σαν είναι σε εκπαίδευση του νου ή σαν καλλιτέχνες της ζωής μας... Το ελεύθερο ηρωικό πνεύμα εξουσιάζει το πεπρωμένο του στο πλήρες φως της συνείδησης.

Esme Wingfield Stratford New Minds for Old

Θεμελιώδες Έργο

Ο μικρός αυτός πλανήτης είναι ουσιαστικά μοναδικός στο σκοπό και τις τεχνικές του, και... πάνω και μέσα του (αν μπορούσατε να διεισδύσετε κάτω από την επιφάνεια) προωθείται ένα μεγάλο λυτρωτικό πείραμα: οι πρωταρχικοί παράγοντες εκπλήρωσής του και οι επιστημονικοί του πράκτορες είναι οι “υιοί του νου που επέλεξαν να είναι υιοί των ανθρώπων και όμως για όλη την αιωνιότητα παραμένουν Υιοί του Θεού”.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 385-6)

Όπως ακριβώς η προσωπικότητα δεν έχει άλλη λειτουργία στο θείο σχέδιο από το να είναι αγωγός και μέσον έκφρασης της ψυχής, έτσι και ο κατώτερος νους προορίζεται να είναι αγωγός για την καθαρή εισροή της ανώτερης νοητικής ενέργειας.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 76)

Ενεργός Νοημοσύνη.... αφορά την ανάπτυξη της δημιουργικής φύσης του συνειδητού, πνευματικού ανθρώπου. Συμβαίνει δια της ορθής χρήσης του νου με τη δύναμή του να ενορά ιδέες, να ανταποκρίνεται στην κρούση, να μεταφράζει, να αναλύει και να κατασκευάζει μορφές γι' αποκάλυψη. Έτσι η ψυχή του ανθρώπου δημιουργεί. Η δημιουργική αυτή διαδικασία μπορεί να περιγραφεί, αναφορικά με τα βήματά της, ως εξής:

- α. Η ψυχή δημιουργεί το φυσικό της σώμα, τη φαινομενική της εμφάνιση, την εξωτερική της μορφή.
- β. Η ψυχή δημιουργεί στο χρόνο και το χώρο, σύμφωνα με τις επιθυμίες της. Έτσι έρχεται σε ύπαρξη ο δευτερεύων κόσμος των φαινομενικών πραγμάτων και ο σύγχρονος πολιτισμός μας είναι αποτέλεσμα αυτής της δημιουργικής δραστηριότητας της επιθυμητικής φύσης της ψυχής, που περιορίζεται από τη μορφή. Στοχασθείτε σε αυτό.
- γ. Η ψυχή δημιουργεί με την άμεση μεσολάβηση του κατώτερου νου και έτσι κάνει την εμφάνισή του ο κόσμος των συμβόλων που γεμίζει τις ενωμένες ζωές μας με ενδιαφέρον, έννοιες, ιδέες και ομορφιά, δια του γραπτού λόγου, του προφορικού

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

λόγου και των δημιουργικών τεχνών. Όλα αυτά είναι προϊόντα της σκέψης των στοχαστών της φυλής.

Η ορθή κατεύθυνση αυτής της ήδη αναπτυγμένης τάσης είναι ο στόχος κάθε αληθινής εκπαίδευσης. Η φύση των ιδεών, οι τρόποι της ενόρασής τους και οι νόμοι που πρέπει να κυβερνούν όλη τη δημιουργική εργασία, είναι οι στόχοι και οι αντικειμενικοί της σκοποί.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 20-1)

Στα πρώτα δέκα χρόνια της ζωής του το παιδί θα διδάσκεται να ασχολείται με νοημοσύνη με τις πληροφορίες που φτάνουν στον εγκέφαλό του μέσω των πέντε αισθήσεων. Η παρατηρητικότητα, η γρήγορη ανταπόκριση και ο φυσικός συντονισμός σαν αποτέλεσμα πρόθεσης πρέπει να τονιστούν. Το παιδί πρέπει να διδαχθεί να ακούει και να βλέπει, να κάνει επαφές και να χρησιμοποιεί την κρίση· και τα δάχτυλά του πρέπει τότε να ανταποκρίνονται σε δημιουργικές παρορμήσεις για να φτιάχνει και να παράγει αυτό που βλέπει και ακούει. Έτσι θέτονται τα στοιχεία για τις καλές τέχνες και τη χειροτεχνία, για τη ζωγραφική και τη μουσική.

Στα επόμενα δέκα χρόνια ο νους θα γυμνάζεται οριστικά για να κυριαρχήσει. Το παιδί θα διδάσκεται να εκλογικεύει τις συναισθηματικές και επιθυμητικές παρορμήσεις του και να διακρίνει το σωστό από το λαθεμένο, το επιθυμητό από το ανεπιθύμητο και το ουσιώδες από το επουσιώδες. Αυτά μπορεί να τα διδαχθεί μέσω της ιστορίας και της διανοητικής εκγύμνασης που ο κύκλος της ζωής του κάνει υποχρεωτική σύμφωνα με τους νόμους της χώρας στην οποία ζει. Έτσι εδραιώνεται μια αίσθηση αξιών και ορθών μέτρων. Θα διδάσκεται τη διάκριση ανάμεσα στην άσκηση της μνήμης και τη σκέψη· ανάμεσα σε σύνολα γεγονότων εξακριβωμένα από στοχαστές και καταχωρημένα σε βιβλία και την εφαρμογή τους σε γεγονότα της αντικειμενικής ύπαρξης μαζί με (και εδώ διατυπώνεται μια σκέψη αληθινής σπουδαιότητας) το υποκειμενικό τους αίτιο και τη σχέση τους με τον κόσμο της πραγματικότητας, του οποίου ο φαινομενικός κόσμος δεν είναι παρά σύμβολο.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 8-9)

Σε αυτό το έργο της συγκέντρωσης της αναγκαίας δύναμης σκέψης για εποικοδομητικό έργο εμπλέκεται σαφώς ο αιθερικός ιστός. Οδηγεί τότε σε αναδιοργάνωση του ιστού. Οι ακαδημαϊκές εξηγήσεις δε βοηθούν το σπουδαστή να το κατανοήσει. Όταν ο νους (το όργανο της σκέψης) είναι φορέας ψυχικής ζωής, ψυχικού φωτός και ψυχικής αγάπης και ο αιθερικός ιστός ανταποκρίνεται στην εισροή ενέργειας από το νου, τότε συμβαίνει η αναδιοργάνωση του ατομικού αιθερικού ιστού. Το ατομικό αιθερικό σώμα είναι μόνο ένα μέρος, μια όψη, του αιθερικού ιστού της ανθρωπότητας· η σταθερή αναδιοργάνωση των πολλών μερών οδηγεί σε ένα μετασχηματισμό του συνόλου όταν περάσει αρκετός καιρός.

Το μέσον με το οποίο συμβαίνει αυτό είναι ο *Νους*. Ο νους δημιουργεί ή διατυπώνει εκείνες τις σκεπτομορφές (ή ενσωματωμένες ενέργειες) που εκφράζουν πάνω στο νοητικό πεδίο το βαθμό κατανόησης του μαθητή για το Σχέδιο και την ικανότητά του να μεταδίδει την ενσωματωμένη νοητική ενέργεια στο αιθερικό σώμα – ανεμπόδιστη

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

από τη συναισθηματική φύση ή από κάθε κατώτερη εκδηλούμενη επιθυμία.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 698-9)

Η σοφία είναι γνώρισμα του μυημένου και την κατέχει ακόμη και αν η πρακτική του γνώση για τις εγκόσμιες λεπτομέρειες – ιστορικές, γεωγραφικές, οικονομικές και πολιτιστικές – απέχει πολύ από το επιθυμητό. Οι μαθητές στο Άσραμ ενός Διδασκάλου μπορούν να Του προσφέρουν οποιαδήποτε γνώση θα απαιτούσε, γιατί προέρχονται από διαφορετικές κουλτούρες και πολιτισμούς και ανάμεσά τους μπορεί να συνοψισθεί το σύνολο της ανθρώπινης γνώσης σε κάθε δεδομένη στιγμή.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 279)

Αλλά στη μυητική εκπαίδευση όπου ο σκοπός είναι η σοφία και (πάνω από όλα) η ανάπτυξη πνευματικής ευαισθησίας, κάθε φάση προσέγγισης στη θεία ανέλιξη και όλες οι διευρύνσεις της συνείδησης αναπτύσσονται έτσι ώστε να περικλείεται η θεότητα και κάθε ανέλιξη της κατανόησης αποκαλύπτει στο μυημένο μια κύρια Πραγματικότητα – το γεγονός του Όντος.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 311)

Ο παράγοντας που θα προκαλέσει αυξανόμενη ολοκλήρωση μεταξύ της ψυχής και της προσωπικότητας... είναι η επίτευξη της δύναμης να αγαπάτε με αγνότητα, χωρίς αίσθηση διάκρισης και με εκείνη την αγάπη που δείχνει ο Αιώνιος – η οποία διαχύνεται το ίδιο σε όλους και δεν επηρεάζεται με οποιοδήποτε τρόπο από τις πρόσκαιρες δραστηριότητες του ανθρώπου. Αυτή πρέπει να βασίζεται σε πλατιά όραση και στη δύναμη της αποδέσμευσής σας από την ικανότητα του νου να δομεί σκεπτομορφές.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 470)

Όπου υπάρχει αληθινή αντίληψη, η επίκριση εξαλείφεται αυτόματα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 107)

Η σωστή μέθοδος προσέγγισης εκείνων που εργάζονται στο Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου, οι αναγκαίες θύρες θα ανοίξουν και θα γίνει εύκολα φανερός ο σωστός τρόπος εφέλκυσης του ενδιαφέροντος. Το έργο στα εσώτερα πεδία έχει ήδη γίνει και μόνο η αφύπνιση του εγκεφάλου και του αντικειμενικού νου μένει να επιτευχθεί ως προς αυτά τα άτομα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 164)

Μια από τις ιδέες που πρέπει να μάθει ο μαθητής από το στοχασμό του... είναι ότι ο ίδιος αποτελεί ήδη τμήμα της Ιεραρχίας, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί τμήμα της αγωνιζόμενης, δυστυχούσας ανθρωπότητας. Συνεπώς δεν είναι μόνος ή απομονωμένος· είναι τμήμα της Ιεραρχίας επειδή “εισήλθε με τον όμιλό του”· αυτό είναι γεγονός, ακόμη και αν αποτυγχάνει να κατανοήσει την πλήρη σημασία αυτής της φράσης. Την ίδια στιγμή, μαθαίνει ότι μόνο στο μέτρο που έχει αναπτύξει ομαδική συνείδηση και έχει αρχίσει να λειτουργεί σαν “ένας που απορροφήθηκε στον όμιλο” μπορεί αληθινά να περάσει σε μια στενότερη και ζωτικότερη σχέση συνεισφοράς με το Άσραμ στο οποίο ανήκει.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 358-9)

Η μοναχικότητα αυτή πρέπει να αντιμετωπισθεί και να κατανοηθεί και καταλήγει σε

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

δύο αντιλήψεις: πρώτα από όλα σε μια αντίληψη του ακριβούς σημείου σου στην κλίμακα της εξέλιξης ή στην Ατραπό· δεύτερο, σε μια ενορατική αντίληψη του σημείου εξέλιξης εκείνων που συναντάς στο δρόμο της ζωής...

Η αποκρυφιστική αυτή μοναχικότητα πρέπει να αναπτυχθεί συνειδητά και να μην αφεθεί στις περιστάσεις. Είναι μια μοναχικότητα που βασίζεται σε ψυχική επίτευξη και σε κανένα πνεύμα χωριστικότητας· είναι μια μοναχικότητα που καμαρώνει για τους πολλούς φίλους και τις πολλές ενοχλήσεις, αλλά από τους πολλούς αυτούς οι λίγοι – αν υπάρχουν – γίνονται δεκτοί στο σημείο της ιερής ειρήνης· είναι μια μοναχικότητα που δεν αποκλείει κανέναν, αλλά που διαφυλάσσει τα μυστικά του Άσραμ από εκείνους που ζητούν να διεισδύσουν. Είναι τελικά μια μοναχικότητα που ανοίγει διάπλατα τη θύρα στο Άσραμ.

Είναι ο παράγοντας που χρειάζεσαι... να καλλιεργήσεις αυτή την εποχή. Θα απαιτήσει μια συνειδητή και οριστική απόσυρση από τον εαυτό σου και την ίδια στιγμή θα οδηγήσει σε μια θερμότερη έκφραση αγάπης στη ζωή του εξωτερικού πεδίου.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 762-3)

Ο ασραμικός αυτός μερισμός είναι μια από τις μεγάλες αποζημιώσεις της μαθητείας. Μέσα από αυτόν μπορεί πρόσθετο φως να γίνει “αποκρυφιστικά ανεκτό”. Θα ήθελα να συλλογιστείτε αυτή τη φράση. Μεγάλη ενωμένη ισχύς μπορεί να εφαρμοστεί στην υπηρεσία του Σχεδίου, και η αποκρυφιστική σημασία των λόγων: “Η ισχύς μου είναι ίση με την ισχύ δέκα, γιατί η καρδιά μου είναι αγνή” μπορεί να κατανοηθεί. Η τελειοποιημένη ισχύς του Άσραμ (που συμβολίζεται με τον αριθμό 10) γίνεται διαθέσιμη στο μαθητή του οποίου η αγνότητα της καρδιάς του επέτρεψε να διεισδύσει στο Άσραμ· η γνώση του μετουσιώνεται ταχύτερα σε σοφία καθώς ο νους του υπόκειται στην επίδραση της ανώτερης κατανόησης Εκείνων με τους Οποίους συνδέεται· βαθμιαία αρχίζει να συνεισφέρει το δικό του μερίδιο φωτός και κατανόησης σε εκείνους που τώρα εισέρχονται και σε εκείνους που είναι ίσοι του.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 330)

Μπορεί να αναζητηθεί μια πολύ ενδιαφέρουσα ανάπτυξη κατά τη διάρκεια του ερχόμενου αιώνα. Πρόκειται για την εντατικοποίηση των επιχειρήσεων και την υπαγωγή (σε νόμο και τάξη) της όλης ζωής: Οικογενειών και ομάδων οικογενειών, Πόλεων και ομάδων πόλεων, και Εθνών και ομάδων εθνών, ωστόσο η ανθρώπινη φυλή σε κάθε τμήμα της εξωτερικής της ζωής συμμορφωθεί με τον κανόνα – και αυτό εθελοντικά και με... αντίληψη της ομαδικής ανάγκης. Η όλη τάση της νοητικής προσπάθειας κατά τη διάρκεια των επόμενων υποφυλών θα είναι προς τη σύνθεση της προσπάθειας, εξασφαλίζοντας έτσι το καλό του ενεχόμενου συλλογικού σώματος. Πολλά ενδιαφέροντα γεγονότα θα συμβούν και κατ’ ανάγκη θα γίνουν πολλά πειράματα (μερικά θα αποδειχθούν επιτυχή και άλλα θα αποτύχουν) πριν το μάνας ή η σκόπιμη, διευθετημένη, νοήμων δραστηριότητα ελέγξει τη ζωή των ανθρώπων σε αυτόν τον κόσμο.

(Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σελ. 423)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

Από το Φως στο Σύμβολο

Θα βρεις ότι η εργασία με σύμβολα έχει πραγματική αξία για σένα αν επιμείνεις. Θα ήθελα να σου δώσω έναν υπαινιγμό σχετικά με εκείνα που θα αποκαλύψει η ενόρασή σου. Όπου οι συγκλίνουσες γραμμές οποιουδήποτε συμβόλου συναντώνται και όπου διασταυρώνονται οι πολλές γραμμές υπάρχει ένα σημείο δύναμης και φώτισης, ένα εστιασμένο κέντρο δια του οποίου μπορεί να διεισδύσει ο φωτισμένος νους. Στοχάσου σε αυτό.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 279)

Η μελέτη των συμβόλων *εννοιολογικά* σας μεταφέρει προς τα μέσα από τον εγκέφαλο στο νου, στο βασίλειο των ιδεών. Παρασύρει σε εστιασμένη δραστηριότητα το νοητικό μηχανισμό. Τότε αποκτάτε επίγνωση της έννοιας ή ιδέας που ενσωματώνει το σημείο ή σύμβολο. Κατανοείτε το νόημά του και τι εκπροσωπεί. Συλλαμβάνετε το σκοπό για τον οποίο ήρθε σε εκδήλωση η μορφή. Η μελέτη του αριθμού και της γραμμής σας έδωσε ένα πλούσιο υπόβαθρο γνώσης στο αντικειμενικό πεδίο – έναν πλούτο που στην περίπτωση αυτή εξαρτάται απ’ την προσωπική σας μελέτη, το νοητικό εξοπλισμό και τη γνώση. Η ικανότητά σας να διαβάζετε μια “έννοια” σ’ ένα σύμβολο θα εξαρτηθεί επίσης από τον πλούτο των εννοιών που αποδίδετε στα γεγονότα της καθημερινής σας ζωής και την ικανότητά σας να διαλογίζεστε πραγματικά.

Θα ήθελα να σας ξεκαθαρίσω ότι δεν υπάρχει μια καθορισμένη ερμηνεία για οποιοδήποτε σύμβολο και ότι για κάθε ανθρώπινο ον το σύμβολο αυτό – οποιοδήποτε και αν είναι – θα μεταδώσει μια μοναδική έννοια. Η έλλειψη ενδιαφέροντος για τα σύμβολα προϋποθέτει συνήθως μια έλλειψη ενδιαφέροντος για την κατάλληλη ερμηνεία των ζωικών μορφών και του νοήματός τους. Επίσης το υπερβολικό *ακαδημαϊκό* ενδιαφέρον για τα σύμβολα μπορεί να προϋποθέτει ένα δαιδαλώδη και πολύπλοκο νου που αγαπά το σχέδιο και τη γραμμή και τη μορφή και τις αριθμητικές σχέσεις, αλλά του λείπει παντελώς η σημασία της έννοιας. Η εξισορρόπηση στο νου της μορφής και της ιδέας, της έκφρασης και της ποιότητας, του συμβόλου και της έννοιας, είναι ζωτική για την ανάπτυξη του μαθητή και του ζηλωτή.

Η μεγάλη ανάγκη για τους περισσότερους σπουδαστές είναι να φθάσουν στην *έννοια* και να εργασθούν με ιδέες και αντιλήψεις. Η δραστηριότητα αυτή απαιτεί τη χρησιμοποίηση του νου για να κατανοεί, να συλλαμβάνει και να ερμηνεύει. Απαιτεί την ανάπτυξη της νοητικής εκείνης ευαισθησίας που θα επιτρέψει στον κάτοχό της ν’ ανταποκρίνεται στους κραδασμούς εκείνου που ονομάζουμε Παγκόσμιο Νου, Διάνοια του Θεού, Αυτουργό του Σχεδίου. Προϋποθέτει μια ορισμένη ικανότητα να ερμηνεύετε και τη δύναμη να εκφράζετε την ιδέα που υπόκειται του συμβόλου, έτσι ώστε οι άλλοι να μπορούν να τη μοιραστούν μαζί σας. *Αυτή τη σκέψη της υπηρεσίας και της ανάπτυξης σε χρησιμότητα πρέπει να την έχετε σταθερά κατά νου...* Πρέπει να μάθουμε να βλέπουμε τα σύμβολα παντού γύρω μας και έπειτα να εισδύουμε πίσω από το σύμβολο στην ιδέα που πρέπει να εκφράσει.

(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ. 12-3)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

Σύμβολο, όπως ξέρουμε καλά, είναι ένα εξωτερικό και ορατό σημάδι μιας εσώτερης και πνευματικής πραγματικότητας. Ποια είναι η εσώτερη αυτή πραγματικότητα;... Η πραγματικότητα της σχέσης.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 285)

Οι σπουδαστές καλά θα κάνουν να θυμούνται την ακόλουθη σειρά των λέξεων που ενσωματώνουν ιδέες: Σύμβολο, Έννοια, Σημασία, Φως, θεωρώντας το φως σαν την εκπορευόμενη δημιουργική ενέργεια – τον οργανωτή του συμβόλου, τον αποκαλυπτή της έννοιας, τη δυναμικότητα της σημασίας.

(Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 285)

Όλο το θέμα της αποκάλυψης είναι η αποκάλυψη του φωτός, και αυτό συνεπάγεται πολλές διαφορετικές ερμηνείες της λέξης “φως”. αφορά την ανακάλυψη των φωτισμένων περιοχών ύπαρξης που διαφορετικά θα έμεναν άγνωστες, και συνεπώς κρυμμένες. Δημιουργούμε φως· χρησιμοποιούμε φως· ανακαλύπτουμε μεγαλύτερα φώτα που χρησιμεύουν να μας αποκαλύψουν τον Άγνωστο Θεό. Το καθοδηγητικό φως μέσα μας είναι εκείνο που τελικά αποκαλύπτει τα λαμπρότερα εκείνα φώτα που εισάγουν τη διαδικασία της αποκάλυψης. Μιλώ συμβολικά, αδελφέ μου, όπως μπορείς καλά να καταλάβεις.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 436)

Το όλο θέμα του ζωδιακού μπορεί να προσεγγιστεί από τη σκοπιά του φωτός και της ανέλιξης και της αυξανόμενης ακτινοβολίας του και της βαθμιαίας κατάδειξης εκείνου που ονόμασα αλλού “η δόξα του Ενός”... αυτή η “αύξηση του φωτός στο φως”... συνδέεται με την ψυχή της οποίας η ουσιαστική φύση είναι φως. Αυτό το φως-ψυχή επηρεάζει τη μορφή καθώς βαίνει η εξέλιξη και παράγει διαδοχικά την αποκάλυψη αυτής της μορφής και της φύσης του χωρόχρονου καθώς και του στόχου:

(Εσωτερική Αστρολογία, σελ. 328-9)

Η ακτίνα του κάλλους, της τέχνης και της αρμονίας είναι ο παραγωγός της ποιότητας της *οργάνωσης δια της μορφής*. Είναι σε τελευταία ανάλυση η ακτίνα της μαθηματικής ακρίβειας και δεν είναι η ακτίνα του καλλιτέχνη, όπως φαίνεται να νομίζουν τόσοι πολλοί. Ο καλλιτέχνης συναντάται σε όλες τις ακτίνες, όπως ακριβώς και ο μηχανικός ή ο φυσικός, ο αρχιτέκτονας ή ο μουσικός...

Καθεμιά από τις μεγάλες ακτίνες έχει μια μορφή διδασκαλίας της αλήθειας στην ανθρωπότητα, που είναι η μοναδική συμβολή της και με αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος αναπτύσσεται με ένα σύστημα ή τεχνική που εξειδικεύεται από την ακτινική ποιότητα και είναι συνεπώς ειδικό και μοναδικό.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 49)

Οι τρεις κύριες ακτίνες συνοψίζουν μέσα τους τη διαδικασία της δημιουργίας, της ενεργοποίησης μέσω της παρόρμησης της θείας θέλησης· και το έργο των τεσσάρων μικρότερων ακτίνων (όπως ονομάζονται, όχι όμως με την ιδέα ότι υπάρχουν μικρότερες ή μεγαλύτερες) είναι να αποσαφηνίσει ή να διαφοροποιήσει τις ποιότητες της ζωής και έτσι να παραγάγει την άπειρη πολλαπλότητα των μορφών, που θα επιτρέψει στη ζωή να αναλάβει τα πολλά σημεία εστίασής της και να εκφράσει – μέσω

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

της διαδικασίας της εξελικτικής εκδήλωσης – τα διαφορετικά χαρακτηριστικά της.
(*Εσωτερική Ψυχολογία Ι*, σελ. 70)

Δηλώθηκε αποκρυφιστικά ότι: «Οι πέντε κορυφές του πεντάκτινου αστέρα είναι πυραμίδες ανόδου και στην αιχμή κάθε κορυφής – κρυμμένο στις εκπορευόμενες ακτίνες – βρίσκεται ένα σημείο αποκάλυψης, που αντισταθμίζει την ακτινοβολία αλλά διατηρεί το βαθιά εδραιωμένο μαγνητισμό. Έτσι συμβολίζεται εκεί η αποχώρηση, η επιστροφή και το σημείο της ειρήνης που περιβάλλεται από δραστηριότητα.»

(*Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II* σελ. 371)

Το σημείο της ειρήνης πρέπει να βρεθεί μέσα στην αναταραχή. Η σοφία πρέπει να επιτευχθεί μέσα στο διανοητικό χάος και το έργο της συνεργασίας με την Ιεραρχία στην εσώτερη πλευρά της ζωής πρέπει να συνεχισθεί μέσα στον αφανιστικό πάταγο της σύγχρονης ζωής στις μεγάλες πόλεις. Αυτό είναι το πρόβλημά σας και αυτό είναι το πρόβλημά μου καθώς ζητώ να σας βοηθήσω.

(*Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι* σελ. 6)

Το πρόβλημα του σήμερα δεν είναι τόσο το να εδραιώσουμε την ειρήνη στον κόσμο, ή το να επιτύχουμε την ειρήνη ως άτομα, αλλά είναι το πρόβλημα του να κάνουμε τη διαμάχη που ξεσπά παντού σε μας, δημιουργική και παραγωγική. Ένας τρόπος είναι να αποκτήσουμε την εμπειρία της διαμάχης μέσα μας. Τότε ο άνθρωπος ως άτομο γίνεται ο ίδιος το πεδίο της μάχης αντί ο εξωτερικός κόσμος. Το τέλος του πολέμου στο πεδίο της μάχης είναι συχνά για το άτομο, η έναρξη της διαμάχης μέσα του. Σε αυτή την εσωτερική, ατομική βάση, η εμπειρία της διαμάχης μπορεί να είναι δημιουργική. Η τέχνη είναι πιο παραγωγική μορφή έκφρασης από τον πόλεμο.

Sculptor Sherry Peticolas, Lecture: “Art for Non-Professionals”

Ο συμβολισμός της ανταγκάρανα τείνει να περιπλέξει άσχημα τη σύλληψη της πραγματικής της φύσης. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι όπως ακριβώς η ψυχή δεν είναι ένας δωδεκαπέταλος λωτός που επιπλέει σε νοητική ύλη, αλλά είναι στην πραγματικότητα ένας στρόβιλος δύναμης ή δώδεκα ενεργειών που συγκρατούνται από τη θέληση της πνευματικής οντότητας (της Ενάδας στο δικό της πεδίο), έτσι και η ανταγκάρανα δεν είναι μια σειρά από ενεργειακά νήματα που υφαίνονται αργά από την ψυχικά διαποτισμένη προσωπικότητα και συναντώνται με τα αντίστοιχα νήματα που προβάλλονται από την Πνευματική Τριάδα, αλλά είναι στην πραγματικότητα μια κατάσταση επίγνωσης. Τα σύμβολα αυτά είναι αληθείς και ζώσες μορφές που δημιουργήθηκαν από το μαθητή με τη δύναμη της σκέψης, αλλά – σε χρόνο και χώρο – δεν έχουν αληθινή ύπαρξη. Η μόνη αληθινή ύπαρξη είναι η Ενάδα στο δικό της πεδίο, ενεργός, εκφραστική Θέληση σε ανάδυση και μετά ενεργός Αγάπη στην εδραίωση σχέσεων και εξίσου ενεργός Νοημοσύνη στη χρήση των δύο ανώτερων ενεργειών. Δεν πρέπει να λησμονείται ότι η ενέργεια της νοημοσύνης που εστιάζεται στο νου, είναι όργανο ή πράκτορας εφαρμογής των δύο άλλων εναδικών ενεργειών.

(*Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II* σελ. 193-4)

Μιλώντας συμβολικά και χωρίς να επεκταθώ στις σημασίες, θα μπορούσε να δηλωθεί ότι σε ένα Άσραμ υπάρχουν τρεις κύκλοι (δεν αναφέρομαι εδώ σε τάξεις ή βαθμούς):

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

- α. Ο κύκλος εκείνων που μιλούν και στέκουν κοντά στην εξωτερική θύρα. Οι φωνές τους δεν μπορούν να διεισδύσουν πολύ μακριά και έτσι να διαταράξουν το Άσραμ.
- β. Ο κύκλος εκείνων που γνωρίζουν το νόμο της σιωπής, αλλά τον βρίσκουν δύσκολο. Στέκουν μέσα στο κεντρικό τμήμα και δεν εκφέρουν καμιά λέξη. Δε γνωρίζουν ακόμη τη σιωπή του Άσραμ.
- γ. Ο κύκλος εκείνων που ζουν μέσα στο μυστικό ήρεμο τόπο. Δε χρησιμοποιούν λέξεις και όμως ο ήχος τους εκπέμπεται και όταν μιλούν – και μιλούν – οι άνθρωποι ακούν.

Η τριπλή αυτή παρουσίαση των εξισορροπητικών δυναμικών της ομιλίας και της σιωπής είναι τα κατανοήσιμα αποτελέσματα της αποκρυφιστικής υπακοής – από μόνη της μια εθελοντική ανταπόκριση στη δύναμη της ζωής του Άσραμ και στο νου και την αγάπη του Διδασκάλου του Άσραμ. Θα ήθελα να στοχασθείς σε αυτές τις δυναμικότητες κατά τη διάρκεια του ερχόμενου διαλείμματος μεταξύ αυτής της οδηγίας και της επόμενης. Κάνε τα αποτελέσματα του στοχασμού σου πρακτικά και έτσι μάθε να γνωρίζεις πότε να μιλάς και πότε να σιωπάς, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εξάλειψη της κτητικότητας και της αυτοαναφοράς θα αναγάγει την ομιλία στα πνευματικά της ουσιώδη.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 550-1)

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να τεθεί σε δραστηριότητα η ενόραση και ένας απ' τους πιο χρήσιμους και δυναμικούς είναι η μελέτη και η ερμηνεία των συμβόλων.

Τα σύμβολα είναι οι εξωτερικές και ορατές μορφές των εσώτερων πνευματικών πραγματικοτήτων και όταν επιτευχθεί ευκολία στην ανακάλυψη της πραγματικότητας πίσω από κάθε ειδική μορφή, τότε το γεγονός αυτό δείχνει την αφύπνιση της ενόρασης...

Η μελέτη των συμβόλων... επιφέρει τρία αποτελέσματα:

- 1. Εκγυμνάζει τη δύναμη της διείσδυσης πίσω από τη μορφή και της κατάληξης στην υποκειμενική πραγματικότητα.
- 2. Τείνει να επιφέρει μια στενή ολοκλήρωση μεταξύ ψυχής-νου-εγκεφάλου και όταν αυτή επιτευχθεί, η εισροή της ενόρασης και συνεπώς της φώτισης και της αλήθειας γίνεται ταχύτερα εφικτή.
- 3. Ασκει πίεση σε ορισμένες μη αφυπνισμένες περιοχές του εγκεφάλου και διεγείρει σε δραστηριότητα τα εγκεφαλικά κύτταρα που βρίσκονται εκεί και αυτό είναι το πρώτο στάδιο της εμπειρίας του ζηλωτή. Στην πλειονότητα των αληθινών ζηλωτών το κέντρο μεταξύ των φρυδιών είναι αφυπνισμένο, ενώ το κέντρο στην κορυφή της κεφαλής δονείται πολύ ελαφρά, αλλά δε βρίσκεται σε πλήρη λειτουργική δραστηριότητα. Το ανώτερο αυτό κέντρο πρέπει να αφυπνισθεί πληρέστερα προτού οι ζηλωτές μπορέσουν να βρεθούν στο ύψος της πλήρους ευκαιρίας τους...

Η μελέτη αυτή, όταν αναληφθεί ορθά, θα οδηγήσει στην ανέλιξη της ενόρασης με

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

την επακόλουθη εκδήλωσή της στο φυσικό πεδίο σαν φώτιση, κατανόηση και αγάπη.
(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ. 6-8)

Ενόραση – Ένας Πολιτιστικός Παράγοντας

Ενόραση είναι η εφαρμοσμένη δύναμη της μεταμόρφωσης.
(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ. 171)

Θα ήταν πολύ χρήσιμο να στοχασθείτε βαθιά τους σκοπούς για τους οποίους πρέπει να καλλιεργηθεί η ενόραση και να αναπτυχθεί ο φωτισμένος νους, αναρωτώμενοι αν οι στόχοι αυτοί είναι ταυτόσημοι σε σκοπό και σύγχρονοι σε χρόνο. Θα ανακαλύψετε τότε ότι οι αντικειμενικοί τους σκοποί διαφέρουν και τα αποτελέσματα της έκδηλης ανέλιξής τους πάνω στην προσωπικότητα είναι επίσης διαφορετικά. Η γοητεία δε διαλύεται με το μέσον της ενόρασης... Η πλειονότητα των ζηλωτών, όπως εκείνων που βρίσκονται σ' αυτή την ομάδα, πρέπει να επιδιώκουν τη φώτιση.

(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ. 82)

Οι δημιουργικοί εργάτες σε οποιοδήποτε πεδίο είναι πρωταρχικά εκείνοι που μπορούν να καταστρέψουν τις γοητείες στις οποίες είναι επιρρεπής η ανθρωπότητα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 132)

Το όραμα είναι ένας συμβολικός τρόπος βίωσης της αποκάλυψης. Η προοδευτική ανέλιξη καθεμιάς από τις πέντε αισθήσεις έφερε μια σταθερά αναδυόμενη αποκάλυψη του κόσμου του Θεού και ένα συνεχώς επεκτεινόμενο όραμα. Η ανάπτυξη της όρασης έφερε μια συνθετική ικανότητα εστίασης των αποτελεσμάτων όλων των μικρότερων οραμάτων που οδηγήθηκαν σε σημείο αποκάλυψης από τις άλλες τέσσερις αισθήσεις. Έπειτα έρχεται ένα όραμα που αποκαλύπτεται από την “κοινή αίσθηση” του νου. Αυτό εκδηλώνεται στο πιο αναπτυγμένο του στάδιο σαν παγκόσμια αντίληψη όσον αφορά τις ανθρώπινες υποθέσεις και συχνά πραγματώνεται στα μεγάλα σχέδια της προσωπικότητας των ηγετών του κόσμου στα διάφορα πεδία της ανθρώπινης ζωής. Αλλά το όραμα με το οποίο πρέπει να ενδιαφέρεσαι είναι να αποκτήσεις επίγνωση εκείνου που η ψυχή γνωρίζει και η ψυχή βλέπει με τη χρήση του κλειδιού για το όραμα της ψυχής – την *ενόραση*. Το κλειδί αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί με νοημοσύνη και συνειδητά μόνο όταν οι προσωπικές υποθέσεις πέφτουν κάτω από το κατώφλι της συνείδησης.

...Ο μαθητής γίνεται ένας Αποδεγμένος Μαθητής όταν αρχίζει να σκαρφαλώνει προς το όραμα, προς τη βουνοκορφή· μπορεί επίσης να καταγράφει συνειδητά ό,τι έχει δει και έπειτα αρχίζει να κάνει κάτι εποικοδομητικό για την υλοποίησή του. Πολλοί σε ολόκληρο τον κόσμο αρχίζουν να το κάνουν. Ο άνθρωπος γίνεται Παγκόσμιος Μαθητής με την τεχνική έννοια όταν το όραμα είναι γι' αυτόν ένας σημαντικός και αποφασιστικός παράγοντας στη συνείδησή του και ένας παράγοντας στον οποίο υποτάσσονται όλες του οι καθημερινές προσπάθειες. Δε χρειάζεται κανέναν για να του αποκαλύψει το Σχέδιο. *Γνωρίζει*. Η αίσθησή του της αναλογίας είναι προσαρμοσμένη

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

στην αποκάλυψη και η ζωή του είναι αφιερωμένη στο να φέρει το όραμα σε πραγματική ύπαρξη – σε συνεργασία με τον όμιλό του.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 687-8)

Μια ολοκληρωμένη άποψη – όπως βιώνεται στα ψυχικά επίπεδα – υποδεικνύει την εξάλειψη όλων των εμποδίων και την ελευθερία του μαθητή από τη μεγάλη αίρεση της χωριστικότητας· έχει λοιπόν δημιουργήσει έναν ανεμπόδιο αγωγό για την εισροή αγνής αγάπης. Η τέλεια ευστάθεια, εξεταζόμενη από το ίδιο επίπεδο, έχει αποβάλλει όλα τα προσκόμματα και τους συναισθηματικούς εκείνους παράγοντες που ως τώρα έφραζαν τον αγωγό και ετοιμάζει έτσι τον Παρατηρητή να βλέπει αληθινά· ο μαθητής λειτουργεί τότε σαν ένας καθαρός αγωγός αγάπης.

(Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 674)

Η ενόραση δε σχετίζεται με τίποτε στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εμπειρίας, αλλά μόνο με τις αντιλήψεις της Πνευματικής Τριάδας και με τον κόσμο των ιδεών. *Η ενόραση είναι για τον κόσμο της έννοιας ό,τι και ο νους για τους τρεις κόσμους της εμπειρίας.* Παράγει κατανόηση όπως ακριβώς το φως της ψυχής παράγει γνώση με το μέσον αυτής της εμπειρίας.... Η ενεργός ζωή των τριών κόσμων αποτελεί διαστρεβλωμένη έκφραση της ανώτερης αυτής εμπειρίας, αλλά συνιστά επίσης το πεδίο εκγύμνασης όπου αναπτύσσεται βραδέως η ικανότητα να βιώνουμε *τη μνητική ζωή της ενορατικής αντίληψης* και να υπηρετούμε το Σχέδιο. Οι διακρίσεις αυτές (σε χρόνο και χώρο, γιατί όλες οι διακρίσεις αποτελούν μέρος της μεγάλης πλάνης, παρότι αναγκαίες και αναπόφευκτες όταν ελέγχει ο νους) πρέπει να εξετασθούν προσεκτικά. Οι μαθητές θα προσεγγίσουν ένα σημείο της ανάπτυξής τους όπου θα γνωρίζουν αν αντιδρούν στο φως της ψυχής ή στην ενορατική αντίληψη της Τριάδας. Θα φθάσουν τότε στο σημείο όπου θα αντιληφθούν ότι η ενορατική αντίληψη – όπως την ονομάζουν – είναι μόνο μια αντίδραση της φωτισμένης προσωπικότητας στην τάση ταύτισης της Τριάδας.

(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ. 194-5)

Οι μάζες μόλις αρχίζουν να χρησιμοποιούν τον κατώτερο νου, και η πλάνη αποτελεί, συνεπώς, γι' αυτές ένα αναγκαίο στάδιο δοκιμής και εκπαίδευσης και ένα στάδιο απ' το οποίο πρέπει να περάσουν αλλιώς θα χάσουν πολλή πολύτιμη εμπειρία, αφήνοντας υπανάπτυκτες τις δυνάμεις τους της διάκρισης.... Είναι συνεπώς ουσιώδες να διδάχονται οι μάζες τη σημασία της πλάνης και να εκπαιδεύονται να βλέπουν και να επιλέγουν τον πυρήνα της αγνής αλήθειας σε κάθε παρουσίαση της αλήθειας που μπορεί να αντιμετωπίσουν. Είναι επίσης ουσιώδες να μάθουν οι παγκόσμιοι ενορατικοί να χρησιμοποιούν, να ελέγχουν και να κατανοούν την ικανότητα της πνευματικής αντίληψης, της θείας απομόνωσης και της δέουσας ανταπόκρισης που χαρακτηρίζει την ενόραση.

(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ. 178)

Ενόραση είναι η συνθετική κατανόηση που αποτελεί προνόμιο της ψυχής και γίνεται εφικτή μόνο όταν η ψυχή στο δικό της επίπεδο εκτείνεται σε δύο κατευθύνσεις: προς την Ενάδα και προς την ολοκληρωμένη και... συντονισμένη και ενοποιημένη προσωπικότητα...

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

Ενόραση είναι η περιεκτική σύλληψη της αρχής της παγκοσμιότητας και όταν λειτουργεί, υπάρχει τουλάχιστον στιγμιαία μια πλήρης απώλεια της αίσθησης της χωριστικότητας. Στο ανώτατο σημείο της είναι γνωστή σαν εκείνη η Παγκόσμια Αγάπη που δε σχετίζεται με το αίσθημα ή τη στοργική αντίδραση, αλλά έχει κατεξοχήν τη φύση μιας ταύτισης με όλα τα όντα. Τότε γίνεται γνωστή η αληθινή συμπόνια· τότε είναι ανέφικτη η επίκριση· τότε μόνο το θείο σπέρμα φαίνεται να λανθάνει σε όλες τις μορφές.

(Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σελ. 2-3)

Η Δημιουργική Τεχνική – Διαλογισμός

Θα εξετάσουμε τη σχέση του ομαδικού διαλογισμού με το έργο του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου και την αναγκαιότητα ίδρυσης στον κόσμο ενός ενωμένου παγκόσμιου ομίλου αφιερωμένου σε ομόφωνο και ταυτόχρονο διαλογισμό πάνω στο έργο της προετοιμασίας του κόσμου για τη νέα τάξη και για τη δικαιοδοσία του Χριστού.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 231)

Στόχευε – με διαλογισμό – να μεταδώσεις δύναμη και σοφία στους παγκόσμιους ηγέτες καθώς επιδιώκουν (όπως το κάνουν) να φέρουν τάξη από το χάος.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 695)

Όταν οι άνθρωποι, μέσα από το διαλογισμό και την ομαδική υπηρεσία, αναπτύξουν την επίγνωση των δικών τους ελεγχόμενων και φωτισμένων διανοιών, θα βρεθούν μνημένοι σε μια συνείδηση αληθινής ύπαρξης και σε μια κατάσταση γνώσης που θα τους αποδείξει το γεγονός της ψυχής πέρα από κάθε αμφιβολία ή αμφισβήτηση... Η ψυχή θα γίνει γνωστή ως μια οντότητα, ως η κινούσα παρόρμηση και το πνευματικό κέντρο πίσω από όλες τις εκδηλωμένες μορφές... Με την εδραίωση του γεγονότος της ψυχής και της έκφρασής της, του σώματος, η ολότητα προβάλλει με πληρότητα.

(Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 95-6)

Ενδιάμεσα μεταξύ των μεγάλων πλανητικών κέντρων, μπορεί να βρεθεί ένας όμιλος από εκείνους που μπορούν να διαλογίζονται δημιουργικά· επιλέγονται από καθένα από τα μεγαλύτερα κέντρα και από εκείνους που είναι ήδη εξοικειωμένοι στο διαλογισμό. Θα ήθελα να σταματήσω στο σημείο αυτό και να σας ζητήσω να θυμηθείτε ότι δεν αναφέρομαι εδώ σε θρησκευτικό διαλογισμό, αυστηρά νοούμενο, ή σε εκείνες τις επικλητικές εκκλήσεις για βοήθεια και αρωγή που συνδέονται τόσο στενά στο νου του δυτικού Χριστιανού διανοητή. Αναφέρομαι σε όλους εκείνους οι οποίοι – με ήρεμο στοχασμό, εστιασμένη έκκληση και με αληθινό υπόβαθρο γνώσης – είναι ικανοί να “σκέφτονται διαμέσου” μιας ανώτερης κατάστασης συνείδησης από εκείνης που έχουν κανονικά επίγνωση· στην ανώτερη αυτή κατάσταση φτάνουν σε εκείνες τις ενορατικές και πνευματικές “ανακαλύψεις” που μπορούν να παραγάγουν το σπόρο μιας νέας δημιουργίας, ή που μπορούν να διανοίξουν (για όσους είναι ακόμη ανίκανοι να διαλογισθούν έτσι) ένα νέο πεδίο εφικτής επίγνωσης. Κίνητρο όλων αυτών των

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

ομαδικών διαλογισμών πρέπει να είναι η ανιδιοτελής υπηρεσία· βασικός τόνος όλων αυτών των ομίλων είναι η δημιουργικότητα· όλοι τους αποτελούν εκδηλώσεις της τελειοποιημένης τρίτης όψης της ενεργού νοημοσύνης, μαζί με άλλες αναπτυσσόμενες όψεις· όλοι τους βρίσκονται σε άμεση σχέση ή ευθυγράμμιση με έναν από τους Βούδδες Δράσης που ενσωματώνουν μέσα Τους την ουσία της τρίτης Ακτίνας της Ενεργού Νοημοσύνης δια της οποίας η τρίτη όψη μπορεί να προβληθεί και να εκφρασθεί με επιτυχία. Οι τρεις αυτοί Βούδδες ήταν εκείνοι που συνετέλεσαν στην εκπληκτική και απόκρυφη διαδικασία εφαρμογής της νοητικής αρχής στον πλανήτη μας και οι Οποίοι – μέσω του δημιουργικού Τους διαλογισμού – έφεραν τον πλανήτη μας τη Γη και τον πλανήτη Αφροδίτη σε άμεση ευθυγράμμιση. Αυτό έκανε εφικτό τον ερχομό των Υιών του Νου και το σχηματισμό του τέταρτου βασιλείου της φύσης, της Ανθρωπότητας. Είναι Ενσωματώσεις της ενόρασης και ελέγχουν την εισροή ενορατικής ενέργειας στις διάνοιες των ανθρώπων.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 200)

Το σημείο που ζητώ να τονίσω και που ελπίζω ότι θα παραμείνει στο νου σας, είναι ότι αυτή η τεχνική του διαλογισμού αποτελεί τον εξέχοντα δημιουργικό πράκτορα στον πλανήτη μας. Όταν προσπαθείτε σαν άτομα να “οικοδομήσετε τον καινόν άνθρωπον εν Χριστώ” που θα είναι έκφραση του αληθινού πνευματικού σας εαυτού, ο διαλογισμός είναι, όπως γνωρίζετε, ο καλύτερος πράκτοράς σας· αλλά η διαλογιστική εργασία πρέπει να συνοδεύεται από δημιουργική εργασία, αλλιώς είναι καθαρά μυστικιστική και παρότι δεν είναι μάταιη, είναι ωστόσο αρνητική σε δημιουργικά αποτελέσματα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 202)

Μια αληθινή σύλληψη των συνεπειών και των προθέσεων πίσω... από το διαλογισμό θα ανέπτυξε στη συνείδηση του μαθητή κάποια αντίληψη ενός ζώντος κόσμου Διανοιών που συνδέονται από τον Σανάτ Κουμάρα και κάτω, ωστόσο η αλυσίδα της Ιεραρχίας φθάσει στο μαθητή ατομικά, οδηγώντας τον στη μεταγενέστερη αντίληψη ότι και αυτός δεν είναι παρά ένας κρίκος και ότι υπάρχουν εκείνοι τους οποίους πρέπει επίσης να προσεγγίσει και να σχετίσει με τον κόσμο των πραγματικοτήτων και να τους αφυπνίσει ως προς τις ευθύνες τους.

Η βασική πρόθεση του διαλογισμού είναι να σας εκπαιδεύσει στη νοήμονα επίγνωση εκείνου που ο Πατάντζαλι αποκαλεί “το νέφος των επιστητών πραγμάτων”, των προθέσεων, σκοπών και ιδεών που σε κάθε δεδομένη περίοδο υποκινούν το ιεραρχικό έργο και ρυθμίζουν την ποιότητα της έμπνευσης που μπορεί να ληφθεί από το Άσραμ με το οποίο μπορεί να συνδέεσθε. Με το “συνδέεστε” εννοώ την αίσθηση της σχέσης και όχι της αφιέρωσης ή συμπάθειας. Η σύνδεση είναι στην πραγματικότητα έκφραση της ελεύθερης θέλησης του υποκειμένου που επιλέγει και αναγνωρίζει τις σχέσεις του και προσκολλάται σε αυτές. Με την πνευματική έννοια το κίνητρο θα είναι υπευθυνότητα με αγάπη·

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 141-3)

Πρέπει να θυμάστε ότι ο ασραμικός διαλογισμός είναι ολοκληρωτικά απαλλαγμένος από στοιχεία της προσωπικότητας. Έχει τη φύση ενός... αδιάκοπου ομαδικού διαλογισμού πάνω στο Σχέδιο και ιδιαίτερα πάνω σε εκείνη την όψη του Σχεδίου που πρέπει να τεθεί αμέσως σε δράση· αυτό είναι το αναλογούν καθήκον του Άσραμ ή των

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

Άσραμ που αφορά. Αυτή η σταθερή στάση του στοχαστικού διαλογισμού δε μειώνει κατά κανένα τρόπο την αποτελεσματικότητα του Άσραμ ή του ατομικού μαθητή, επειδή δύο ή περισσότερες γραμμές σκέψης και διάφορες γραμμές δραστηριότητας είναι ταυτόχρονα δυνατές. Είναι ένα ακόμη μάθημα που μαθαίνει ο μαθητής.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 205)

Πρέπει να μάθετε να δίνετε ευρύτερη έννοια στη λέξη “διαλογισμός” από ό,τι δίνετε μέχρι τώρα. Η συγκεντρωμένη σκέψη είναι μέρος του πλανητικού διαλογισμού· ο προσεκτικός σχεδιασμός για τη βοήθεια των ενδεών και η αναζήτηση κάθε λεωφόρου σκέψης που θα καταστήσει το σχέδιο αυτό χρήσιμο και αποτελεσματικό, είναι διαλογισμός· η έκθεση στην πνευματική εντύπωση και στη συνεργασία έτσι με την Ιεραρχία, είναι διαλογισμός· σε αυτή την απαρίθμηση των διαλογιστικών δυνατοτήτων δεν έθιξα το μείζονα δημιουργικό διαλογισμό που ευθύνεται για την εξελικτική διαδικασία και την ελεγχόμενη πρόοδο όλου του κόσμου των μορφών σε μεγαλύτερη δόξα και φως...

Ο διαλογισμός αποβαίνει δημιουργικά αποτελεσματικός και στα τρία πεδία των τριών κόσμων μόνο όταν η ανταγκάρανα βρίσκεται σε διαδικασία κατασκευής... Όταν ο άνθρωπος αρχίσει να λειτουργεί ως ψυχικά διαποτισμένη προσωπικότητα και ασχολείται με το έργο να καταστεί ευαίσθητος στην ανώτερη πνευματική εντύπωση, τότε μπορεί να αναπτυχθεί το δημιουργικό έργο της Πνευματικής Τριάδας και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μια ανώτερη μορφή δημιουργικού διαλογισμού. Είναι μια μορφή που κάθε άτομο πρέπει να βρει και να ανακαλύψει για λογαριασμό του.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 235-6)

Καθετί που υπάρχει, δημιουργείται με διαλογισμό, με επιθυμία που μεταβάλλεται σε πρόσκαιρη σκέψη και η πρόσκαιρη σκέψη που αποβαίνει διανυγής σκέψη και τελικά αφηρημένη και υπερβατική σκέψη. Η παρατεταμένη συγκέντρωση πάνω στη μια ή την άλλη μορφή αποβαίνει τελικά διαλογισμός πάνω σε εκείνο που δεν έχει τη φύση μορφής· από εκεί περνά σε εκείνη την ενατένιση που αποτελεί την πηγή της έμπνευσης και της φώτισης.

Εξιχνιάστε αυτές τις έννοιες τις οποίες εσείς που έχετε μελετήσει την Επιστήμη του Διαλογισμού, γνωρίζετε ότι αποτελούν τα αναγνωρισμένα του στάδια και σημειώστε με ποιο τρόπο κάθε στάδιο είναι δημιουργικό σε φύση, κάθε στάδιο παράγει δημιουργικές αλλαγές και ότι (όσον αφορά την ανθρωπότητα) ο Χριστός μίλησε επιστημονικά και με πλανητική έννοια όταν είπε: “Όπως σκέφτεται ο άνθρωπος στην καρδιά του, έτσι και είναι”... Όλες οι θείες Ζωές και Υπάρξεις έχουν προέλθει από την ανθρωπότητα· στην ανθρωπότητα λειτουργεί συνεχώς η δημιουργική διαδικασία· και όλες οι υπανθρώπινες ζωές θα προωθηθούν τελικά στην ανθρωπότητα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 213)

[Βαθμοί του διαλογισμού: επιθυμία, προσευχή, νοητικός στοχασμός ή συγκεντρωμένη σκέψη, ευθύς διαλογισμός]. Όσο λίγο μπορείτε να το αντιληφθείτε, όλες αυτές οι εκφράσεις του ανθρώπινου διαλογισμού ή της συγκεντρωμένης σκέψης – είτε είναι συγκεντρωμένη επιθυμία για φυσικούς ή συναισθηματικούς σκοπούς είτε οι ανώτερες όψεις της πνευματικής, συγκεντρωμένης έφεσης – δημιουργούν οριστικά εκείνο που

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

είναι επιθυμητό. Αυτό αληθεύει εξίσου και για τα άλλα τρία στάδια, γιατί είναι νοημόνως και αποτελεσματικώς δημιουργικά και τα τέσσερα αυτά στάδια ευθύνονται για ό,τι φαίνεται, κατέχεται, χρησιμοποιείται και είναι γνωστό ως υπάρχον στους τρεις κόσμους. Οι άνθρωποι κληρονόμησαν από προηγούμενους πολιτισμούς πολλά αξιόλογα και πολλά με καταστροφική φύση· οι σύγχρονοι άνθρωποι με τη σειρά τους δημιούργησαν τον τωρινό πολιτισμό. Ο πολιτισμός αυτός είναι μοναδικός, επειδή είναι αποτέλεσμα όλων των συνδυασμένων παραγόντων και οι παράγοντες αυτοί πέτυχαν να φέρουν την ανθρωπότητα στο σημείο όπου αναγνωρίζεται η αποτυχία και αποδεικνύεται ότι θρησκεία και επιστήμη από κοινού αναπροσανατόλισαν τους ανθρώπους σε έναν κόσμο λεπτοφυέστερων και ανώτερων αξιών από τον καθαρά υλικό.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 215-6)

Η διαδικασία δημιουργίας σκεπτομορφών είναι μέρος του έργου που κάνει κάθε ζηλωτής στην καθημερινή διαλογιστική διεργασία. Αν ο σπουδαστής θυμόταν ότι κάθε φορά που κάθεται στον πρωινό του διαλογισμό μαθαίνει να δομεί και να ζωογονεί σκεπτομορφές, η εργασία του θα μπορούσε να αποκτήσει μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

(Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σελ. 158)

Με το διαλογισμό εκμανθάνεται αυτό το έργο της ακριβούς λήψης και της ορθής δόμησης, από όπου και η έμφαση που δίνεται από όλες τις αληθινές σχολές εσωτερικής εκγύμνασης πάνω στην εστίαση του νου, την ικανότητα για οραματισμό, την ικανότητα δόμησης σκεπτομορφών, και την ακριβή σύλληψη της εγωικής πρόθεσης.

(Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σελ. 251-2)

Θα σας γίνεται συνεχώς πιο φανερό ότι ολόκληρη η ζωή ενός μαθητή αποβαίνει ζωή στοχαστικού διαλογισμού. Οι διαλογιστικοί τύποι μπορεί σε κάποιο σημείο ανέλιξης να απορριφθούν, αλλά η συνήθεια του διαλογισμού θα είναι μόνιμη και σεβαστή συνήθεια και τελικά δε θα γνωρίσει διακοπή· όταν προσεγγισθεί το σημείο αυτό, η ιδέα της διεύθυνσης θα προσλάβει θεία σημασία.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 303)

Ο οραματισμός είναι πάντοτε μια κατευθυντήρια ενέργεια που χρησιμοποιείται για να επιφέρει ένα ειδικό επιθυμητό αποτέλεσμα.

(Εσωτερική Αστρολογία, σελ. 621)

Το μυστικό κάθε αληθινού διαλογιστικού έργου, στα πρώτα στάδια του, είναι η δύναμη του οραματισμού. Είναι το πρώτο στάδιο που πρέπει να κατακτηθεί. Οι μαθητές πρέπει να δώσουν έμφαση σε αυτή τη διαδικασία· σε αυτή βρίσκεται τελικά η ικανότητα να χρησιμοποιούν τις δημιουργικές δυνάμεις της φαντασίας συν τη νοητική ενέργεια σαν μέτρο για να προωθηθούν οι σκοποί της Ιεραρχίας και να πραγματοποιηθεί το Θείο Σχέδιο...

Αρχικά η διαδικασία του οραματισμού μπορεί να σας φανεί επίπονη και ανώφελη, αλλά αν επιμείνετε θα ανακαλύψετε τελικά ότι γίνεται χωρίς κόπο και αποτελεσματική. Είναι ένας από τους σπουδαιότερους τρόπους εργασίας ενός Διδασκάλου· είναι λοιπόν ουσιώδες να αρχίσετε να κυριαρχείτε αυτή την τεχνική. Τα στάδια είναι:

- α. Μια διαδικασία συγκέντρωσης ενέργειας.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

- β. Μια διαδικασία εστίασης.
- γ. Μια διαδικασία διανομής ή διεύθυνσης.

Ο μαθητής μαθαίνει να το κάνει μέσα του και αργότερα να διευθύνει την ενέργεια (ενός επιλεγμένου και ιδιαίτερου είδους, ανάλογα με την απαίτηση της περίπτωσης) σε αυτό που βρίσκεται έξω από αυτόν. Συνιστά, για παράδειγμα, μια από τις κύριες θεραπευτικές τεχνικές του μέλλοντος.[Η αποστολή αυτής της εστιασμένης ενέργειας γίνεται μέσα από μια εικονογραφική διαδικασία (όχι με μια πράξη της θέλησης αυτή τη φορά) σε οποιαδήποτε επιθυμητή κατεύθυνση.]...

Η δύναμη να οραματιζόμαστε σωστά, είναι ένας συγκεκριμένος τρόπος επιβεβαίωσης της αλήθειας ή του ψεύδους. Αυτή είναι μια δήλωση που είναι δύσκολο να την αντιληφθείτε. Ο οραματισμός είναι κυριολεκτικά η δόμηση μιας γέφυρας μεταξύ του συναισθηματικού ή αστρικού πεδίου και του νοητικού επιπέδου και είναι συνεπώς μια αντιστοιχία στην προσωπικότητα της δόμησης της ανταγκάρανα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 89-91)

Συνεισφέροντας σε ένα Χειροπιαστό Δημιουργικό Έργο

Επεδίωξα για αρκετό καιρό να σας εντυπώσω το αιώνιο γεγονός ότι ολόκληρο το σύμπαν δημιουργήθηκε και η εξέλιξή του προχώρησε με τη δύναμη της σκέψης, που είναι απλώς μια άλλη λέξη για τον ελεγχόμενο διαλογισμό.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 233)

Για να εκτελέσουμε σωστά αυτό το έργο, θα ξεκινήσουμε με την προϋπόθεση ότι “η ενέργεια ακολουθεί τη σκέψη”. Αυτή είναι η πρώτη και θεμελιωδέστερη καθώς και η αρχαιότερη προϋπόθεση του εσωτεριστή. Η δεύτερη σχετίζεται με την πρώτη και θα βρει κάποια θέση στους λογισμούς μας. Δηλώνει ότι “ο οφθαλμός που διανοίχθηκε με τη σκέψη, κατευθύνει την ενέργεια σε κίνηση”...

Οι μαθητές χρησιμοποιούν επί αιώνες τις ενέργειες και τις δυνάμεις που βρίσκονται στους τρεις κόσμους για σκοπούς της προσωπικότητας και για την προώθηση των βασικών ενδιαφερόντων τους οποιαδήποτε και αν είναι. Έμαθαν να συγκρατούν κάπως και να χρησιμοποιούν κάποιο μέτρο ψυχικής ενέργειας, φωτίζοντας κατά συνέπεια το δρόμο τους, βελτιώνοντας την πνευματική τους έκφραση στους τρεις κόσμους και υπηρετώντας σε μικρό βαθμό. Αρχίζουν ακόμη να συλλαμβάνουν τη σημασία της πρόθεσης και του σκοπού, ενώ κάποιος εσώτερος προγραμματισμός αρχίζει να ρυθμίζει βραδέως την καθημερινή τους ζωή. Ακολουθεί όμως ένα σημείο – ένα σημείο που είναι τώρα προνόμιο και καθήκον σας να συλλάβετε – όπου μια άλλη πηγή ενέργειας, έμπνευσης και φωτός μπορεί να καταστεί διαθέσιμη στους μαθητές και μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην υπηρεσία. Αυτή είναι η ενέργεια των Δυνάμεων του Φωτός, που παράγεται στο Άσραμ και εκπορεύεται από εκεί· στέκεστε προς το παρόν στην περιφέρεια του Άσραμ, όμως μπορείτε να επωφεληθείτε από αυτές τις ενέργειες.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 132-3)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

Η σκέψη παράγει ενέργεια ανάλογη με τη δυναμικότητα της σκέψης και διαποτισμένη από το θέμα της σκέψης. Θα διαπιστώσετε λοιπόν από αυτό μερικά από τα επακόλουθα που περιέχονται στο διαλογισμό που σας όρισα. “Όπως ο άνθρωπος σκέφτεται στην καρδιά του, έτσι είναι” αποτελεί δήλωση του Χριστού. Από το εκδηλωτικό αυτό προσωπικό κέντρο σκέψης η ενέργεια θα διαχυθεί στο φυσικό εγκέφαλο μέσω του αιθερικού σώματος. Θα ρυθμίσει τότε τον τύπο ζωής, την έκφραση και την επιρροή του ανθρώπου πάνω στο φυσικό πεδίο.

Ως αποτέλεσμα της εστιασμένης σκέψης “στην καρδιά” ανοίγει ο πνευματικός οφθαλμός και αποβαίνει ο κατευθυντήριος πράκτορας που χρησιμοποιείται συνειδητά από το μνημένο καθώς επιτελεί το έργο του.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 289)

Ολόκληρη η Επικλήση [Μεγάλη] αναφέρεται εσωτερικά στο “νέφος των επιστητών πραγμάτων”, στο οποίο αναφέρεται ο Πατάντζαλι... Αυτά τα “επιστητά πράγματα” είναι οι πηγές κάθε αποκάλυψης και κάθε ανθρώπινης αντίληψης – πολιτιστικής και άγουσας σε ό,τι ονομάζουμε πολιτισμό. Η “συμπύκνωσή” τους (αν μπορώ να χρησιμοποιήσω μια τέτοια λέξη) επέρχεται με τη μαζική επικλητική έκκληση ολόκληρης της ανθρώπινης οικογένειας σε οποιαδήποτε περίοδο. Η έκκληση αυτή προβαλλόταν εξολοκλήρου ασυνείδητα, αλλά όλο και περισσότερο θα εκφέρεται συνειδητά. Τα αποτελέσματα λοιπόν μπορούν να αναμένονται ταχύτερα και να αποδεικνύονται δραστικότερα. Το νέφος αυτό σχηματίζεται από την ενωμένη δράση του Κεντρικού Πνευματικού Ηλίου – που δρα μέσω της Σαμπάλλα – και της ανθρωπότητας καθαυτής, που ως τώρα δρούσε διαμέσου έκκλησης προς την Ιεραρχία, αλλά που όλο και περισσότερο κάνει τη δική της άμεση έκκληση...

Σήμερα αυτό το “νέφος των επιστητών πραγμάτων” έχει συμπυκνώσει ή συνενώσει ενέργειες που έγιναν διαθέσιμες από τα Πνεύματα της Αποκατάστασης, της Ανοικοδόμησης και της Ανάστασης. Αυτές οι διαθέσιμες πλέον ενέργειες είναι – σε μεγαλύτερη κλίμακα και σε ανώτερη φύση – παρόμοιες με εκείνες που η ατομική ψυχή (παράδοξος όρος) διαθέτει στην προσωπικότητα, όταν η προσωπικότητα αυτή είναι έτοιμη για την Ατραπό της Δοκιμασίας ή της Μαθητείας. Οι ενέργειες αυτές είναι περισσότερο ισχυρές, επειδή αποτελούν με τη σειρά τους καταστάλαξη των ενεργειών που βρίσκονται στη διάθεση της Σαμπάλλα, μαζί με τις ενέργειες και τις δυνάμεις που δημιουργούνται από την Ιεραρχία. Μπορούν πλέον να χρησιμοποιηθούν πάνω στη Γη εξωπλανητικές δυνάμεις εξαιτίας της προοδευτικής πορείας του πλανήτη μας και της σχέσης του με το ηλιακό σύστημα ως σύνολο.

Ποτέ δεν υπήρξε περίοδος της πλανητικής μας ιστορίας, στην οποία να διαγράφηκε τόσο μεγάλη ευκαιρία, ή στην οποία τόσο πολύ πνευματικό φως και δύναμη μπορούσαν να προσεγγισθούν και να χρησιμοποιηθούν από την ανθρωπότητα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 160-2)

Η ενέργεια ακολουθεί τη σκέψη και αυτό, αδελφέ μου, είναι όλα όσα είναι το κάρμα – η κρούση κατευθυνόμενης ενέργειας πάνω στη Γη, πάνω στα βασίλεια της φύσης, πάνω στον άνθρωπο και πάνω στο μαθητή ατομικά. Πολύ από αυτό το κάρμα, ειδικά τώρα, δεν έχει ατομικό σκοπό, ούτε προκαλείται κατά κανένα τρόπο από το... ανθρώπινο ον. Είναι κυρίως συνοδευτικό αυτή την εποχή του κάρμα του Ενός στον

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Η

Οποίο ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε. Είναι πρωταρχικά επίσης στη σφαίρα της Σαμπάλλα και κατ' αρχάς έχει μικρή σχέση με την ανθρωπότητα συνολικά.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 578)

Είναι αναγκαίο να θυμάστε διαρκώς ότι το φως είναι δρώσα ενέργεια και ότι η αγάπη είναι επίσης ενέργεια. Είναι χρήσιμο να έχετε ακόμη υπόψη ότι φως και ύλη είναι επιστημονικά συνώνυμοι όροι και ότι το δίκτυο του φωτός είναι αληθινά ουσία και επομένως φορέας της καλής θέλησης. Αυτός είναι συνεπώς ο λόγος που είναι αναγκαίο να αντιληφθείτε ότι *είναι ένα δίκτυο που αποτελείται από δύο τύπους ενέργειας*. Γι' αυτό το λόγο το έργο της δημιουργίας Τριγώνων χωρίζεται σε δύο κατηγορίες: μερικοί άνθρωποι εργάζονται καλύτερα με τον έναν τύπο ενέργειας από άλλους· έχει ενδιαφέρον επίσης να σημειώσετε ότι τα Τρίγωνα Φωτός είναι βασικά περισσότερο υλικά από ό,τι τα Τρίγωνα Καλής Θέλησης, επειδή σχετίζονται με την ουσία, με την ενέργεια που η ανθρωπότητα χειρίζεται με οικειότητα και με την αιθερική ύλη. Τα Τρίγωνα Καλής Θέλησης έχουν ιεραρχική καταγωγή. Θα σας ζητούσα να συλλογισθείτε σε αυτό.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 169-70)

Υπάρχουν δύο τρόποι δημιουργικής εργασίας: Ο ένας τρόπος είναι εκείνος που επιτελείται από την έβδομη ακτινική δυναμικότητα. Αυτός δομεί και δημιουργεί μέσα στην ύλη και μέσα στην περιφέρεια των τριών κόσμων... Ο άλλος τρόπος είναι εκείνος της δεύτερης ακτίνας, που εφαρμόζεται *έξω από* τους τρεις κόσμους και από ψυχικά επίπεδα· λειτουργεί δια της ακτινοβολίας, της μαγνητικής έλξης και της συνεκτικής ενέργειας. Συλλογίσου τους δύο αυτούς τρόπους.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 582)

Το έργο του μαθητή είναι συνεπώς σχεδόν ολοσχερώς μέσα στο βασίλειο της ενέργειας και των δυνάμεων. Η μελέτη του αποκρυφισμού είναι η μελέτη των δυνάμεων, της προέλευσης και των αποτελεσμάτων τους. Ένα Άσραμ είναι ένας τόπος όπου η μελέτη αυτή εισέρχεται σε εργαστηριακό ή πειραματικό στάδιο. Ο μαθητής υποτίθεται ότι βρίσκεται σε διαδικασία απόκτησης επίγνωσης των δυνάμεων και ενεργειών που τον ρυθμίζουν σαν άτομο· αυτές γεννώνται μέσα του και προκαλούν αλλαγές και ειδικά αποτελέσματα στη ζωική του έκφραση πάνω στο φυσικό πεδίο. Όταν ξέρει ότι είναι η “Ζωή και οι ζωές” (όπως το θέτει η *Μυστική Δοξασία*), ένα σύνολο δυνάμεων και μια ελέγχουσα ενέργεια, τότε μπορεί να είναι παγκόσμιος μαθητής και να εργασθεί σημαντικά σε ένα Άσραμ.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 700)

Θ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ

Υλοποιώντας Μια Νέα Κουλτούρα

Υπάρχει πάντοτε ένας νέος κόσμος σε διαδικασία σχηματισμού· ο βασικός τόνος του έργου κάθε μαθητή μπορεί να συνοψιστεί στις γνωστές λέξεις: “Ίδού, καινά ποιώ πάντα”.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 686)

«Ο αντικειμενικός στόχος του Σχεδίου είναι να αναπαράγει στο πεδίο της γης το εσώτερο βασίλειο της ψυχής. Το προείπε αυτό από παλιά ο Διδάσκαλος των Διδασκάλων. Ετοίμασε το Δρόμο.» (Το Αρχαίο Σχόλιο)

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 596)

Ένα Άσραμ υφίσταται κυρίως για εργασία και όχι για εκπαίδευση μαθητών. Η εκπαίδευση δίνεται κατ’ ανάγκη, αλλά ο κύριος σκοπός ενός Άσραμ είναι να επιτελέσει μια ιδιαίτερη φάση εργασίας. Αυτή είναι μια πρόταση που θα σε παρακαλούσα εδώ να σταματήσεις και να τη στοχασθείς. Έχει πρωταρχική σπουδαιότητα για σένα αυτή την περίοδο.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 676)

Είναι πάντα δύσκολο για το μαθητή που εργάζεται στον κόσμο των ανθρώπων υποθέσεων να εντοπίσει τον ευνοϊκό μέσο όρο ανάμεσα στην έκφραση των υγιών τεχνικών του φυσικού πεδίου και στο μέτρο του οράματος που βλέπει· δεν είναι ποτέ εύκολο να προσαρμόσει και να σχετίσει το παλιό με το νέο και έτσι να παραγάγει εκείνο που απαιτεί το παρόν. Το έργο λοιπόν του μαθητή, όπως μπορείς να δεις από τους τρεις κόσμους – παλιό, νέο και τωρινό – αφορά κυρίως το Χρόνο. Η ορθή αυτή αντίληψη του χρονικού στοιχείου απαιτεί τον οφθαλμό του οράματος καθώς και την ορθή ερμηνεία εκείνου που βλέπει.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 590)

Θυμηθείτε... ότι ο μυημένος – στη διαδικασία λήψης της αποκάλυψης – εργάζεται έξω από χρόνο και χώρο όπως τους κατανοείτε. Η συνείδησή του είναι ελεύθερη σε σύγκριση με εκείνη του μέσου ανθρώπου και το πιο επιτακτικό και δύσκολο μέρος του έργου του είναι να εκτιμήσει ορθά την αλήθεια, πληροφορία ή αποκάλυψη που κατασταλάζει και έπειτα να της δώσει ένα εξίσου σωστό σχήμα, ώστε να μπορέσει να ικανοποιήσει την άμεση ανθρώπινη ανάγκη.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος ΙΙ σελ. 312-3)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

Η Διαδικασία που απαιτείται για να εκδηλωθεί το “υπερκόσμιο φως” λαμβάνει χώρα όταν προσεγγιστεί ένα μεταβατικό σημείο σύνθεσης, και οι επτά ενέργειες σμίξουν σε ένα... “υπερκόσμιο φως” στα ανώτατα επίπεδα της θείας έκφρασης, όμως το αποκαλυπτικό αυτό φως βρίσκεται *Θέση* μόνο όταν η έβδομη Ακτίνα της Τελετουργικής Τάξης είναι ενεργός και σε διαδικασία να εκδηλωθεί στους τρεις κόσμους, και επομένως, κατ’ ανάγκη, στο έβδομο πεδίο, το φυσικό πεδίο. Μια τέτοια εκδήλωση συμβαίνει αναπόφευκτα σε στιγμές πλανητικής κρίσης, όταν είναι ενεργός η έβδομη ακτίνα και όταν ο Ήλιος βρίσκεται στον Υδροχόο. Ένας τέτοιος συνδυασμός σχέσεων εδραιώνεται τώρα, γιατί η έβδομη ακτίνα έρχεται γοργά σε εκδήλωση και ο Ήλιος *είναι* στον Υδροχόο, εφόσον η Υδροχοϊκή Εποχή μόλις αρχίζει. Ο Σκοπός αυτού του συνδυασμού (που εμφανίστηκε έξι φορές στη διάρκεια της περιόδου της πέμπτης φυλετικής ρίζας) είναι να επιφέρει φώτιση και να εδραιώσει τάξη πάνω στη Γη.

(*Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 425-6*)

Η πνευματοποίηση των μορφών μπορεί να θεωρηθεί σαν το κύριο έργο της έβδομης ακτίνας.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 53*)

Το έργο του μυημένου προωθείται στον αζεπέραστο δακτύλιο του Παγκόσμιου Νου· αυτή είναι απλώς μια φράση που εκφράζει την εμβέλεια της σκέψης, του σχεδιασμού και του σκοπού ενός πλανητικού ή ηλιακού Λόγου. Η *ποιότητα* της προσέγγισης που κομίζει ο μυημένος στο έργο, αντλείται σαν καθαρή ενέργεια από το κέντρο της καρδιάς του πλανητικού Λόγου· είναι αγνή αγάπη με τα αναπόφευκτα συνακόλουθά της, τη σοφία και την κατανόηση. Αυτά του δίνουν διόραση του σχεδίου. Η *δύναμη* που μπορεί να κομίσει στο έργο αντλείται από την κατανόησή του για το σκοπό του πλανητικού Λόγου, και αυτό το διευρυνόμενο και παμπεριεκτικό έργο εισάγεται σε διαβαθμισμένη αλληλουχία και προωθείται κάτω από την επιρροή της διευρυνόμενης επίγνωσης του μυημένου και της αυξανόμενης ευαισθησίας του στην εντύπωση.

(*Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 281-2*)

Σταθείτε στο πλευρό εκείνων που κτίζουν σιωπηλά και σταθερά για τη νέα τάξη – μια τάξη που θεμελιώνεται στην αγάπη, που οικοδομεί υπό την παρόρμηση της αδελφοσύνης και διαθέτει μια αντίληψη της αδελφοσύνης που βασίζεται στη γνώση ότι ο καθένας και όλοι, ανεξάρτητα της φυλής μας, είμαστε τέκνα του Ενός Πατρός και έχουμε φτάσει στην αντίληψη ότι οι παλιοί τρόποι εργασίας πρέπει να φύγουν και ότι πρέπει να δοθεί μια ευκαιρία στις νεότερες μεθόδους...

Σας προκαλώ πάνω από όλα για μια βαθύτερη ζωή και σας εκλιπαρώ για χάρη των συνανθρώπων σας να ενδυναμώσετε την επαφή σας με τη δική σας ψυχή, έτσι ώστε να δώσετε το μερίδιο σας για να γίνει εφικτή η αποκάλυψη· έτσι ώστε να παίξετε το ρόλο σας για να έρθει το φως και να είστε συνεπώς σε θέση να επωφεληθείτε από το νέο αυτό φως και τις νέες πληροφορίες και έτσι να γίνετε ικανότεροι να δείξετε το δρόμο και να καθαρίσετε την ατραπό για το σαστισμένο αναζητητή.

(*Εσωτερική Ψυχολογία I, σελ. 188-9*)

Οι ενορατικοί... έχουν πάντοτε το πρόβλημα... της υλοποίησης. Είναι μια δημιουργική λειτουργία. Αυτή είναι η υποχρέωσή σου στην ψυχή σου.

(*Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 285*)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

Στον άνθρωπο δόθηκε το χρέος να υψώσει την ύλη στον ουρανό και να δοξάσει ορθά τη μορφική πλευρά της ζωής μέσα από τη συνειδητή του εκδήλωση των θείων δυνάμεων.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 313)

Μέσα από την ένωση της θετικής ενόρασης και του αρνητικού ενστίκτου γεννιέται η διάνοηση, γιατί ο άνθρωπος επαναλαμβάνει μέσα του τη μεγάλη δημιουργική διαδικασία όπως διαδραματίζεται στο σύμπαν. Αυτή είναι η εσωτερική δημιουργική πλευρά της συνείδησης, όπως ακριβώς έχουμε την εξωτερική δημιουργική πλευρά στη δημιουργία των μορφών.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 322)

Ασχολούμαι με “δομητικούς ομίλους” – εκείνους τους ομίλους που ακολουθούν τη γραμμή της διδασκαλίας και δομούν εκείνες τις σκεπτομορφές που θα ενσωματώσουν τις νέες τεχνικές και ιδέες. Αυτές – στη διάρκεια των δύο επόμενων αιώνων – θα αλλάξουν την όψη του πολιτισμού μας και θα εγκαινιάσουν μια περίοδο στην ανθρώπινη ιστορία στην οποία θα δοκιμαστούν μέθοδοι και θα εδραιωθούν αρχές που είναι προς το παρόν εντελώς άγνωστες στην πλειονότητα. Η περίοδος αυτή θα οδηγήσει τη φυλή σε έναν πολιτισμό και σε μια αμοιβαία, συνεργατική αλληλεπίδραση που θα θέσει τέλος στην τωρινή εποχή της ιδιοτέλειας και του ανταγωνισμού.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 145-6)

Αν έχετε την απαιτούμενη υπομονή, την προθυμία να εργασθείτε απρόσωπα και να προχωρήσετε με αγάπη, αν υποτάξετε τις προσωπικότητές σας στην ομαδική ζωή, θα μάθετε, θα αντιληφθείτε και το φως θα διαλάμψει· θα σας έλθει η δύναμη της εργασίας. Τότε θα έχουμε ακτινοβόλα εστιακά σημεία ή φορείς φωτός και αγωγούς για τη σχεδιασμένη διανομή δύναμης – κάτι που δεν έχει συμβεί ποτέ στην κλίμακα που οραματιζόμαστε τώρα.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 54)

Το κύριο αντικείμενο της ενωμένης εργασίας μας είναι ακόμη η ομαδική ολοκλήρωση και η εγκαθίδρυση εκείνης της αλληλεπικοινωνίας μεταξύ των μελών του ομίλου που θα έχει σαν αποτέλεσμα την απαιτούμενη αλληλεπίδραση και τηλεπαθητική επικοινωνία· αυτή τελικά θα εδραιώσει το χρυσό δίκτυο φωτός που θα χρησιμεύσει στη δημιουργία ενός ισχυρού εστιακού σημείου· το εστιακό αυτό σημείο θα είναι το μέσον για την πνευματική αναζωογόνηση του αιθερικού σώματος της ανθρωπότητας – σαν σύνολο. Αυτή είναι μια ουσιώδης και σημαντική δήλωση. Το εστιακό αυτό σημείο με τη σειρά του θα βοηθήσει στην αναζωογόνηση του αιθερικού σώματος του πλανήτη με νέα δύναμη και νέα ώθηση.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 74-5)

Με την παρουσίαση του έργου που μπορεί να κάνει ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου, είναι δυνατό να υποδειχθούν ορισμένα συγκεκριμένα και άμεσα εφικτά προγράμματα, όπως η εκπαίδευση της κοινής γνώμης στην αρχή της μη-χωριστικότητας. Αλλά για να γίνει αυτό θα χρειαστεί πολύς διαλογισμός και πολλή καθαρή σκέψη... Μπορώ μόνο να διεγείρω την ψυχή σας σε διαύγεια αντίληψης, σε συνετό οραματισμό, σε αληθινή κατανόηση και σε σωστό σχεδιασμό. Το υπόλοιπο

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

έργο και η υλοποίηση του σχεδίου βρίσκεται στα χέρια σας και σε εκείνους που ανταποκρίνονται στις ιδέες, που παρουσιάστηκαν.

...Η δυσκολία των πνευματικών οικοδόμων και των αρχιτεκτόνων του Σχεδίου αρχίζει πραγματικά μόνο όταν αυτό που κατασκευάζουν γίνεται κοινό κτήμα και συνεπώς υπόκειται σε κριτική και εξωτερική βοήθεια. Τότε το χρέος της διατήρησης της αρχικής αγνότητας της ιδέας και του σκοπού γίνεται φορτικό.

Να είσαι έτοιμος για επέκταση του έργου. Αλλά επέκταση σύμφωνα με το σχέδιο και όχι ανάλογα με την επείγουσα ανάγκη, γιατί δομείς σε συνεργασία με τους εσώτερους Δομητές και οι δύο δομές πρέπει να είναι αντίστοιχες. Συλλογίσου τα αυτά, χωρίς όμως να είσαι αυστηρός στα επουσιώδη.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 161-3)

Οι συνθήκες θα μεταβληθούν ριζικά· στο μέλλον είναι πιθανό να πάψουμε να χρησιμοποιούμε τα αποθέματα του πλανήτη σε κάρβουνο και πετρέλαιο για φωτισμό, θέρμανση και μεταφορές. Τέτοιες θα είναι οι θεμελιακές αλλαγές που θα επέλθουν στον πολιτισμένο τρόπο ζωής μας με τη χρήση της ατομικής ενέργειας.

Δύο είναι τα βασικά προβλήματα που θα προκύψουν απ' αυτή την ανακάλυψη... Το πρώτο είναι ότι όσοι έχουν τεράστια οικονομικά συμφέροντα από προϊόντα που αναπόφευκτα θα αντικατασταθούν από τη χρήση του νέου τύπου ενέργειας, θα αγωνιστούν μέχρις εσχάτων προκειμένου οι νέες αυτές πηγές πλούτου να μην ωφελήσουν άλλους. Το δεύτερο θα είναι το σταθερά αυξανόμενο πρόβλημα της αποδέσμευσης του ανθρώπινου δυναμικού από την εξαντλητική και πολύωρη εργασία που απαιτείται σήμερα για την εξασφάλιση μιας αξιοπρεπούς ζωής. Το ένα αφορά τον εδραιωμένο έλεγχο των ιδιοτελών συμφερόντων... και το δεύτερο αφορά τον ελεύθερο χρόνο και την εποικοδομητική του χρήση. Το ένα πρόβλημα σχετίζεται με τον πολιτισμό και την ορθή λειτουργία του στη νέα εποχή, ενώ το άλλο αναφέρεται στην κουλτούρα και τη δημιουργική αξιοποίηση του χρόνου.

(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 66-7)

Στη νέα εποχή θα πρέπει επίσης να δίνεται πληρέστερη προσοχή στη δημιουργική ροπή του ανθρώπινου όντος· το παιδί θα παροτρύνεται σε μια ατομική προσπάθεια που θα αρμόζει στην ιδιοσυγκρασία και την ικανότητά του. Έτσι θα παρακινείται να συνεισφέρει ό,τι μπορεί από ομορφιά στον κόσμο και ό,τι μπορεί από ορθή σκέψη στο σύνολο του ανθρώπινου λογισμού· θα ενθαρρύνεται να ερευνά και ο κόσμος της επιστήμης θα διανοιγεί εμπρός του. Πίσω από όλα αυτά τα εφαρμόσιμα ελατήρια θα βρεθούν τα κίνητρα της καλής θέλησης και των ορθών ανθρώπινων σχέσεων.

(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 58-9)

Δύο κανόνες για τη δραστηριότητα της ζωής πρέπει να διδάσκονται στο νεαρό ζηλωτή:

Πρέπει να διδαχτεί να εστιάζεται σε εποικοδομητική δραστηριότητα και να απέχει από το να καταστρέψει την παλαιά τάξη διαβίωσης. Πρέπει να αφιερωθεί στο να οικοδομήσει το μέλλον, και να σκέφτεται πάνω στις νέες γραμμές. Πρέπει... να

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

στρέφει όλες του τις ενέργειες για τη δημιουργία του νέου ναού του Κυρίου μέσα από τον οποίο θα μπορέσει να εκδηλωθεί η δόξα. με αυτό τον τρόπο η δημόσια προσοχή θα εστιαστεί βαθμιαία σε ότι είναι νέο και όμορφο, και οι παλιές εδραιωμένες δημιουργίες θα περιέλθουν σε παρακμή από έλλειψη προσοχής και έτσι θα εξαφανιστούν.

Πρέπει να διδαχτεί επίσης ότι η φατριασμός με κανέναν τρόπο δεν είναι σημείο πνευματικής ανάπτυξης. Συνεπώς δε θα χρησιμοποιεί τις λέξεις *εναντίον* εκείνου ή *υπέρ* του άλλου... Κάθε τάξη ανθρώπων όντων είναι μια ομάδα αδελφών... είναι όλοι υιοί του Θεού...

Είναι ανάγκη όλοι οι απομονωμένοι μαθητές που εργάζονται σε κάθε χώρα του κόσμου, να αποκτήσουν επίγνωση ο ένας του άλλου και έπειτα να έρθουν σε τηλεπαθητική επικοινωνία. Αυτό μπορεί να σας φανεί ένα θαυμάσιο, αλλά όχι πρακτικό όραμα. Σας βεβαιώνω ότι δεν είναι έτσι... Οι εργαζόμενοι μαθητές παντού όταν συναντούν ο ένας τον άλλο, θα γνωρίζουν αμέσως ότι το έργο τους είναι ταυτόσημο, και θα συμβουλευεί ο ένας τον άλλο κατά πόσο είναι εφικτή η συνεργασία και η συμπληρωματική προσπάθεια. Σε περίπου τριάντα χρόνια η αλληλοσχέτιση των μονάδων... (καθώς θα είναι διασκορπισμένες σε ολόκληρο τον κόσμο) θα είναι τόσο στενή, ώστε θα συναντώνται καθημερινά σε προκαθορισμένη ώρα και στο μυστικό τόπο. Βάζοντας έτσι τα θεμέλια του πολιτισμού της νέας εποχής.

(Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σελ. 420-2)

Η Νέα Εποχή δε θα εισέλθει και δε θα βρει αληθινή έκφραση των λανθανουσών ενεργειών της μέσα από τις παλιές και μπαλωμένες μορφές ή με τη διατήρηση των αρχαίων τεχνικών και στάσεων. Θα έρθει σε ύπαρξη μέσα από τελείως νέες μορφές και με τη νοήμονα απόρριψη των παλιών τρόπων των θρησκευτικών, πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών ιδεαλισμών. Η ανάγκη για ευαίσθητους μεσολαβητές που θα μπορούν να νιώσουν τις νέες αναδυόμενες πραγματικότητες και να κάνουν τα αναγκαία εποικοδομητικά βήματα είναι μεγάλη.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 589)

Ο Υδροχοϊκός τύπος θα παίρνει τα νέα ιδανικά και τις αναδυόμενες ιδέες και – σε ομαδική δραστηριότητα – θα τα υλοποιεί. με αυτή ακριβώς την έννοια θα εργασθεί η εκπαίδευση του μέλλοντος. Ο ιδεαλισμός του Ιχθυακού τύπου και η ζωή του στο φυσικό πεδίο έμοιαζαν σαν δύο ξεχωριστές εκφράσεις του ανθρώπου. Συχνά ήταν πλατιά διαχωρισμένες και σπάνια συγχωνευμένες και συνενωμένες. Ο Υδροχοϊκός άνθρωπος θα φέρει σε εκδήλωση μεγάλα ιδανικά, γιατί ο αγωγός επαφής μεταξύ ψυχής και εγκεφάλου, διαμέσου του νου, θα εδραιώνεται σταθερά με την ορθή κατανόηση και ο νους θα χρησιμοποιείται όλο και πιο πολύ στη διπλή του δραστηριότητα – σαν εκείνος που εισχωρεί στον κόσμο των ιδεών και σαν εκείνος που φωτίζει τη ζωή πάνω στο φυσικό πεδίο. Αυτό θα επιφέρει τελικά μια τέτοια σύνθεση της ανθρώπινης προσπάθειας και μια τέτοια έκφραση των αληθινότερων αξιών και των πνευματικών πραγματικοτήτων, που ο κόσμος δεν έχει δει ως τώρα... Ποια είναι η σύνθεση που θα προκύψει με αυτό τον τρόπο αργότερα;...

1. Η συγχώνευση των διαφοροποιημένων πνευματικών εφέσεων του ανθρώπου, όπως εκφράζονται σήμερα σε πολλές θρησκείες του κόσμου, στη νέα

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

παγκόσμια θρησκεία. Η νέα αυτή θρησκεία θα πάρει τη μορφή μιας συνειδητής ενοποιημένης ομαδικής προσέγγισης στον κόσμο των πνευματικών αξιών, εφελκύνοντας με τη σειρά της την αμοιβαία δράση Εκείνων που είναι πολίτες αυτού του κόσμου – της πλανητικής Ιεραρχίας και των συγγενικών της ομάδων.

2. Η συγχώνευση ενός τεράστιου αριθμού ανθρώπων σε διάφορες ιδεαλιστικές ομάδες. Θα σχηματισθούν σε κάθε περιοχή της ανθρώπινης σκέψης και με τη σειρά τους θα απορροφούνται βαθμιαία σε διαρκώς μεγαλύτερες συνθέσεις.

Αυτή η αυξανόμενη ροπή προς τον ιδεαλισμό και την περιεκτικότητα είναι σε τελευταία ανάλυση μια ροπή προς την αγάπη-σοφία.

(Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ.122-3

Η παγκόσμια εικόνα είναι καθαρότερη και ομορφότερη από ό,τι ξέρεις... Υπάρχουν πολλές απόψεις που προέρχονται από τους πολλούς τύπους ανθρώπων, τις πολλές φυλές και τα πολλά έθνη και τους βαθμούς των ανθρώπινων όντων... Η Ιεραρχία βλέπει την ομορφιά σε όλες τους. Συλλογίσου σε αυτό και προσπάθησε να τη δεις και εσύ.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 681-2

Σε κάθε όμιλο που έχει ως αντικειμενικό του σκοπό την ανάπτυξη της ενόρασης, πρέπει να εμφανίζεται η ικανότητα του νου για συγκεκριμενοποίηση. Η ενόραση πρέπει να την αντισταθμίζει και ταυτόχρονα να τη χρησιμοποιεί. Ο νους τονίζει τη μορφή και τη δόμηση μορφών. Η ενόραση είναι άμορφη και όμως οι ενοραθείσες ιδέες πρέπει να εκφραστούν μέσω της μορφής. από αυτή τη συγκεκριμενοποιούσα ικανότητα, εξαιτίας της αίσθησής σου της ομορφιάς και των ουσιαδών αξιών, είσαι μοναδικά ελεύθερος. Για σένα είναι απαραίτητο το μάθημα της ίσης θεϊότητας της μορφής και της δόμησης μορφών, με το δημιουργικό έργο της οργανωμένης λεπτομέρειας σε κάθε ισορροπημένη παραγωγή. Η ομορφιά είναι ωστόσο τόσο θεία όσο μπορεί να εκφραστεί μέσα από οποιασδήποτε μορφή... Δεν υπάρχει τίποτε άλλο παρά ζωή σε εκδήλωση.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος I σελ. 279)

Ένα σημείο που ζητώ να σου τονίσω αυτή τη στιγμή είναι η ανάγκη σου να αναγνωρίσεις πιο οριστικά ότι ο δρόμος προς το εσωτερικό ιερό είναι ο δρόμος της εξωτερικής υπηρεσίας. Η υπηρεσία αυτή δεν πρέπει να υποκινείται από τις ανάγκες της περιόδου ή τις οικονομικές απόψεις ή τις προσταγές της προσωπικότητας. Μπορεί να περιλαμβάνει ή όχι τον τόπο από όπου επιτελείται η εξωτερική σου εργασία· μπορεί να απαιτεί αλλαγή της θέσης σου και των συνθηκών, αλλά ο μαθητής – αν είναι ειλικρινής στην ψυχή του και στο Άσραμ – υπηρετεί τους συνανθρώπους του σαν εσωτεριστής καθώς και σαν ανθρωπιστής και ψυχολόγος.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 635-6)

Το όνειρο, το όραμα και το Σχέδιο”. Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούν να προσεγγισθούν οι διακρίσεις αυτές και οι ερμηνείες εξαρτώνται από την περιωπή του διανοητή. Για σένα, ένα μαθητή σε προετοιμασία για μύηση, όπως είναι όλοι στον όμιλό μου – αποδεγμένοι μαθητές υπό εκγύμναση – θα πρότεινα τις ακόλουθες γραμμές προσέγγισης...

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

Το όνειρο είναι η αντίδραση σε μια υψηλού βαθμού μεταδιδόμενη γνώση και στην παγκόσμια ανάγκη για υπηρεσία. Η προσωπικότητα ονειρεύεται τη χρήση αυτής της γνώσης και την ικανοποίηση αυτής της ανάγκης και καθώς λογίζεται την υπηρεσία, αποβαίνει υπηρέτης και δάσκαλος.

Το όραμα είναι η αντίληψη του στόχου... ανάλογα με την περιωπή του μνημένου, τέτοιο θα είναι το όραμα. Είναι η αίσθηση του κοινού σκοπού και η πνευματική πρόθεση όσων έχουν ήδη λάβει τη μήση για την οποία ετοιμάζεται ο μαθητής... Δεν επιτρέπει απλώς στην προσωπικότητα να εκφράσει ψυχικές δυνάμεις και έτσι να τονίσει και να ανασύρει το καλύτερο που βρίσκεται στο μαθητή και την υπηρεσία του, αλλά του καθιστά προοδευτικά διαθέσιμες δυνάμεις και ενέργειες για τις οποίες δεν είχε καμιά προηγούμενη γνώση και τις οποίες πρέπει να μάθει να χρησιμοποιεί ως μνημένος ορισμένου βαθμού πάνω στο Φωτισμένο Δρόμο. Του αποκαλύπτει κόσμους ύπαρξης που δεν τους είχε υποπτευθεί και αναγνωρίζει μέχρι τότε με τους οποίους πρέπει να μάθει να συνεργάζεται και τον ολοκληρώνει οριστικότερα στη “φωτισμένη περιοχή” της πλανητικής μας ζωής, φέρνοντας καινούργια αποκάλυψη και όραμα αλλά καθιστώντας την αφώτιστη περιοχή πραγματικά σκοτεινή.

Το Σχέδιο είναι τόσο μέρος της ιεραρχικής πρόθεσης (σαν συνολικής και ολοκληρωμένης εικόνας) όσο μπορεί να συλλάβει ο μνημένος, μαζί με μια κατανόηση του ρόλου που πρέπει να παίξει σαν ατομικός υπηρέτης.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 666-7)

Το Σχέδιο θα αποκατασταθεί πάνω στη Γη μέσα από τη φώτιση και την καλή θέληση και όταν συμβεί αυτό, ο Χριστός θα γυρίσει στη Γη. Θα σας ζητούσα να μην παρεξηγήσετε αυτή τη φράση. Ο Χριστός δεν έφυγε ποτέ από τη Γη και όταν αποχαιρετούσε τους μαθητές Του είπε: “Ιδού εγώ μεθ’ υμών ειμί πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος”.

Όπως σας υπέδειξα προηγουμένως, η επιστροφή του Χριστού θα εκφρασθεί κατ’ αρχή με μια ανάβλυση της Χριστικής συνείδησης στις καρδιές των ανθρώπων παντού· η πρώτη της έκφραση θα είναι η καλή θέληση.

Σε δεύτερη φάση οι μαθητές παντού θα ευαισθητοποιηθούν αυξητικά στην ποιότητά Του, τη φωνή Του και τη διδαχή Του· σε πολλές περιπτώσεις θα “επισκιασθούν” από Αυτόν, όπως ακριβώς επισκίασε προηγουμένως το μαθητή Του Ιησού· μέσω αυτής της επισκίασης των μαθητών σε όλες τις χώρες θα αντιγράψει τον εαυτό Του επανειλημμένα. Η αποτελεσματικότητα και η δυναμικότητα του επισκιασθέντος μαθητή θα είναι εκπληκτική.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 171)

Όταν έρθει ο Χριστός, θα υπάρξει άνθηση μιας μεγάλης δραστηριότητας του δικού Του τύπου συνείδησης μεταξύ των ανθρώπων.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II σελ. 172)

Το έργο του ανθρώπου είναι... να φέρει την αδελφότητα σε έκφραση στο φυσικό πεδίο και να διαβιβάσει θεία ενέργεια σε έναν αναμένοντα κόσμο μορφών. Καθώς οι ακτίνες παίζουν το ρόλο τους στην ανθρωπότητα και προωθούν τον άνθρωπο σε εκδήλωση

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

όπως είναι ουσιαστικά και πραγματικά, το έργο του με το ζωικό βασίλειο και με τα άλλα βασίλεια θα προχωρεί σταθερά και αναπόφευκτα. Χωρίς να γνωρίζει το πώς ή το γιατί, η ανθρωπότητα θα παίζει το ρόλο της στο έργο της δόμησης. Το δημιουργικό έργο θα προχωρήσει και το Σχέδιο θα υλοποιηθεί. Το έργο του ανθρώπου για το ζωικό βασίλειο είναι να διεγείρει το ένστικτο μέχρι να γίνει εφικτή η ατομικοποίηση. Το έργο του για το φυτικό βασίλειο είναι να γαλουχήσει την αρωματογόνο ικανότητα και να προσαρμόσει τη φυτική ζωή στις μυριάδες χρήσεις του ανθρώπου και των ζώων. Το έργο του ανθρώπου για το ορυκτό βασίλειο είναι να εργασθεί αλχημистικά και μαγικά.

(Εσωτερική Ψυχολογία Ι, σελ. 267)

Είναι φανερό λοιπόν ότι οι τρεις πρώτες στάνζες ή στροφές επικαλούνται, καλούν ή έλκουν τις τρεις όψεις της θείας ζωής που αναγνωρίζονται παγκόσμια – τη διάνοια του Θεού, την αγάπη του Θεού και τη θέληση ή σκοπό του Θεού· η τέταρτη στροφή υποδεικνύει τη σχέση της ανθρωπότητας με τις τρεις αυτές ενέργειες της νοημοσύνης, της αγάπης και της θέλησης και τη βαθιά ευθύνη του ανθρώπινου γένους να πραγματοποιήσει τη διάδοση της αγάπης και του φωτός πάνω στη Γη.

Εδώ ακριβώς γίνεται προφανές το έργο των Τριγώνων – που βρίσκεται αυτή τη στιγμή τόσο κοντά στην καρδιά της Ιεραρχίας. Μέσω του δικτύου που δημιουργούν τα Τρίγωνα, φως ή φώτιση επικαλείται από την καθημερινή εργασία και στάση των μελών των Τριγώνων· έτσι το φως μπορεί πραγματικά να “κατέλθει στη γη” και η καλή θέληση, που είναι η αγάπη του Θεού και βασικά η θέληση-για-το-καλό, μπορεί επίσης να διαχυθεί με πληρέστερη ζωντάνια στις καρδιές των ανθρώπων· έτσι μεταμορφώνονται στις ζωές τους και η εποχή των ορθών ανθρώπινων σχέσεων δεν μπορεί να αναχαιτισθεί...

Καθώς επίσης αναπτύσσεται το έργο των Τριγώνων και το δίκτυο απλώνεται σε όλη τη Γη, μπορεί να αναζητηθεί η ιδέα της καθόδου φωτός και καλής θέλησης (που είναι η άμεση όψη της αγάπης που απαιτείται σήμερα μεταξύ των ανθρώπων)· τίποτε δεν μπορεί να εμποδίσει την εμφάνιση των αναμενόμενων αποτελεσμάτων, γιατί ο αιώνιος νόμος ισχύει. Η φώτιση των διανοιών των ανθρώπων ώστε να μπορέσουν να δουν τα πράγματα όπως είναι, να μπορέσουν να κατανοήσουν τα ορθά κίνητρα και τον τρόπο που θα επιφέρουν ορθές ανθρώπινες σχέσεις, αποτελεί πλέον κύρια ανάγκη· η κινητήρια δύναμη της καλής θέλησης είναι ουσιώδης στην ορθή δράση· με δεδομένα αυτά τα δύο – φως και αγάπη – δε θα περάσουν πολλές δεκαετίες προτού η ιδέα των ορθών ανθρώπινων σχέσεων αποβεί ιδεώδες των μαζών και προσλάβει γοργά μορφή σε όλες τις εθνικές, δημόσιες και κοινοτικές υποθέσεις.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 168-9)

Οι εκπαιδευτές που αντιμετωπίζουν την τωρινή παγκόσμια ευκαιρία, πρέπει να φροντίσουν να θέσουν γερά θεμέλια για τον ερχόμενο πολιτισμό· πρέπει να αναλάβουν εκείνο που είναι γενικό και οικουμενικό στη σκοπιά του, αληθινό στην παρουσίασή του και εποικοδομητικό στην προσέγγισή του. Όσα αρχικά βήματα κάνουν οι εκπαιδευτικοί στις διάφορες χώρες, θα καθορίσουν αποφασιστικά τη φύση του επερχόμενου πολιτισμού. Πρέπει να προετοιμάσουν μια αναγέννηση όλων των τεχνών και μια νέα και ελεύθερη ροή του δημιουργικού πνεύματος του ανθρώπου. Πρέπει να επιμείνουν ιδιαίτερα πάνω σ' εκείνες τις μεγάλες στιγμές της ανθρώπινης ιστορίας όπου η θειότητα του ανθρώπου έλαμψε και χάραξε νέους δρόμους σκέψης, νέους

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

τρόπους σχεδιασμού και έτσι άλλαξε για πάντα την πορεία των ανθρώπινων υποθέσεων.

(Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 45)

[Μια από τις αλλαγές στη σκέψη στη νέα εποχή αφορά ολόκληρο τον κοινωνικό κόσμο και] θα εφαρμοσθεί στην κατανόηση της συναισθηματικής φύσης της ανθρωπότητας, των ενεχόμενων ομαδικών σχέσεων και της αλληλεπίδρασης ατόμων με άλλα άτομα, ομάδων με άλλες ομάδες. Οι σχέσεις αυτές θα ερμηνευθούν πλατιά και συνετά και ο άνθρωπος θα διδαχθεί την ευθύνη του για τις μικρότερες ζωές που εμπνυχώνει... Οι άνθρωποι θα διδαχθούν επίσης τη σαφή τους ευθύνη υπό το νόμο έναντι των προσωπικών τους οικογενειών. Αυτή θα επιφέρει την προστασία της οικογενειακής μονάδας και την επιστημονική της ανάπτυξη· θα προκαλέσει την εξάλειψη των συζυγικών προβλημάτων και την κατάργηση διαφόρων ειδών εκμετάλλευσης που επικρατούν τώρα σε πολλούς οικογενειακούς κύκλους.

(Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σελ. 812-3)

Οι παγκόσμιοι μαθητές σκέφτονται με όρους ομάδων με ένα σταθερά αναπτυσσόμενο βαθμό περιεκτικότητας. Η ομάδα τους, ο κύκλος των συνεργατών τους και το πεδίο της υπηρεσίας τους διακρίνονται από αυτούς στις ορθές τους αναλογίες, επειδή δεν είναι χωρισμένοι από το Όλο που τους περιβάλλει. Είναι ενεργά εστιακά σημεία για τις Δυνάμεις του Φωτός στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης προσπάθειας και βρίσκονται σε κάθε πεδίο και σχολή σκέψης.

Οι παγκόσμιοι μαθητές... είναι άνδρες και γυναίκες που επιζητούν με νοημοσύνη και πρακτικά να κάνουν το ιδεώδες σχέδιο ένα πραγματικό πείραμα και επιτυχία πάνω στη γη. Τέτοιο είναι το έργο στο οποίο όλοι σας έχετε την ευκαιρία να βοηθήσετε. Η ικανότητά σας να γίνετε τελικά παγκόσμιοι μαθητές εξαρτάται από την ικανότητά σας να αποκεντρωθείτε και να ξεχάσετε τις προσωπικότητές σας. Αυτή η λησμονιά δεν περιλαμβάνει μόνο τις δικές σας προσωπικότητες αλλά και τις προσωπικότητες των συμμαθητών σας και συνεργατών σας και όλων όσους συναντάτε. Σημαίνει επίσης ότι στο μέλλον θα προχωρείτε προς ένα μεγαλύτερο μέτρο υπηρεσίας, παρακινούμενοι από το πυρ της αγάπης στις καρδιές σας για τους συνανθρώπους σας.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος Ι σελ. 690)

Η παραγωγή κουλτούρας σε κάθε δεδομένη εποχή είναι απλώς η αντανάκλαση της δημιουργικής ικανότητας και της ακριβούς συνείδησης των μυημένων της εποχής – εκείνων που γνώριζαν ότι ήταν μυημένοι και είχαν επίσης συνείδηση της εισδοχής τους σε άμεση σχέση με την Ιεραρχία. Προς το παρόν, δε χρησιμοποιούμε καμιά από τις δύο λέξεις, πολιτισμός και κουλτούρα, με τη σωστή έννοια ή την αληθινή της σημασία. Πολιτισμός είναι η αντανάκλαση στη μάζα των ανθρώπων κάποιας ιδιαίτερης κυκλικής επίδρασης, που οδηγεί σε μύηση. Η κουλτούρα συνδέεται εσωτερικά με εκείνους οι οποίοι σε κάθε εποχή πολιτισμού, ειδικά, ακριβώς και με πλήρως αφυπνισμένη συνείδηση, με αυτόβουλη προσπάθεια, εισδύουν στα εσώτερα εκείνα βασίλεια της δραστηριότητας της σκέψης, τα οποία ονομάζουμε δημιουργικό κόσμο. Αυτά είναι τα βασίλεια που ευθύνονται για τον εξωτερικό πολιτισμό.

(Η Επανεμφάνιση του Χριστού, σελ. 129)

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Μελέτη Επτά: Τμήμα Ι

Στοχαστείτε το όραμα της νέας αυτής παγκόσμιας τάξης, διατηρώντας έναν ανοιχτό νου και αντιλαμβανόμενοι ότι ο νέος αυτός τρόπος διαβίωσης αιωρείται πάνω από την ανθρωπότητα και θα υλοποιηθεί όταν νικηθεί η ιδιοτέλεια, όταν αντιμετωπισθούν ορθά οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις και το ιδανικό της νέας αυτής παγκόσμιας τάξης διαχωριστεί από κάθε εθνικιστική έννοια και φιλοδοξία... Θα είναι το αποτέλεσμα ενός πολιτισμού που φεύγει και της κουλτούρας που είναι το άνθος αυτού του πολιτισμού, αλλά την ίδια στιγμή δε θα είναι τίποτε απ' αυτά. Θα είναι ένας ανθρώπινος κόσμος που θα βασίζεται στην ορθή κατανόηση των ορθών ανθρώπινων σχέσεων, στην αναγνώριση των ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών για όλους τους ανθρώπους, για όλες τις φυλές και όλα τα έθνη και στη θεμελιώδη αντίληψη ότι "ο Θεός εποίησεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων". Θα είναι ένας κόσμος στον οποίο οι φυλετικές διακρίσεις και οι εθνικές ενότητες θα αναγνωρίζονται ότι εμπλουτίζουν το σύνολο και ότι συνεισφέρουν στη σπουδαιότητα της ανθρωπότητας. Τέτοιες διακρίσεις και εθνικότητες θα διατηρούνται και θα καλλιεργούνται... με την αντίληψη ότι οι πολλές όψεις της ανθρώπινης ανέλιξης και διαφοροποίησης δημιουργούν ένα εκλεκτό σύνολο και ότι όλα τα μέρη αυτού του συνόλου αλληλεξαρτώνται.

Όλοι θα κατανοούν τη μεταξύ τους σχέση σε μια προοδευτική, συνθετική, ανθρώπινη προσπάθεια και το εγχείρημα της κοινής διαβίωσης θα παραγάγει ένα ενδόμυχο έργο το οποίο θα ανθίσει στη δημιουργία μιας ομορφιάς και ενός πλούτου που θα χαρακτηρίζει την ανθρωπότητα ως σύνολο. Σε αυτό θα συμμετέχουμε όλοι με σοφία και με μια σχεδιασμένη αποδοτικότητα, προσφέροντας στην πλανητική ζωή και μεταξύ μας αυτό που έχουμε να συνεισφέρουμε. Αυτό θα γίνει δυνατό επειδή ολόκληρο το ανθρώπινο γένος θ' αναγνωρίζεται σαν ουσιαστική μονάδα και ότι έχει μεγαλύτερη πνευματική σπουδαιότητα από το μέρος.

Δεν είναι μάταιο και φανταστικό όνειρο. Συμβαίνει ήδη.

(Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 241-2)

Μπορείτε – αν το επιθυμείτε – να βοηθήσετε να κατασκευαστεί σκεπτομορφή της διδασκαλίας της Νέας Εποχής. Θα το κάνετε, πάνω από όλα, με τη σκέψη σας· με την πρακτική εφαρμογή από μέρους σας κάθε αλήθειας που πιθανόν να έχετε κατανοήσει, στην προσωπική σας ζωή με κάθε τίμημα· με τη θυσία και την υπηρεσία σας στους συνανθρώπους σας και με τη συνεχή διάδοση κάθε γνώσης που κατέχετε.

(Εσωτερική Ψυχολογία II, σελ. 712)